

СЪДЪРЖАНИЕ НА ОФИЦИАЛНИЯ РАЗДЕЛ

Президент на Републиката

- ✓ [Указ № 263](#) за насрочване на частичен избор за кмет на кметство Езеро, община Нова Загора, област Сливен, на 27 февруари 2022 г. 3

Конституционен съд

- ✓ [Решение № 13](#) от 5 октомври 2021 г. по конституционно дело № 12 от 2021 г. 3

Министерски съвет

- ✓ [Постановление № 314](#) от 6 октомври 2021 г. за одобряване на допълнителни разходи по бюджета на Министерския съвет за 2021 г. 14
- ✓ [Постановление № 315](#) от 6 октомври 2021 г. за одобряване на допълнителни разходи по бюджета на Министерството на вътрешните работи за 2021 г. 15
- ✓ [Постановление № 316](#) от 6 октомври 2021 г. за одобряване на допълнителни разходи по бюджета на Министерството на вътрешните работи за 2021 г. 15
- ✓ [Постановление № 317](#) от 6 октомври 2021 г. за одобряване на допълнителни разходи по бюджета на Министерството на отбраната за 2021 г. 16
- ✓ [Постановление № 318](#) от 7 октомври 2021 г. за изменение на Постановление № 31 на Министерския съвет от 2016 г. за утвърждаване на единни разходни стандарти за финансиране на държавните културни институти, осъществяващи дейности в областта на сценичните изкуства 16
- ✓ [Постановление № 319](#) от 7 октомври 2021 г. за одобряване на допълнителни разходи/трансфери за 2021 г. за изплащане на стипендии и на еднократно финансово подпомагане по Програмата на мерките за закрила на деца с изявени дарби от държавни, общински и частни училища през

2021 г., приета с Постановление № 138 на Министерския съвет от 2021 г. 16

- ✓ [Постановление № 320](#) от 7 октомври 2021 г. за одобряване на допълнителни разходи/трансфери за 2021 г. за изплащане на стипендии по Програмата на мерките за закрила на деца с изявени дарби от държавни, общински и частни училища, приета с Постановление № 138 на Министерския съвет от 2021 г. 17
- ✓ [Постановление № 321](#) от 7 октомври 2021 г. за одобряване на допълнителни разходи по бюджета на Министерството на образованието и науката за 2021 г. 19
- ✓ [Постановление № 322](#) от 7 октомври 2021 г. за изменение и допълнение на Постановление № 151 на Министерския съвет от 2020 г. за определяне на условията и реда за изплащане на средства за запазване на заетостта на работници и служители след периода на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13 март 2020 г., и извънредната епидемична обстановка, обявена с Решение № 325 и утвържена с Решение № 378 на Министерския съвет от 2020 г. 19
- ✓ [Постановление № 323](#) от 7 октомври 2021 г. за одобряване на допълнителни разходи по бюджета на Министерството на външните работи за 2021 г. във връзка с изплащането на националната вноска за 2021 г. за изпълнението на мерки за помощ, финансирани чрез Европейския механизъм за подкрепа на мира 20
- ✓ [Постановление № 324](#) от 7 октомври 2021 г. за изменение и допълнение на Наредбата за попечителските съвети на фондовете за допълнително задължително пенсионно осигуряване и за консултативните съвети на фондовете за допълнително доброволно

пензионно осигуряване, приета с Постановление № 29 на Министерския съвет от 2005 г.	21	✓ <i>Изменения</i> на Техническият кодекс за НОх от 2008 г.	27
✓ <i>Постановление № 325</i> от 8 октомври 2021 г. за одобряване на допълнителни разходи по бюджета на Министерството на транспорта, информационните технологии и съобщенията за 2021 г. за нуждите на Изпълнителна агенция „Морска администрация“	22	Изпълнителна агенция по горите към Министерството на земеделието, храните и горите	
✓ <i>Решение № 701</i> от 7 октомври 2021 г. за обявяване на 12 октомври за ден на българската община и местното самоуправление в България	22	✓ <i>Устройствен правилник</i> на лесозащитните станции	30
Министерство на туризма		Министерство на вътрешните работи	
✓ <i>Меморандум</i> за разбирателство в областта на туризма между Министерството на туризма на Република България и Министерството на икономическото развитие и технологиите на Република Полша	23	✓ <i>Наредба</i> за изменение и допълнение на Наредба № 8121з-1175 от 29 септември 2015 г. за условията и реда за осигуряване на държавните служители в Министерството на вътрешните работи на работно и униформено облекло, друго вещчево имущество и снаряжение и ежегодно парична сума за облекло на носещите униформа държавни служители	34
Министерство на транспорта, информационните технологии и съобщенията		Комисия за регулиране на съобщенията	
✓ <i>Изменения</i> на Анекса към Протокола от 1997 г. за изменение на Международната конвенция за предотвратяване на замърсяването от кораби, 1973 г., както е изменена с Протокола от 1978 г.	23	✓ <i>Правила</i> за използване на радиочестотен спектър за производствени нужди след издаване на разрешение	35
✓ <i>Изменения</i> на Анекса към Протокола от 1997 г. за изменение на Международната конвенция за предотвратяване на замърсяването от кораби от 1973 г., както е изменена с Протокола от 1978 г.	24	✓ <i>Правила</i> за взаимодействие със заинтересованите предприятия при осъществяване на заявяване, международно координиране и регистриране в международни организации по електронни съобщения на позиции на геостационарна орбита със съответния радиочестотен спектър и на радиочестотен спектър, използван от негеостационарна спътникова система, и за реда на заплащане на такси, определени с международен акт	36
✓ <i>Изменения</i> на Техническият кодекс за НОх от 2008 г.	26		

ОФИЦИАЛЕН РАЗДЕЛ**ПРЕЗИДЕНТ
НА РЕПУБЛИКАТА****УКАЗ № 263**

На основание чл. 98, т. 1 от Конституцията на Република България във връзка с чл. 463, ал. 5 от Изборния кодекс

ПОСТАНОВЯВАМ:

Насрочвам частичен избор за кмет на кметство Езеро, община Нова Загора, област Сливен, на 27 февруари 2022 г.

Издаден в София на 7 октомври 2021 г.

Президент на Републиката:
Румен Радев

Подпечатан с държавния печат.

Министър на правосъдието:
Янаки Стоилов

6011

КОНСТИТУЦИОНЕН СЪД**РЕШЕНИЕ № 13****от 5 октомври 2021 г.****по конституционно дело № 12 от 2021 г.**

Конституционният съд в състав: заместващ председател – Гроздан Илиев, членове: Георги Ангелов, Анастас Анастасов, Мариана Карагьозова-Финкова, Константин Пенчев, Филип Димитров, Надежда Джелепова, Павлина Панова, Атанас Семов, Красимир Влахов, при участието на секретар-протоколита Мариана Малканова разгледа в закрито заседание на 5.10.2021 г. конституционно дело № 12/2021 г., докладвано от съдия Павлина Панова.

Производството е с основание чл. 149, ал. 1, т. 2, предл. първо във връзка с чл. 150, ал. 3 от Конституцията на Република България (Конституцията).

Конституционното дело е образувано на 14.06.2021 г. по искане на омбудсмана на Република България за установяване на противоконституционност на разпоредбата на чл. 64, ал. 2, изр. второ от Наказателно-процесуалния кодекс (НПК) (обн., ДВ, бр. 86 от 28.10.2005 г.; посл. изм., ДВ, бр. 80 от 24.09.2021 г.).

Според вносителя на искането оспорената разпоредба, която допуска участие на обвиняемия чрез видеоконференция в производството по делото пред съда за вземане на мярка за неотклонение задържане под стража в досъдебното производство, противоречи на чл. 56 (конституционно гарантираното право на защита на всеки гражданин) във връзка с чл. 122 от Конституцията (правото на защита във всички стадии на процеса), на чл. 29,

ал. 1 (правото на всеки да не бъде подлаган на мъчение, на жестоко, безчовечно или унижаващо отношение) и на чл. 30, ал. 1 от Основния закон (правото на лична свобода и неприкосновеност).

Омбудсманът, като се позовава на чл. 5, § 3 от Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи, на чл. 9, § 3 от Международния пакт за граждански и политически права и на практиката на Европейския съд по правата на човека и на Комитета по правата на човека по тълкуването и прилагането им, поддържа, че макар Конституцията да не упоменава изрично изискването задържаните по наказателно обвинение да бъдат незабавно изправени пред съд, то следва да бъде разглеждано като неизменна част от самото право на лична свобода и неприкосновеност, прогласено в чл. 30, ал. 1 от Конституцията.

С Определение от 29.06.2021 г. Конституционният съд е допуснал искането на омбудсмана за разглеждане по същество, конституирал е заинтересувани институции да представят становища, поканил е заинтересувани от предмета на делото неправителствени и съсловни организации да предложат становища и изтъкнати специалисти от науката да дадат писмени правни мнения по предмета на делото.

Постъпилите по делото становища и правни мнения се разделят на три групи.

Първата група включва становищата на президента на Република България, Висшия адвокатски съвет, Съюза на юристите в България, Българския хелзинкски комитет и проф. д-р Добринка Чанкова, които споделят и допълват доводите в искането, което намират за основателно.

Общото между тях е в разбирането, че явяването на обвиняемия пред съда за вземане на мярка за неотклонение задържане под стража в досъдебното производство изисква физическо изправяне пред съд. В становищата и правните мнения от тази група се приема, че физическо явяване (изправяне) пред съд и незабавният съдебен контрол са изключително важни изисквания на международното право за гарантиране на правата на човека. Излага се, че изпълнението на тези изисквания дава възможност на независимия съд за преценка на законосъобразността на задържането. Поддържа се, че опосреденото от видеоконференция участие на обвиняемия в делото пречатства възможността на съда да изследва дали задържаното лице е било малтретирано и какви са били последствията от малтретирането върху законосъобразността на задържането му. Споделя се доводът, че оспорената разпоредба противоречи на чл. 30, ал. 1 от Конституцията поради това, че ограничава недопустимо правото на за-

държаните по наказателно обвинение лица на непосредствено физическо изправяне пред съд.

Втората група включва становищата и правните мнения на Министерския съвет, министъра на правосъдието, министъра на вътрешните работи, главния директор на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ към министъра на правосъдието, Висшия съдебен съвет и директора на Националната следствена служба, които намират искането за неоснователно.

Общото между тях е в разбирането, че оспорената разпоредба представлява диспозитивно правило, намиращо проявление в две хипотези. Излага се, че целта на законодателя в първата хипотеза е да осигури физическа и социална изолация на обвиняемия и неговия защитник, съдебния състав и прокурора в условията на кризисни ситуации, като е улеснено упражняването на неотменимите конституционни права на гражданите, каквото е правото на достъп до правосъдие, посредством осигуряването на пълноценна работа на съдебната система в условията на кризисна ситуация, без да се накърнява основното право на защита на обвиняемия, като му се осигурява възможност за пряко и лично участие в съдебния процес чрез видеоконференция. Според становищата от тази група използването на видеоконферентната връзка в изключителните хипотези, изброени в оспорената норма, е от компетентността на решаващия съд, който преценява дали участието на обвиняемия чрез видеоконферентна връзка ще попречи на обективната истина във всеки конкретен случай и не може да се твърди изначално, че наличието на такава възможност води до нарушение на правото на защита на обвиняемия. Поддържа се, че във втората хипотеза – изразяването на писмено съгласие от обвиняемия и неговия защитник за участие на обвиняемия в делото чрез видеоконференция, е достатъчна гаранция за осигуряване на правото на защита. Заклучава се, че участието на обвиняемия в делото чрез видеоконференция не нарушава правото му на лично участие в съдебното производство, нито възможностите за защита, които то му дава.

Следва да се посочи, че макар в становището на министъра на вътрешните работи да е изразена позиция, че оспорената разпоредба не предпоставя имплицитно нарушаване на Основния закон, се заключава, че възможностите за използване на видеоконференция в българския наказателен процес следва да бъдат допълнени с изисквания за спазването на съответни технически и технологични стандарти, които да позволят провеждането на ефективен и справедлив съдебен процес съобразно международните стандарти за основните права, които изискват ефективното представяване на обвиняемия в процеса,

достъпа му до събраните доказателства, поверителността на връзката с неговия адвокат, възможността да отправя искания и да комуникира пълноценно със страните в процеса и др., а в становището на Висшия съдебен съвет се поддържа, че във всички хипотези участието на обвиняем чрез видеоконференция би могло да се осъществи единствено след неговото и на неговия защитник писмено съгласие.

Третата група е на становищата на Върховния касационен съд и Асоциацията на прокурорите в България, които намират искането на омбудсмана за частично основателно.

В становището на Върховния касационен съд се предлага оспорената разпоредба да бъде обявена за противоконституционна в частта „други форсмажорни обстоятелства“, както и относно използвания съюз „или“. Според Асоциацията на прокурорите в България оспорената разпоредба на чл. 64, ал. 2, изр. второ от НПК в частта „бедствие, епидемия, други форсмажорни обстоятелства“ противоречи на чл. 56, чл. 30, ал. 4 и чл. 4, ал. 1 и 2 от Конституцията.

Отделно е обособено правното мнение на д-р Ивайло Цонков, който предлага конформно на Основния закон тълкуване на оспорената разпоредба, като изразява мнение, че чл. 64, ал. 2, изр. второ от НПК може да се прилага в съответствие с конституционните изисквания и поради това не противоречи на Конституцията.

Всички становища и правни мнения, представени по делото, се позовават на относимата международноправна уредба и черпят доводи и аргументи от практиката по нейното прилагане в различни нейни аспекти.

Съдът, като обсъди доводите в искането, постъпилите по делото писмени становища и правни мнения, както и относимата правна уредба, за да се произнесе, взе предвид следното:

Оспорената с искането на омбудсмана разпоредба на чл. 64, ал. 2, изр. второ от НПК е част от корпуса на разпоредбата на чл. 64 от НПК – „Вземане на мярка за неотклонение задържане под стража в досъдебното производство“.

Мярката за неотклонение задържане под стража в досъдебното производство се взема от съответния първоинстанционен съд по искане на прокурора (чл. 64, ал. 1 от НПК). Разпоредбата на чл. 64, ал. 2 от НПК предвижда: „Явяването на обвиняемия пред съда се осигурява незабавно от прокурора, който при необходимост може да постанови задържане на обвиняемия до 72 часа за довеждането му пред съда. При обявено извънредно положение, военно положение, бедствие, епидемия, други форсмажорни обстоятелства или при изразено писмено съгласие на обвиняемия и неговия защитник обвиняемият може да участва в делото и чрез видеоконференция, като в тези

случаи самоличността му се удостоверява от началника на затвора или началника на ареста или от определен от тях служител.“ Предмет на делото е нормата на изречение второ. Същата е приета от 44-то Народно събрание с § 23, т. 3, буква „а“ от преходните и заключителните разпоредби на Закона за изменение и допълнение на Гражданския процесуален кодекс (ЗИДГПК) (ДВ, бр. 110 от 29.12.2020 г.). Според мотивите към проекта на ЗИДГПК със сигнатура № 002-01-69 правилата за провеждане на видеоконферентни съдебни заседания при вземане на мярка за неотклонение задържане под стража в досъдебното производство се създават „с оглед на необходимостта от осигуряване на физическа и социална изолация на обвиняемия и неговия защитник, съдебния състав и прокурора в отговор на новите реалности за предпазване и преодоляване на пандемията“. Независимо от конкретния повод за приемането ѝ, новата уредба е предвидена да е приложима във всеки случай на обявено извънредно положение, военно положение, бедствие, епидемия, други форсмажорни обстоятелства или при изразено писмено съгласие на обвиняемия и неговия защитник.

Разпоредбата на чл. 64, ал. 2, изр. второ от НПК създава законова възможност задържаният в затвора или ареста обвиняем да участва в делото пред първоинстанционния съд за вземане на мярка за неотклонение задържане под стража в досъдебното производство чрез видеоконференция. По своето естество тя представлява изключение от правилото, че довеждането на задържания обвиняем пред съда се осигурява незабавно от прокурора (чл. 64, ал. 2, изр. първо от НПК). Задържането на обвиняемия от прокурора в хипотезата на чл. 64, ал. 2 от НПК е необходимо дотолкова, доколкото осигурява възможността на прокурора да изправи обвиняемия пред съда при обосновано предположение, че той е извършил престъпление, както и при обосновано призната необходимост да се предотврати престъпление или укриване, за да поиска вземане на най-тежката мярка за неотклонение, и представлява класически случай на ограничаване на правото на лична свобода и неприкосновеност на предвидено в закон основание по смисъла на чл. 30, ал. 1 и 2 от Конституцията.

Създателите на Конституцията от 1991 г. още в нейния преамбул, обявявайки верността си към общочовешките ценности, на първо място сред тях са посочили свободата. Най-съществените гаранции за индивидуалната свобода като конституционна ценност се съдържат в уредбата на основните права на гражданите в глава втора от Основния закон. В чл. 30 от Конституцията не само е признато правото на лична свобода и неприкосновеност, но са установени и условията за неговото ограничаване, както и необходимите

мерки за защита на засегнатите лица срещу евентуален произвол. Правото на свобода не е абсолютно, съществуват основателни причини, поради които е оправдано от гледна точка на обществения интерес да се ограничи свободата на когото и да е, особено когато действията му представляват опасност за самия него или за другите. Властите, които прилагат закона, и по-специално тези с правомощия да арестуват и да лишават от свобода, имат задължения да съблюдават стриктно границите, определени с тези изключения, и своевременно да предоставят своите действия и актове за съдебен контрол.

Конституцията допуска ограничаване на правото на лична свобода и неприкосновеност (чл. 30, ал. 1) в случаите на задържане при условия и по ред, определени със закон (чл. 30, ал. 2). Валидни са общите предпоставки за допустимост на ограничението на всяко основно право, а именно – да е уредено в закон, да е насочено към обезпечаване на съществени конституционно признати блага (т.е. да е оправдано от легитимна цел), да е съразмерно (пропорционално) на съществуващата опасност за обекта на защита и не на последно място – да е осигурен достъп до ефективен съдебен контрол (Решение № 11 от 2016 г. по к. д. № 7/2016 г.). Правото на лична свобода и неприкосновеност на всеки е скрепено и с конституционното право на адвокатска защита в случай на започване на наказателна процедура срещу него от момента на задържането или привличането му като обвиняем (чл. 30, ал. 4 от Конституцията). Поверителното упражняване на правото на адвокатска защита се ползва със специална конституционна закрила (чл. 30, ал. 5 от Основния закон).

Европейският правен стандарт по чл. 5 от Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи (КЗПЧОС, Конвенцията) (ратифицирана със закон, приет от Народното събрание на 31 юли 1992 г. – ДВ, бр. 66 от 1992 г.; обн., ДВ, бр. 80 от 2.10.1992 г.; посл. изм. и доп. с Протокол № 14 от 13.05.2004 г. – бр. 38 от 21.05.2010 г.) и международният правен стандарт по чл. 9 от Международния пакт за граждански и политически права (МПГПП, Пакта) (ратифициран с Указ № 1199 на Президиума на Народното събрание от 23.07.1970 г. – ДВ, бр. 60 от 1970 г.; обн., ДВ, бр. 43 от 28.05.1976 г.) също допускат ограничаване на правото на свобода в съответствие с процедури, предвидени от закона, като Конвенцията изчерпателно посочва в чл. 5, § 1, букви от „а“ до „f“ допустимите хипотези за това. Разпоредбите на чл. 5, § 3 КЗПЧОС и чл. 9, § 3 МПГПП регламентират задължителен съдебен контрол върху законността на задържането. Съгласно чл. 5, § 3 КЗПЧОС всяко лице, арестувано или лишено от свобода на предвидено в закон основание и в съответствие с предпоставки-

те на т. 1, буква „с“ на същия член, трябва своевременно да бъде изправено пред съдия или пред длъжностно лице, упълномощено от закона да изпълнява съдебни функции, за произнасяне по законността на задържането му. В същия смисъл е и чл. 9 от Пакта, чийто § 3 предвижда всяко лице, арестувано или задържано по обвинение в престъпление, да бъде в най-кратък срок изправено пред съдия или друго длъжностно лице, упълномощено от закона да упражнява съдебна власт.

Правото на защита (чл. 56 от Конституцията), в това число и съдебна (чл. 122 от Конституцията), е основно, всеобщо и лично право на гражданите, то е средство за защита на други техни нарушения или застрашени права или законни интереси и тяхна гаранция (Решение № 3 от 1994 г. по к. д. № 1/1994 г., Решение № 11 от 1998 г. по к. д. № 10/1998 г., Решение № 4 от 2012 г. по к. д. № 14/2011 г. и др.). Процесуалните гаранции за правата на човека имат първостепенно значение, което за личността може да се окаже практически по-важно от самото материално право. Конституционният съд изрично е приемал, че стандартите относно правото на достъп до съд като част от правото на защита, прилагани в България, не могат да бъдат по-ниски в сравнение с онова, което предвиждат установените международни стандарти (Решение № 3 от 2011 г. по к. д. № 19/2010 г., Решение № 1 от 2012 г. по к. д. № 10/2011 г.). Поради това конституционният законодател е приел, че най-важните процедурни гаранции са иманентно присъщи на правото на лична свобода и неприкосновеност, както то е регламентирано в чл. 30 от Конституцията. Процедурите на национално ниво трябва да се подчиняват на изискванията на принципа на правовата държава и на водещите международни стандарти за защита на основните права, приети от българската държава. Между тях и съответните конституционни разпоредби няма същностно противоречие. Напротив, те са в синхрон, взаимно се обогатяват и образуват общ инструментариум за защита на правото на лична свобода и неприкосновеност.

Предвид изложеното, с оглед характера и съдържанието на тези права в тяхната регламентация на конституционно ниво и в текстовете на Конвенцията и Пакта, съдът счита, че, осъществявайки нормения контрол за конституционност по отношение на оспорената разпоредба на чл. 64, ал. 2, изр. второ от НПК, ще следва да изхожда от изключителното значение на правото на ефективен съдебен контрол срещу незаконно и произволно задържане и да обсъжда и посочените международноправни норми в светлината на прогласените от тях принципи и стандарти наред с практиката на Европейския съд по правата на човека (ЕСПЧ) и на Комитета по правата на човека на Организацията на обединените нации (КПЧ) по тяхното тълкуване и прилагане (Решение № 2 от 1998 г. по к. д. № 15/1997 г., Решение № 11 от 1998 г. по к. д. № 10/1998 г., Решение № 3 от 2011 г. по

к. д. № 19/2010 г., Решение № 8 от 2019 г. по к. д. № 4/2019 г.). Този подход не е прецедент в практиката на Конституционния съд, доколкото е бил възприет и с други предходни негови решения в производства по реда на чл. 149, ал. 1, т. 2, предл. първо във връзка с чл. 150, ал. 3 или 4 от Основния закон (Решение № 2 от 2015 г. по к. д. № 8/2014 г., Решение № 14 от 2018 г. по к. д. № 12/2017 г.).

Задържането под стража е най-тежката мярка за неотклонение и мярка за процесуална принуда, уредена в раздел II на НПК, която с най-висок интензитет засяга правата на обвиняемия, подчинявайки го на волята на държавата за постигане на определени, предвидени в закон (чл. 57 от НПК) цели – да се попречи на обвиняемия да се укрие, да извърши престъпление или да осуети привеждането в изпълнение на влязла в сила присъда. Взетата по надлежен начин мярка за неотклонение задържане под стража овластява държавата да ограничи определени конституционно признати права на гражданите, сред които водещото е ограничението на правото по чл. 30 от Конституцията на лична свобода и неприкосновеност. За да гарантира постигането на баланс между двете основни ценности – обществения интерес от ефективна борба с престъпността и защита на правата на гражданите – законодателят предвижда, че всяко задържане на едно лице като мярка за неотклонение (задържане под стража и домашен арест) се взема и контролира единствено от съда. В досъдебната фаза на наказателния процес тази процедура е уредена в чл. 64 и 65 от НПК. Основна нейна присъща характеристика е, че тя се провежда пред съд като съдебна процедура. Мярката за неотклонение задържане по стража може да бъде взета само в производството по чл. 64, ал. 1 – 5 от НПК, което изисква наличие на искане на прокурор за вземане на тази мярка за неотклонение (ал. 1), осигуряване незабавно на явяването на обвиняемия пред съда от прокурора (ал. 2) и незабавно разглеждане на делото от съда с участието на прокурора, обвиняемия и неговия защитник (ал. 3).

Конституционният съд споделя разбирането, че предвид значимостта на намесата в правото на лична свобода и неприкосновеност процедурата при първоначалното вземане на мярка задържане под стража по чл. 64, ал. 1 – 5 от НПК трябва да отговаря на следните изисквания: тя трябва да е „автоматична“ – не трябва да се поставя в зависимост от волята на лицето, чието задържане се иска от прокурора; съдията е длъжен да изслуша лично явяващото се (изправеното) пред него лице; тя трябва да отговаря на стандартите за надлежна наказателна процедура пред съд, като производството трябва да е състезателно, да осигурява равенство на страните, равни възможности за достъп до доказателствата по делото, които са относими към задържането на обвиняемия, възможност за изразяване на становище на обвиняемия по доводите на

обвинението. За разлика от тази процедура, процедурата *habeas corpus*, регламентирана в чл. 64, ал. 6 – 8 и чл. 65 от НПК, не поставя такива завишени изисквания – тя не изисква автоматизъм за започването ѝ, нито задължително лично явяване на задържания обвиняем. Следователно личното явяване на обвиняемия, чието първоначално задържане по определено обвинение се иска от прокурора, е изключителна гаранция за правото на личната му свобода. Разпоредбите на чл. 9, § 3, изр. първо от МПГПП и чл. 5, § 3 от КЗПЧОС задължават всяко арестувано или задържано лице по наказателно обвинение да бъде своевременно доведено пред съдия или лице, което изпълнява съдебни функции. Във вътрешното право на страната това обвързващо изискване на международното право е отразено в чл. 64, ал. 2, изр. първо от НПК, като ясно и недвусмислено е използван изразът „довеждане пред съда“. Както в Общ коментар № 35 относно чл. 9 МПГПП на КПЧ, така и в трайно установената практика на ЕСПЧ се приема, че под „довеждане“ се разбира действие, което осигурява физическото присъствие на задържания пред компетентния съдия. Само такава присъствие е в състояние да гарантира сигурността на лицето срещу опасността да бъде подложено на изтезания или жестоко, нечовешко и унижително отношение (§ 35 от Общ коментар № 35). ЕСПЧ изрично установява, че правилото за своевременно довеждане пред съда не допуска никакви изключения (Bergmann v. Estonia), дори и в случаите на терористични действия (Brogan and Others v. the United Kingdom). Първоначалният съдебен контрол върху задържането следва да действа автоматично, т.е. обезпечава се от съответните органи „служебно“, без да зависи от волята на заинтересуваното лице (McKay v The United Kingdom, Varga v Romania, Viorel Burzo v. Romania, Aquilina v. Malta и др.).

Доколкото задържането засяга съществено правото на лична свобода, първоначалното вземане на мярка за неотклонение задържане под стража задължително трябва да се подчинява на строги процедурни правила, които да позволяват на съда да изпълни стриктно ролята си на гарант на спазването на това конституционно право. Съдът трябва да е в състояние да се произнесе в такава съдебна процедура при първоначалното вземане на мярката, която да му позволява да постави под контрол както материалноправните предпоставки за вземането на най-тежката мярка за неотклонение (наличие на обосновано предположение обвиняемият да е извършил престъплението, в което е обвинен, наличие на доказателства за риск от укриването му или за извършването на престъпление), така и процесуалните (своевременното довеждане на обвиняемия в съда и задължението на съдията да изслуша самото лице, което е

изправено пред него). Спазването на процедурните изисквания е гаранция, че съдията, пред когото непосредствено физически е изправен обвиняемият, ще има неопосредена възможност лично да се увери, че са спазени гаранциите за запазване на достойнството и правото на защита, за да се гарантира, че ограниченията на правото на лична свобода са необходими поради характера на фактите и са пропорционални на целта, която трябва да бъде постигната, и че те не накърняват самия принцип на правото на защита, както и да контролира задържаното лице да не бъде подлагано на изтезания или друго нечовешко или унижително отношение и да не останат тайна за съда незаконосъобразни действия при неговото фактическо задържане. Личната проверка на съдията на тези обстоятелства в присъствието на лицето, чието задържане се иска, в помещението и в сграда на съда е средство за избягване на каквато и да е вероятност върху това лице да бъде упражняван натиск да не сподели със съда определени факти, които го касаят. В случай, че съдът констатира неправомерно въздействие върху обвиняемия, е длъжен да вземе мерки за преустановяването на такава поведение и за неговото установяване по надлежен ред. Гаранция за това, че каквато и да е мярка за неотклонение не може да се вземе в отсъствие на обвиняемия, е разпоредбата на чл. 56, ал. 2 от НПК, която предвижда, че когато обвинението се повдига при условията на чл. 269, ал. 3, т. 2 – 4 от НПК, мярка за неотклонение, се взема след издирването на обвиняемия. Смесът на разпоредбата е ясен – органът, който взема мярка за неотклонение, трябва да може лично да види и изслуша обвиненото лице, за да определи съответна на личността на обвиняемия и на доказателствата по делото мярка за неотклонение. Доколкото най-тежките мерки за неотклонение (домашен арест и задържане под стража) съгласно НПК се вземат от съд, изискването на чл. 56, ал. 2 от НПК, разгледано в контекста на чл. 64 от НПК, потвърждава изискването за задължително довеждане и непосредственото физическо изправяне пред съдия на обвиняем, спрямо когото прокуратурата претендира вземане на някоя от тези мерки.

С оглед на гореизложеното се налага изводът, че първоначалното вземане на мярка за неотклонение задържане под стража от съда е средство за процесуална защита, проявяващо се при накърняване или застрашаване на друго конституционно или законно право или признат от същите източници интерес. Правото, което може да се окаже накърнено, е правото на лична свобода и неприкосновеност, а застрашено при предварителното задържане е правото на всеки да не бъде подлаган на мъчение, на жестоко, безчовечно или унижаващо отношение, което не подлежи на

ограничения и чието нарушаване се отразява пряко върху законността на задържането. Първоначалната лична физическа среща между съдията и задържания, проведена пряко без използването на съвременни технически способности за комуникация, представлява гаранция за посочените права и брани както правата и законните интереси на конкретното лице, така и обществения интерес от справедливо правосъдие.

Осъществяването на справедливо правосъдие съставлява една от целите на Конституцията. В тази насока разпоредбите на чл. 30 и 31 от Основния закон установяват специфичните права на обвиненото в извършване на престъпление лице, чиято реализация се гарантира чрез правото на защита на всеки, чиито права и законни интереси са нарушени или застрашени (Решение № 10 от 2010 г. по к. д. № 10/2010 г.). Конституционният съд, развивайки своята практика, е достигнал до заключение, че конституционното право на защита може да се реализира в своята пълнота, само ако пътят до съда не е затворен, тъй като единствено състезателният публичен съдебен процес при равенство на спорещите страни в смисъла по чл. 121 от Конституцията може да осигури разкриването на истината и точното прилагане на закона. Недвусмислено и безусловно е приел, че правото на съдебна защита, въпреки че не е изрично формулирано в Основния закон, в рамките на по-общата постановка на чл. 56 от Конституцията трябва да се счита за принцип на правовата държава (Решение № 11 от 2016 г. по к. д. № 7/2016 г.). В правовата държава съдебната защита на правата е определящата форма на защита. Съдебната защита винаги трябва да съществува като възможност и никакви съображения не могат да я изключат при положение, че съдилищата са органите, които Конституцията овластява да правораздават (Решение № 1 от 2012 г. по к. д. № 10/2011 г.).

Към тези трайно установени и последователно разгърнати в практиката на Конституционния съд положения относно правото на защита следва да се прибави и специфичното право на обвиняемия да бъде физически изправен пред съдия при първоначалното вземане на мярката за неотклонение задържане под стража.

Оспорената разпоредба на чл. 64, ал. 2, изр. второ от НПК, представляваща ограничение на това право, позволява участието на обвиняемия в производството по чл. 64, ал. 3 от НПК да се осъществи и чрез видеоконференция. Атакуваната норма ограничава правото на задържания до 72 часа обвиняем да се изправи физически пред съдията. Той участва лично в делото, но физически не се намира в съдебната зала, а в ареста или затвора, като изправянето му пред съдията е опосредено от видеоконферентна връзка.

Разпоредбата на чл. 64, ал. 2, изр. второ от НПК е приложима в две хипотези – при обявено извънредно положение, военно положение, бедствие, епидемия или други форсмажорни обстоятелства, като съгласието на обвиняемия и неговия защитник в тези случаи не е необходимо; и при изразено писмено съгласие на обвиняемия и неговия защитник, в който случай е без значение наличието или липсата на други съпътстващи обстоятелства, т.е. писменото съгласие е достатъчно основание за провеждане на съдебното заседание при осигуряване на участието на обвиняемия в него чрез видеоконференция.

Хипотезите, които не изискват съгласие на обвиняемия и неговия защитник, от своя страна също представляват различни по своя характер и обхват основания, които допускат дистанционно участие на обвиняемия в делото. Първият посочен от оспорената разпоредба случай, в който това е допустимо, е при обявено извънредно положение или военно положение. Конституционният съд вече е имал повод да посочи, че: „извънредното положение е родово понятие, което има множество видове в зависимост от причината, която води до него. [...] Спецификата може да се изразява в особените изисквания и процедури за въвеждане на извънредното положение, в начина на упражняване на държавната власт през времетраенето му, както и в различните последици за правата на гражданите. [...] Извънредно положение се въвежда на основата на Конституцията и модифицира временно системата на управление, като налага ограничения на правния статус на гражданите. Целта е да се гарантира националната сигурност и да се опази конституционният ред.“ (Решение № 10 от 2020 г. по к. д. № 7/2020 г.). Разпоредбата на чл. 57, ал. 3 от Конституцията предвижда при обявено военно или друго извънредно положение със закон да може да бъде временно ограничено упражняването на отделни права на гражданите с изключение на изрично посочените права и принципи (чл. 28, 29, чл. 31, ал. 1, 2 и 3, чл. 32, ал. 1 и чл. 37). Единствено Народното събрание е правомощно да определя с конкретен закон различни параметри на реакция при различни типове заплахи в рамките на предвиденото от Конституцията и релевантните международни договори, които са ратифицирани, обнародвани и влезли в сила за Република България. Преценката упражняването на кои права и в каква степен е необходимо да бъде ограничено при обявено извънредно положение следователно е винаги конкретна и е в правомощията единствено на Народното събрание (по арг. от чл. 57, ал. 3 във връзка с чл. 84, т. 12 от Конституцията).

Член 15 КЗПЧОС и чл. 4 МПГПП също допускат дерогиране (освобождаване на страната от задължението да гарантира) на някои права по време на война или друго извън-

редно положение. Това дерогиране е винаги конкретно и се предприема от държавата в съответствие с процедурите, предвидени в Конвенцията и Пакта. Освобождаването от задължения по Конвенцията следва да бъде обосновано и да се налага от самата извънредна ситуация (*Lawless v. Ireland (No. 3)*). Предприеманите мерки, отменящи задължения на държавата по КЗПЧОС, следва да бъдат „строго в пределите на изискванията на положението“ (чл. 15, ал. 2 от Конвенцията), т.е. ограничаването или отмяната на основни права следва да бъде в съответствие с неотложните нужди на конкретната ситуация. За да бъде обосновано позоваването на чл. 15 КЗПЧОС, е необходимо наличието на ясна връзка между отменените права и ситуацията, която налага тези мерки.

Оспорената разпоредба, макар и мотивирана „с оглед на необходимостта от осигуряване на физическа и социална изолация“ в отговор на „новите реалности за предпазване и преодоляване на пандемията“, е приложима във всички случаи на обявено военно или друго извънредно положение без оглед на конкретната заплаха и без яснота относно конституционно признатите цели, които тя преследва.

За да бъде легитимно, извънредното положение трябва да отчита характера, тежестта и продължителността на извънредната ситуация. Тези аспекти следва да определят вида, степента и продължителността на извънредните мерки, до които държавата може законно да прибегне.

С оглед на гореизложеното, за да е допустимо временното ограничаване на упражняването на правата на гражданите на основание чл. 57, ал. 3 от Конституцията, следва със закон да е обявено военно или друго извънредно положение, за да може с него (при наличие на такава необходимост и след преценка на конкретната ситуация, изискваща намеса на държавата) да бъде временно ограничено упражняването на отделни права на гражданите с цел неутрализиране и преодоляване на конкретната заплаха за съществуването на държавата и обществото. Противното тълкуване и определянето отнапред на правата и свободите, които да подлежат на ограничаване във всички случаи на обявено военно или друго извънредно положение без яснота относно вида, характера, степента на опасност и особеностите на конкретната жизнена заплаха за обществото, наложила въвеждането на „авариен“ режим на функциониране на конституционната система (извънредно положение), води до невъзможност да бъде определена конституционно допустимата цел, която би преследвала такова ограничение, за да може да бъде преценено доколко то е необходимо, съразмерно и пропорционално на нея и дали не въвежда ограничения, по-строги от необходимите. Такова принципно и отнапред

прието законодателно разрешение, с което в условията на каквото и да е извънредно положение е създадена възможност участието на обвиняемия в делото за първоначално вземане на мярка за неотклонение задържане под стража в досъдебното производство да бъде осигурено чрез видеоконференция, без да е ясна легитимната цел, която то преследва, го превръща в конституционно недопустимо. В условията на обявено извънредно положение единствено законодателният орган в рамките на законодателната целесъобразност, упражнена в конституционно установените граници, е правомощен по смисъла на чл. 57, ал. 3 от Конституцията с конкретен закон да ограничи временно упражняването на отделни права на гражданите. Това той трябва да стори след преценка на специфичните параметри на заплахата и при обособена нужда или невъзможност предвид ситуацията определени основни права, които Конституцията допуска да бъдат дерогираны, да бъдат упражнявани в пълен обем или пък изобщо. Едва тогава законодателят може да постанови със закон временно ограничаване на упражняването им в пределите, необходими за справяне с конкретната заплаха за държавата и обществото и за цели, които Основният закон определя като по-висши конституционни ценности.

Дори и в условията на обявено извънредно положение основният принцип на правата държава трябва да бъде спазван. Всички извънредни мерки, дерогации от правата на човека или ограничения при упражняването им са подчинени на принципа на законност и на условията за необходимост, пропорционалност в тесния смисъл на думата и временност, които по същество са елементи на принципа на пропорционалност в широк смисъл. Тези условия са редовно прилагани и тълкувани в съдебната практика на ЕСПЧ, Съда на Европейския съюз и различни конституционни (и други) съдилища на държавите – членки на Европейския съюз. Практиката на Конституционния съд не прави изключение в това отношение.

Следователно, дори в условията на обявено военно или друго извънредно положение, Конституцията изисква ограничаването на упражняването на основните права, които подлежат на дерогиране, да бъде направено със закон, който трябва да въвежда стандарта за това ограничаване (Решение № 10 от 2020 г. по к. д. № 7/2020 г.). Основният закон е този, който определя интересите, чието спазване или защита може да изисква налагане на ограничаването – други конституционни права и ценности, които приоритетно трябва да бъдат защитени. Трайна е практиката на съда (Решение № 20 от 1998 г. по к. д. № 16/1998 г.; Решение № 15 от 2010 г. по к. д. № 9/2010 г.; Решение № 2 от 2011 г. по к. д. № 2/2011 г.; Решение № 7 от 2016 г. по к. д. № 8/2015 г.; Решение № 8 от 2016 г. по к. д. № 9/2015 г.;

Решение № 3 от 2019 г. по к. д. № 16/2018 г. и много др.) по въпроса за възможността упражняването на основните права на гражданите да бъде ограничавано в случаите, когато е налице легитимна цел (само в случай, когато това се налага, за да бъдат съхранени висши конституционни ценности, както и при необходимост да се предотврати засягането на други общественозначими интереси), основанието е установено със закон, в рамките на предвиденото в Конституцията ограничение и е спазен принципът за пропорционалност (съразмерност) на преследваната цел. Пропорционалността (забраната за прекомерност) е изискване на принципа на правовата държава. Според това изискване ограничаването на правата е съразмерно средство за постигане на определена цел, когато не се надхвърля степенята на допустимото му ограничение, съизмерено със значимостта на защитавания интерес, и когато няма необосновано спрямо защитата на други конституционни ценности разширяване на основанията за допускане на ограничения на правата на гражданите. Степента, в която е допустимо ограничаването на правото, е в зависимост от значимостта на интереса, преценен като също подлежащ на конституционна закрила до толкова, че да позволява изключение (Решение № 7 от 1996 г. по к. д. № 1/1996 г.). По естеството си преценката за пропорционалност е винаги конкретна. Във всеки отделен случай съотношението може да бъде различно и не може да бъде дефинирано по пътя на абстрактното тълкуване. Задължително е обаче съобразно принципа на пропорционалност това ограничение да е съразмерно на преследваната цел, а не да надхвърля необходимото за нейното постигане (Решение № 12 от 1997 г. по к. д. № 6/1997 г.; Решение № 14 от 2014 г. по к. д. № 12/2014 г.).

С оглед на гореизложеното, като предвижда възможност за участие на обвиняемия в делото за първоначално вземане на мярка за неотклонение задържане под стража чрез видеоконференция на основание обявено военно или друго извънредно положение, оспорената разпоредба ограничава правото на обвиняемия на физическо в смисъл на присъствено изправяне пред съдията, без да въвежда стандарта за това ограничаване в противоречие с принципа на правовата държава (чл. 4, ал. 1 от Основния закон), в смисъла, в който той беше изяснен по-горе.

Изложеното е напълно относимо и към основанията за ограничаване на правото на обвиняемия на физическо/присъствено изправяне пред съдия – бедствие, епидемия или други форсмажорни обстоятелства. По отношение на тях следва да се добави следното:

Правовата държава във формален смисъл е държавата на правната сигурност, което на свой ред предполага законите да са ясни, точни и непротиворечиви (в този смисъл са

Решение № 1 от 2005 г. по к. д. № 8/2004 г.; Решение № 7 от 2005 г. по к. д. № 1/2005 г.; Решение № 4 от 2014 г. по к. д. № 12/2013 г. и много др.). Съгласно трайната практика на Конституционния съд нормотворчеството в правовата държава изисква законовите разпоредби да не създават взаимноизключващи се правни положения, неразбираеми и неясни задължения, защото това сериозно би затруднило и възпрепятствало правоприлагането, респективно изпълнението на закона. Без яснота, точност и непротиворечивост законите губят своята регулаторна стойност, тъй като се създава опасност от нееднаквото им тълкуване и прилагане (Решение № 9 от 1994 г. по к. д. № 11/1994 г.; Решение № 5 от 2000 г. по к. д. № 4/2000 г.; Решение № 5 от 2002 г. по к. д. № 5/2002 г.; Решение № 8 от 2012 г. по к. д. № 16/2011 г.; Решение № 3 от 2014 г. по к. д. № 10/2013 г.; Решение № 8 от 2017 г. по к. д. № 1/2017 г. и много др.).

Предвид обществените отношения, които урежда оспорената разпоредба, е необходимо да бъде съобразена и практиката на ЕСПЧ в контекста на изискванията, които поставя по отношение на тълкуването и прилагането на разпоредбите на Конвенцията, и по-специално на чл. 5 КЗПЧОС.

Изискването за законосъобразност по смисъла на чл. 5 КЗПЧОС не се удовлетворява само от спазването на съответното вътрешно право, но и самото вътрешно право трябва да е в съответствие с Конвенцията, включително с общите принципи, изразени или подразбиращи се, в нея (Plesó v. Hungary, § 59). Общите принципи, подразбиращи се от Конвенцията, на които се позовава съдебната практика по чл. 5, § 1 КЗПЧОС, са принципът на правовата държава и свързаните с него принцип на правна сигурност, принцип на пропорционалност и принцип на защита срещу произвол, който освен това е самата цел на чл. 5 КЗПЧОС (Simons v. Belgium, § 32).

Когато става въпрос за лишаване от свобода, е особено важно общият принцип на правна сигурност да бъде изпълнен. Поради това е от съществено значение условията за лишаване от свобода в националното право да са ясно определени и самият закон да бъде предвидим, така че да отговаря на стандарта за „законосъобразност“, установен от Конвенцията – стандарт, който изисква всеки закон да бъде достатъчно ясен и точен, за да позволи неговото прилагане (Khlaifia and Others v. Italy, § 92; Del Rio Prada v. Spain, § 125; Creangă v. Romania, § 120; Medvedyev and Others v. France, § 80).

Следователно чл. 5, § 1 КЗПЧОС не просто препраща към вътрешното право, но се отнася и до „качеството на закона“. Фактори, които са от значение за тази оценка на „качеството на закона“, които в някои случаи се наричат „гаранции срещу произвол“, включват наличието на ясни правни разпоредби за постаново-

вяване на задържане, за удължаването му, за определяне на срокове за това и най-вече за наличието на ефективно средство за защита, чрез което жалбоподателят може да оспори законосъобразността на задържането (J.N. v. the United Kingdom, § 77). Разпоредби, които се тълкуват по противоречив и взаимно-изключващ се начин от националните органи, не отговарят на стандарта за „качество на закона“, изискван от Конвенцията (Nasrulloev v. Russia, § 77; Ječius v. Lithuania, § 53 – 59).

Оспорената разпоредба в частта „бедствие, епидемия, други форсмажорни обстоятелства“ противоречи на чл. 4, ал. 1 от Конституцията не само защото не въвежда стандарта за това ограничаване, като не посочва кои са онези по-висши конституционни ценности, които оправдават ограничаването на правото на обвиняемия да бъде изправен пред съда, а и защото не отговаря на стандартите на принципа на правовата държава във формален смисъл, който изисква законите да са ясни, точни и непротиворечиви. Липсва определение на понятията бедствие, епидемия и други форсмажорни обстоятелства, направено изрично за нуждите на наказателното съдопроизводство, съобразено с целите и принципите на наказателния процес, което създава опасност от нееднаквото им тълкуване и противоречиво прилагане. Изброяването, предвид употребата на израза „други форсмажорни обстоятелства“, не е изчерпателно, а това е недопустимо за наказателнопроцесуална норма, която засяга важни индивидуални права. Налице е и вътрешно противоречие в самата разпоредба, тъй като по своя характер бедствието и епидемията също представляват форсмажорни обстоятелства. Производството по чл. 64, ал. 3 НПК не може да бъде поставяно в зависимост от надлежното разрешаване или от спешното преодоляване на действието на пречки от природно, биологично или човешко естество. Предвид широкия обхват на употребения в атакуваната разпоредба понятия въвеждането им обуславя неограничени възможности за заобикаляне на въведената с чл. 5, § 3 ЕКПЧ и чл. 9, § 3 МПГПП процесуална гаранция за изправянето на обвиняемия пред съдия.

Относно втората хипотеза – писменото съгласие, като достатъчно основание за провеждане на съдебното заседание при осигуряване на участието на обвиняемия в него чрез видеоконференция, Конституционният съд намира следното:

Оспореното от омбудсмана изречение второ на чл. 64, ал. 2 НПК в частта „при изразено писмено съгласие на обвиняемия и неговия защитник“ фактически дерогира същността на правото на лично явяване пред съд на обвиняемия, чието задържане се иска, въведено в националното законодателство в изпълнение на обвързващите по силата на Конституцията външни задължения на страната. Предвиденото изключение от общото правило не може

да бъде оправдано в хипотезата на писмено дадено съгласие от обвиняемия и на неговия защитник за провеждане на видеоконференция като алтернатива на присъственото заседание, тъй като само непосредствените възприятия на съда могат да гарантират, че това съгласие не е дадено под физически или психически натиск, упражнен в специфичните условия на началното задържане. Конституционният съд вече заяви, че изискването за изправяне пред съдия е задължително и автоматично и то не може да зависи от волята на страните в това производство. Международното право, в изпълнение на изискванията на което е създадена разпоредбата на чл. 64, ал. 2, изр. първо, не допуска първоначално вземане на мярка за неотклонение задържане под стража, без съдията да види и изслуша присъствено обвиняемия (Асенов и др. срещу България, Medvedyev and others v. France, Schiesser v. Switzerland, Aksoy v. Turkey). В противен случай би се отнело важно средство, с което разполага съдът, за да бъде гарант на правото на лична свобода на гражданите. Провеждането на производство по чл. 64, ал. 1 – 5 НПК в условията на видеоконферентна връзка при заявено изрично желание за това от обвиняемия и неговия защитник на практика би могло да доведе единствено до спестяване на средства от конвоирането на лицето до сградата на съда, тъй като в оспорената хипотеза е без значение наличието или липсата на други съпътстващи съгласието на обвиняемия обстоятелства, които да оправдаят участието му в делото чрез видеоконференция. Цената на обезпечаване на правосъдието не е конституционно защитена цел, тя не може да бъде приоритетна пред изискването за защита на едно от най-ценните човешки права, закрепено в чл. 30, ал. 1 от Конституцията – правото на лична свобода. Поради това тя не може да оправдае предвиденото ограничаване на това конституционно право.

При това всички актове на международната общност, насочени към стимулиране на използването на видеоконференцията в наказателния процес, визират процедурите по събиране и проверка на доказателствата, като се обосновават с една цел – ускоряване на производството и снижаване на прекомерните съдебни разходи. Провеждането на процесуалното действие по първоначално вземане на мярката за неотклонение „задържане под стража“ обаче се намира извън съдебното следствие, а физическото изправяне на задържания обвиняем пред съда обективно не е в състояние да предизвика сериозно забавяне на развитието на процеса, нито изисква прекомерни деловодни разходи. Дори и в случаите на форсмажорни обстоятелства надлежното провеждане на съдебното заседание може да бъде осигурено и чрез преместването му извън сградата на съда (чл. 262 НПК). Оспорената част от чл. 64, ал. 2 НПК се намира

в конфликт с правото на лична свобода и неприкосновеност, гарантирано в чл. 30, ал. 1 от Конституцията. Предвиденото отдалечено провеждане чрез видеоконферентна връзка на процедурата по решаване на въпроса за трайното задържане на обвиняемия лишава съда от възможността да придобие преки и непосредствени впечатления за обективното състояние на лицето и във връзка с това – за достоверността на неговите твърдения за наличие на физически наранявания или малтретиране. По този начин е застрашена и не е гарантирана в пълен обем забраната за мъчение, жестоко, безчовечно или унижаващо отношение.

Конституционният съд споделя тезата на омбудсмана, че разпоредбата на чл. 64, ал. 2, изр. второ от НПК нарушава правото на защитата на гражданите по чл. 122 във връзка с чл. 56 от Конституцията. Гарантираното с последната конституционна норма право на защита е всеобхватно. То намира специфични проявления в различните сфери на обществения живот и в частност в отделните правни отрасли. Конституционният съд е приемал, че чл. 56 от Основния закон проявява своето действие както пряко, така и опосредено – чрез други конституционни разпоредби, конкретизиращи и доразвиващи правото на защита в специфични области. Такова проявление чл. 56 бележи във връзка с чл. 30 от Конституцията. Предвид изключителната значимост на правото на лична свобода на гражданите Основният закон установява определени специфични гаранции срещу нарушаването му чрез задържане на лицата. На първо място, той признава правото на адвокатска защита от момента на задържането на едно лице или от момента на привличането му в качеството на обвиняем (чл. 30, ал. 4). На второ място, Конституцията постановява, че всеки има право да се среща насаме с лицето, което го защитава, като обявява тайната на техните съобщения за неприкосновена (чл. 30, ал. 5). Като признава правото на защита от адвокат от възможно най-ранния момент, дори предхождащ наказателното производство – фактическото задържане, Конституцията прави правото на защита реално и ефективно. Конституционната разпоредба на чл. 30, ал. 4 е намерила своето специфично проявление в чл. 94, ал. 1, т. 6 НПК, изискваща задължително участие на защитник в наказателното производство, когато е направено искане по чл. 64 НПК или обвиняемият е задържан. Нормата на чл. 30, ал. 5 от Основния закон е доразвита в НПК чрез разпоредбите на чл. 55, ал. 2 и на чл. 99, ал. 1, уреждащи правата на обвиняемия и на защитника в наказателния процес.

Текстът на чл. 55, ал. 2 НПК въвежда в националното право изискванията на Директива 2013/48/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 22 октомври 2013 г. относно правото на достъп до адвокат в наказателното

производство и в производството по европейска заповед за арест и относно правото на уведомяване на трето лице при задържане и на осъществяване на връзка с трети лица и консулски органи през периода на задържане. С него са възприети европейските стандарти, утвърдени в практиката на ЕСПЧ, относно начина на осъществяване на комуникацията между обвиняем и адвокат – правото на обвиняемия свободно да осъществява връзка със защитника си, да се среща насаме с него, да получава съвети и друга правна помощ, включително преди започване и по време на провеждане на разпита и на всяко друго действие с участие на обвиняемия (*Sakhnovskiy v. Russia*, *Gorbunov and Gorbachev v. Russia*, *Marcello Viola v. Italy*, *Golubev v. Russia*). Същностна характеристика на комуникацията между защитника и обвиняемия е нейната поверителност, гарантирана от Конституцията в чл. 30, ал. 5, с изискването срещите помежду им да са насаме, както и с прогласяване на неприкосновеността на тайната на техните съобщения. Поверителността на общуването между обвиняемия и защитника му е от ключово значение за осигуряване на ефективното упражняване на правата на защитата и е съществен елемент от правото на справедлив наказателен процес. Във всяка демократична и правова държава задължението да се защита поверителността означава не само, че държавата трябва да се въздържа от намеса или да има достъп до тази комуникация, но в още по-голяма степен следва да гарантира, че когато обвиняемият е задържан или се намира в контролирано от държавата място, тя трябва да е в състояние да обезпечи такива условия и ред за комуникация между задържания и неговия защитник, които осигуряват и спазват поверителността по начин, който не ограничава правото на защита във всички негови проявления.

Осъществяването на видеоконферентна връзка по начина, по който е уредена в атакуваната разпоредба, поражда сериозни съмнения относно качеството на поверителността на комуникацията между обвиняем и адвокат в производство по първоначално вземане на мярка за неотклонение задържане под стража. Съгласно чл. 64, ал. 2, изр. второ от НПК обвиняемият, чието задържане е поискано от прокурора, се намира в затвор или арест в изпълнение на задържане до 72 часа, взето от държавния обвинител. Самоличността на лицето се удостоверява от началника на затвора или на ареста или от определен от тях служител. При всички положения обвиняемият се намира в помещение, изцяло контролирано от държавата. Тя е отговорна и за осъществяването на видеоконферентната връзка, посредством която се провежда производството по чл. 64, ал. 3 НПК. Защитникът на обвиняемия в такова производство не е във физически контакт с обвиняемия, тъй като се

намира в съдебната зала, в която присъства и прокурорът. Следователно всяка комуникация между обвиняемия и защитника се провежда технически чрез видеоконферентната връзка, осигурена, поддържана и контролирана от органите на държавата. Дори и други лица да не присъстват в помещенията, в които се намират обвиняемият и защитникът му, докато осъществяват комуникация преди или по време на заседанието, липсват гаранции, че тази комуникация не би могла да бъде записвана или проследявана. Съществуването на съмнение за вероятен пробив в поверителността на комуникацията между защитник и негов подзащитен опорочава защитата, като отнема съществена част от нейната характеристика и я прави неефективна. В допълнение се поставя въпросът за ограничеността във времето на осъществявания контакт и възможността да се реализира действителна защита чрез получаване на адекватни съвети относно процедурата и относно предмета на производството – ограничаване на едно от най-съществените права на гражданина – правото на личната му свобода. Поради това Конституционният съд приема, че с разпоредбата на чл. 64, ал. 2, изр. второ от НПК съществено се засяга сърцевината на естеството на комуникация между обвиняем и неговия защитник така, както го изисква чл. 30, ал. 5 от Конституцията, поради което тази разпоредба не е съответна на Основния закон и като такава следва да бъде обявена за противоконституционна.

Атакуваната норма не е съответна на чл. 122 във връзка с чл. 56 от Конституцията и в друг нейн аспект, тъй като тя ограничава правото на обвиняемия на ефективна лична защита. Процедурата за първоначално вземане на мярка за неотклонение задържане под стража е съдебна процедура. Тя е предвидена, за да осигури гаранциите за състезателност на производството пред съда с присъщите му характеристики, макар и със специфики за досъдебната фаза – обвиняемият има право да познава всички фактически и правни основания на обвинението срещу него, както и да представи на съда становището си по тях, а съдът е длъжен да осигури равни възможности на държавното обвинение и на обвиняемия да обосноват своите фактически и правни тези, респ. да познават и оборят тезите на другата страна (Николова срещу България, Илиев срещу България, Шишков срещу България, *Lebedev v. Russia*, *Allen v. The United Kingdom*). Неприсъственото в съдебната зала участие на обвиняемия в съдебното заседание го лишава от физически достъп до материалите по делото, с които има право да се запознае, като въз основа на тях прави искания за събиране на доказателства, изготвяне на експертни заключения, имащи отношение към предмета на производството – неговото задържане. Ограничава се възможността му да прави своевременни бележки и обосно-

вани възражения, тъй като не би могъл да прави справки с делото. В производството по чл. 64, ал. 3 НПК е допустимо събирането на доказателства, касаещи личността на деца, на наличието или липсата на предпоставките за вземане на мярка за неотклонение задържане под стража – опасностите от укриване или извършване на престъпление. НПК не ограничава органите на досъдебното производство да извършват действия по разследването и да събират доказателства и по време на 72-часовото задържане на обвиняемия преди изправянето му пред съда, които биха могли да имат отношение към друга предпоставка за задържане на обвиняемия – наличие на обосновано предположение да е извършил престъплението, в което е обвинен. Всички тези доказателства могат да бъдат представени в съдебното заседание. Участието на обвиняемия в съдебното производство по първоначално вземане на мярка за неотклонение задържане под стража чрез видеоконферентна връзка без личен и непосредствен достъп до делото и новопредставените доказателства в производството безспорно значително го ограничава в достъпа му до всички доказателства, които представляват фактически и правните основания за вземането на най-тежката мярка за неотклонение. Поради отдалечено участие чрез видеоконферентна връзка обвиняемият би бил лишен от възможността да се запознае в пълнота с тези доказателства и въз основа на тях да прави самостоятелни искания, бележки и възражения, както му гарантират чл. 55, ал. 1 и чл. 99, ал. 2 НПК. Това съществено намалява ефективността на личната му защита в това производство и я превръща във формална и илюзорна.

Конституционният съд намира, че предвид същността на производството по първоначалното вземане на мярка за неотклонение задържане под стража – характера на обсъжданите въпроси, изключително значимото право на личността, което е обект на ограничаване в тези дела – правото на лична свобода, фактическата неравнопоставеност между обвинителната власт и обвиняемия, е недопустимо изключването на личното участие на обвиняемия чрез явяването му в съда. Такова ограничение е допустимо в контролната инстанция (чл. 64, ал. 7 НПК), както и в производството по чл. 65 НПК, именно защото в процедурата по първоначалното вземане на мярка за неотклонение задържане под стража е наложително непосредственото участие на обвиняемия, гарантиращо му присъствие в съда и упражняване в пълен обем на всички процесуални права (*Trepashkin v. Russia* № 2).

Според Конституцията ограничаването на конституционно защитената свобода на едно лице може да стане само с решение на орган на съдебната власт (чл. 30, ал. 3) при условия и ред, предвидени в закон (чл. 30, ал. 2). Начинът, по който наказателнопроце-

суалното право регламентира възможностите за намеса от страна на публичната власт върху правата на гражданите, както и положението, в което те са поставени по време на разследването, определят същността на държавата. Като носител на монопола за наказателно преследване държавата се нуждае от особени права, за да е ефективна дейността ѝ. Тази ефективност не трябва да е за сметка на правата на гражданите, защитени от Конституцията. Това е недопустимо, дори и когато принудата се осъществява в името на общото благо – борбата с престъпността. Възможните ограничения върху свободата на гражданите и най-вече тяхната процесуална уредба представляват поради това чувствителен индикатор за баланса между свободата на гражданите и държавната принуда. Засягайки по недопустим начин същността на правото на защита – чрез защитник и лично от обвиняемия, разпоредбата на чл. 64, ал. 2, изр. второ от НПК нарушава този баланс, поради което противоречи на чл. 122 във връзка с чл. 56 от Конституцията.

Възможностите за използване на видеоконференция във времена на извънредни кризи действително представляват способ, чрез който държавата да осигури функционирането на съдилищата, така че те да изпълняват жизненоважната си функция по осигуряване на ефективен съдебен контрол за защита правата на човека. Непрекъснатият достъп до правосъдие обаче следва да е уреден в съответствие с принципите на правовата държава, а възможностите за използване на видеоконференция, предоставени от закона, следва да позволят провеждането на ефективен и справедлив съдебен процес съобразно международните стандарти за основните права така, че правовата държава да остане правова и в ситуации на извънредни и опустошителни събития, когато правата на човека се нуждаят от защита в най-голяма степен.

С оглед на гореизложеното Конституционният съд намира, че атакуваната от омбудсмана разпоредба противоречи на чл. 4, ал. 1, чл. 30, 56 и 122 от Конституцията, поради което следва да бъде обявена за противоконституционна.

Воден от тези съображения и на основание чл. 149, ал. 1, т. 2, предл. първо от Конституцията във връзка с чл. 22, ал. 1 от Закона за Конституционен съд Конституционният съд

РЕШИ:

Обявява за противоконституционна разпоредбата на чл. 64, ал. 2, изречение второ от Наказателно-процесуалния кодекс (обн., ДВ, бр. 86 от 28.10.2005 г.; посл. изм., бр. 80 от 24.09.2021 г.).

Заместващ председател:
Гроздан Илиев

МИНИСТЕРСКИ СЪВЕТ

ПОСТАНОВЛЕНИЕ № 314 ОТ 6 ОКТОМВРИ 2021 Г.

за одобряване на допълнителни разходи по бюджета на Министерския съвет за 2021 г.

МИНИСТЕРСКИЯТ СЪВЕТ ПОСТАНОВИ:

Чл. 1. (1) Одобрява допълнителни разходи по бюджета на Министерския съвет за 2021 г. в размер 68 200 лв. за премахване на незаконно строителство на територията на Лесопарк „Росенец“, община Бургас, област Бургас.

(2) Средствата по ал. 1 да се осигурят за сметка на реструктуриране на разходи и/или трансфери по централния бюджет за 2021 г.

Чл. 2. Със сумата по чл. 1, ал. 1 да се увеличат разходите по бюджета на Министерския съвет за 2021 г. по „Политика в областта на осъществяването на държавните функции на територията на областите в България“, бюджетна програма „Осъществяване на държавната политика на областно ниво“, и показателите по чл. 6, ал. 3 от Закона за държавния бюджет на Република България за 2021 г.

Чл. 3. По бюджета на Министерския съвет за 2021 г. по „Политика в областта на осъществяването на държавните функции на територията на областите в България“, бюджетна програма „Осъществяване на държавната политика на областно ниво“, да се създаде администриран разходен параграф „Премахване на незаконно строителство“ в размер на сумата по чл. 1, ал. 1.

Чл. 4. Главният секретар на Министерския съвет да извърши съответните промени по бюджета на Министерския съвет за 2021 г. на базата на фактически извършени разходи и да уведоми министъра на финансите.

Чл. 5. Министърът на финансите да извърши произтичащите от чл. 1 промени по централния бюджет за 2021 г.

Заклучителни разпоредби

§ 1. Постановлението се приема на основание чл. 109, ал. 3 от Закона за публичните финанси и чл. 76, ал. 1 от Закона за държавния бюджет на Република България за 2021 г.

§ 2. Изпълнението на постановлението се възлага на главния секретар на Министерския съвет.

§ 3. Постановлението влиза в сила от деня на обнародването му в „Държавен вестник“.

Министър-председател:
Стефан Янев

и.д. Главен секретар на Министерския съвет:
Красимир Божанов

**ПОСТАНОВЛЕНИЕ № 315
ОТ 6 ОКТОМВРИ 2021 Г.**

за одобряване на допълнителни разходи по бюджета на Министерството на вътрешните работи за 2021 г.

МИНИСТЕРСКИЯТ СЪВЕТ
ПОСТАНОВИ:

Чл. 1. (1) Одобрява допълнителни разходи в размер до 37 млн. лв. по бюджета на Министерството на вътрешните работи за 2021 г. за финансово обезпечаване на дейността на Министерството на вътрешните работи в условията на засилен миграционен натиск.

(2) Средствата по ал. 1 да се осигурят за сметка на резерва за непредвидени и/или неотложни разходи за 2021 г. по централния бюджет в частта за допълващи и компенсиращи мерки във връзка с COVID-19 и други по чл. 1, ал. 2, раздел II, т. 5.4 от Закона за държавния бюджет на Република България за 2021 г.

Чл. 2. (1) Със сумата по чл. 1, ал. 1 да се увеличат разходите по „Политика в областта на защитата на границите и контрол на миграционните процеси“, бюджетна програма „Граничен контрол, охрана на държавната граница, регулиране и контрол на миграционните процеси“, по бюджета на Министерството на вътрешните работи за 2021 г.

(2) Със сумата 31 млн. лв. да се увеличат показателите по чл. 12, ал. 3 от Закона за държавния бюджет на Република България за 2021 г.

Чл. 3. Министърът на вътрешните работи да извършва съответните промени по бюджета на Министерството на вътрешните работи за 2021 г. на базата на фактически извършените разходи и да уведомява министъра на финансите.

Чл. 4. Министърът на финансите да извършва произтичащите от чл. 1 промени по централния бюджет за 2021 г.

Заклучителни разпоредби

§ 1. Постановлението се приема на основание чл. 43, ал. 3 и чл. 109, ал. 3 от Закона за публичните финанси във връзка с чл. 1, ал. 5, т. 16 и ал. 7 и чл. 78, ал. 2 от Закона за държавния бюджет на Република България за 2021 г.

§ 2. Изпълнението на постановлението се възлага на министъра на вътрешните работи.

§ 3. Постановлението влиза в сила от деня на обнародването му в „Държавен вестник“.

Министър-председател:
Стефан Янев

и.д. Главен секретар на Министерския съвет:
Красимир Божанов

**ПОСТАНОВЛЕНИЕ № 316
ОТ 6 ОКТОМВРИ 2021 Г.**

за одобряване на допълнителни разходи по бюджета на Министерството на вътрешните работи за 2021 г.

МИНИСТЕРСКИЯТ СЪВЕТ
ПОСТАНОВИ:

Чл. 1. (1) Одобрява допълнителни разходи в размер до 5 000 000 лв. по бюджета на Министерството на вътрешните работи за 2021 г. за финансово обезпечаване на неотложни ремонтно-възстановителни дейности по инженерно съоръжение от възпрепятстващ тип по българо-турската граница.

(2) Средствата по ал. 1 да се осигурят за сметка на резерва за непредвидени и/или неотложни разходи за 2021 г. по централния бюджет в частта за допълващи и компенсиращи мерки във връзка с COVID-19 и други по чл. 1, ал. 2, раздел II, т. 5.4 от Закона за държавния бюджет на Република България за 2021 г.

Чл. 2. (1) Със сумата по чл. 1, ал. 1 да се увеличат разходите по „Политика в областта на защитата на границите и контрол на миграционните процеси“, бюджетна програма „Граничен контрол, охрана на държавната граница, регулиране и контрол на миграционните процеси“, по бюджета на Министерството на вътрешните работи за 2021 г.

(2) Със сумата 5 000 000 лв. да се увеличат показателите по чл. 12, ал. 3 от Закона за държавния бюджет на Република България за 2021 г.

Чл. 3. Министърът на вътрешните работи да извършва съответните промени по бюджета на Министерството на вътрешните работи за 2021 г. на базата на фактически извършените разходи и да уведомява министъра на финансите.

Чл. 4. Министърът на финансите да извършва произтичащите от чл. 1 промени по централния бюджет за 2021 г.

Заклучителни разпоредби

§ 1. Постановлението се приема на основание чл. 43, ал. 3 и чл. 109, ал. 3 от Закона за публичните финанси във връзка с чл. 1, ал. 5, т. 18 и ал. 7 от Закона за държавния бюджет на Република България за 2021 г.

§ 2. Изпълнението на постановлението се възлага на министъра на вътрешните работи.

§ 3. Постановлението влиза в сила от деня на обнародването му в „Държавен вестник“.

Министър-председател:
Стефан Янев

и.д. Главен секретар на Министерския съвет:
Красимир Божанов

**ПОСТАНОВЛЕНИЕ № 317
ОТ 6 ОКТОМВРИ 2021 Г.**

за одобряване на допълнителни разходи по бюджета на Министерството на отбраната за 2021 г.

**МИНИСТЕРСКИЯТ СЪВЕТ
ПОСТАНОВИ:**

Чл. 1. (1) Одобрява допълнителни разходи по бюджета на Министерството на отбраната за 2021 г. в размер до 25 200 000 лв., в т.ч. по показател „Персонал“ – 2 631 000 лв., за обезпечаване дейността на Министерството на отбраната в условията на засилен миграционен натиск и за възстановяване годността на използване и надграждане на способности на дистанционно управляема летателна система, планирана за наблюдение от въздуха на пограничната зона на Република България.

(2) Разходите по ал. 1 да се осигурят за сметка на резерва за непредвидени и/или неотложни разходи за 2021 г. по централния бюджет в частта за допълващи и компенсиращи мерки във връзка с COVID-19 и други по чл. 1, ал. 2, раздел II, т. 5.4 от Закона за държавния бюджет на Република България за 2021 г.

Чл. 2. (1) Със сумата по чл. 1, ал. 1 на базата на фактически извършените разходи да се увеличат разходите по „Политика в областта на отбранителните способности“, бюджетна програма „Подготовка и използване на въоръжените сили“ – до 20 200 000 лв., и бюджетна програма „Сили за специални операции“ – до 5 000 000 лв., по бюджета на Министерството на отбраната за 2021 г.

(2) Със сумата 22 569 000 лв. да се увеличат показателите по чл. 11, ал. 3 от Закона за държавния бюджет на Република България за 2021 г.

Чл. 3. Министърът на отбраната на базата на фактически извършените разходи да извърши съответните промени по бюджета на Министерството на отбраната за 2021 г. и да уведоми министъра на финансите.

Чл. 4. Министърът на финансите да извърши произтичащите от чл. 1 промени по централния бюджет за 2021 г.

Заклучителни разпоредби

§ 1. Постановлението се приема на основание чл. 43, ал. 3 и чл. 109, ал. 3 от Закона за публичните финанси във връзка с чл. 1, ал. 5, т. 16 и 19 и ал. 7 и чл. 78, ал. 2 от Закона за държавния бюджет на Република България за 2021 г.

§ 2. Изпълнението на постановлението се възлага на министъра на отбраната.

§ 3. Постановлението влиза в сила от деня на обнародването му в „Държавен вестник“.

Министър-председател:

Стефан Янев

и.д. Главен секретар на Министерския съвет:
Красимир Божанов
5969

**ПОСТАНОВЛЕНИЕ № 318
ОТ 7 ОКТОМВРИ 2021 Г.**

за изменение на Постановление № 31 на Министерския съвет от 2016 г. за утвърждаване на единни разходни стандарти за финансиране на държавните културни институти, осъществяващи дейности в областта на сценичните изкуства (обн., ДВ, бр. 14 от 2016 г.; изм. и доп., бр. 34 от 2016 г., бр. 84 от 2019 г., бр. 36 и 102 от 2020 г. и бр. 38 от 2021 г.)

**МИНИСТЕРСКИЯТ СЪВЕТ
ПОСТАНОВИ:**

Параграф единствен. В § 1а, ал. 2 от преходните и заключителните разпоредби думите „31 октомври 2021 г.“ се заменят с „31 март 2022 г.“.

Министър-председател:

Стефан Янев

и.д. Главен секретар на Министерския съвет:
Красимир Божанов
5982

**ПОСТАНОВЛЕНИЕ № 319
ОТ 7 ОКТОМВРИ 2021 Г.**

за одобряване на допълнителни разходи/трансфери за 2021 г. за изплащане на стипендии и на еднократно финансово подпомагане по Програмата на мерките за закрила на деца с изявени дарби от държавни, общински и частни училища през 2021 г., приета с Постановление № 138 на Министерския съвет от 2021 г. (ДВ, бр. 31 от 2021 г.)

**МИНИСТЕРСКИЯТ СЪВЕТ
ПОСТАНОВИ:**

Чл. 1. (1) Одобрява допълнителни разходи/трансфери за 2021 г. в размер 161 985 лв. за изплащане на стипендии на учениците от общинските училища и на стипендии и на еднократно финансово подпомагане на учениците от държавните училища, финансирани от Министерството на културата, разпределени, както следва:

1. по бюджетите на общините – 2835 лв., разпределени съгласно приложението;

2. по бюджета на Министерството на културата – 159 150 лв.

(2) Допълнителните трансфери по ал. 1, т. 1 се предоставят по бюджетите на общините от централния бюджет под формата на обща субсидия за делегираните от държавата дейности.

Чл. 2. Сумата по чл. 1, ал. 1 да се осигури за сметка на предвидените средства по централния бюджет за 2021 г.

Чл. 3. (1) Със сумата по чл. 1, ал. 1, т. 2 да се увеличат разходите по „Политика в областта на създаване и популяризиране на съвременно изкуство в страната и в чужбина и достъп до качествено художествено образование“, бюджетна програма „Обучение на кадри в областта на изкуството и културата“, по бюджета на Министерството на културата за 2021 г.

(2) Със сумата 310 215 лв. да се увеличат показателите по чл. 17, ал. 3, т. 1 от Закона за държавния бюджет на Република България за 2021 г.

(3) Със сумата 159 150 лв. да се увеличат показателите по чл. 17, ал. 3, т. 2 от Закона за държавния бюджет на Република България за 2021 г.

Чл. 4. Министърът на културата да извърши съответните промени по бюджета на Министерството на културата за 2021 г. и да уведоми министъра на финансите.

Чл. 5. Министърът на финансите да извърши налагащите се промени по централния бюджет, включително по бюджетните взаимоотношения на общините с централния бюджет за 2021 г.

Заклучителни разпоредби

§ 1. Постановлението се приема на основание чл. 109, ал. 3 във връзка с чл. 55а от Закона за публичните финанси във връзка с чл. 2 от Постановление № 138 на Министерския съвет от 2021 г. за приемане на Програма на мерките за закрила на деца с изявени дарби от държавни, общински и частни училища през 2021 г.

§ 2. Изпълнението на постановлението се възлага на министъра на културата и на кметовете на съответните общини.

§ 3. Постановлението влиза в сила от деня на обнародването му в „Държавен вестник“.

Министър-председател:

Стефан Янев

и.д. Главен секретар на Министерския съвет:

Красимир Божанов

Приложение
към чл. 1, ал. 1, т. 1

Разпределение на допълнителни трансфери за изплащане от общинските училища на стипендии на ученици по раздел I на Програмата на мерките за закрила на деца с изявени дарби от държавни, общински и частни училища през 2021 година

Община	Област	Средства за стипендии на ученици от общински училища (лв.)	Общо (лв.)
Смолян	Смолян	540	540
Велико Търново	Велико Търново	810	810
Благоевград	Благоевград	675	675
Самоков	София област	810	810
ОБЩО			2835

5983

ПОСТАНОВЛЕНИЕ № 320 ОТ 7 ОКТОМВРИ 2021 Г.

за одобряване на допълнителни разходи/трансфери за 2021 г. за изплащане на стипендии по Програмата на мерките за закрила на деца с изявени дарби от държавни, общински и частни училища, приета с Постановление № 138 на Министерския съвет от 2021 г. (ДВ, бр. 31 от 2021 г.)

МИНИСТЕРСКИЯТ СЪВЕТ ПОСТАНОВИ:

Чл. 1. (1) Одобрява допълнителни разходи/трансфери в размер 155 790 лв. за изплащане на стипендии на учениците от общинските и частните училища и на учениците от държавните училища, финансирани от Министерството на образованието и науката.

(2) Средствата по ал. 1 се разпределят, както следва:

1. по бюджетите на общините – 125 010 лв., разпределени съгласно приложението;

2. по бюджета на Министерството на образованието и науката – 30 780 лв., в т. ч. за трансфер за Техническият университет – София, 2565 лв.

(3) Допълнителните трансфери по ал. 2, т. 1 се предоставят по бюджетите на общините от централния бюджет под формата на обща субсидия за делегираните от държавата дейности.

Чл. 2. Сумата по чл. 1, ал. 1 да се осигури за сметка на предвидените средства по централния бюджет за 2021 г.

Чл. 3. (1) Със сумата 28 215 лв. да се увеличат разходите по „Политика в областта на всеобхватното, достъпно и качествено предучилищно и училищно образование. Учене през целия живот“, бюджетна програма „Развитие на способностите на децата и учениците“, по бюджета на Министерството на образованието и науката за 2021 г.

(2) Със сумата 53 325 лв. да се увеличи показателят по чл. 16, ал. 3, т. 1 от Закона за държавния бюджет на Република България за 2021 г.

(3) Със сумата по ал. 1 да се увеличи показателят по чл. 16, ал. 3, т. 2 от Закона за държавния бюджет на Република България за 2021 г.

Чл. 4. Министърът на образованието и науката да извърши съответните промени по бюджета на Министерството на образованието и науката за 2021 г. и да уведоми министъра на финансите.

Чл. 5. Министърът на финансите да извърши налагащите се промени по централния бюджет, включително по бюджетните взаимоотношения на общините с централния бюджет за 2021 г.

Заключителни разпоредби

§ 1. Постановлението се приема на основание чл. 109, ал. 3 във връзка с чл. 55а от Закона за публичните финанси и чл. 2 от Постановление № 138 на Министерския съвет от 2021 г. за приемане на Програма на мерките за закрила на деца с изявени дарби от държавни, общински и частни училища през 2021 г.

§ 2. Изпълнението на постановлението се възлага на министъра на образованието и науката и на кметовете на съответните общини.

§ 3. Постановлението влиза в сила от деня на обнародването му в „Държавен вестник“.

Министър-председател:

Стефан Янев

и.д. Главен секретар на Министерския съвет:

Красимир Божанов

Приложение

към чл. 1, ал. 2, т. 1

Разпределение на допълнителните трансфери за изплащане на стипендии на ученици по раздел II на Програмата на мерките за закрила на деца с изявени дарби през 2021 г.

Община	Област	Средства за стипендии на ученици от общински училища (в лв.)	Средства за стипендии на ученици от частни училища (в лв.)	Общо (в лв.)
Благоевград	Благоевград	1 215		1 215
Гоце Делчев	Благоевград	2 160		2 160
Петрич	Благоевград	2 295		2 295
Бургас	Бургас	11 475		11 475
Варна	Варна	6 615		6 615
Велико Търново	Велико Търново	2 565		2 565
Горна Оряховица	Велико Търново	1 620		1 620
Видин	Видин	2 430		2 430
Враца	Враца	1 485		1 485
Габрово	Габрово	945		945
Кюстендил	Кюстендил	810		810
Пещера	Пазарджик	945		945
Септември	Пазарджик	945		945
Плевен	Плевен	2 025		2 025
Пловдив	Пловдив	16 200		16 200
Разград	Разград	1 890		1 890
Русе	Русе	2 160		2 160
Силистра	Силистра	1 620		1 620
Тутракан	Силистра	945		945

Община	Област	Средства за стипендии на ученици от общински училища (в лв.)	Средства за стипендии на ученици от частни училища (в лв.)	Общо (в лв.)
Столична	София-град	41 985	4 185	46 170
Самоков	София област	1 350		1 350
Казанлък	Стара Загора	2 430		2 430
Стара Загора	Стара Загора	2 970		2 970
Тополовград	Хасково	945		945
Хасково	Хасково	2 565		2 565
Каспичан	Шумен	1 890		1 890
Шумен	Шумен	4 320		4 320
Ямбол	Ямбол	2 025		2 025
Общо		120 825	4 185	125 010

5984

ПОСТАНОВЛЕНИЕ № 321 ОТ 7 ОКТОМВРИ 2021 Г.

за одобряване на допълнителни разходи по бюджета на Министерството на образованието и науката за 2021 г.

МИНИСТЕРСКИЯТ СЪВЕТ ПО СТАНОВИ:

Чл. 1. (1) Одобрява допълнителни разходи по бюджета на Министерството на образованието и науката за 2021 г. в общ размер 4 034 950 лв. за доизграждане, модернизирани и функциониране на научната инфраструктура в изпълнение на Националната пътна карта за научна инфраструктура.

(2) Средствата по ал. 1 да се осигурят за сметка на предвидените разходи по централния бюджет за 2021 г.

Чл. 2. (1) Със сумата по чл. 1, ал. 1 да се увеличат разходите по „Политика в областта на равен достъп до качествено висше образование и развитие на научния потенциал“, бюджетна програма „Оценка и развитие на националния научен потенциал за изграждане на устойчива връзка образование-наука-бизнес, като основа за развитие на икономика, базирана на знанието“ по бюджета на Министерството на образованието и науката за 2021 г.

(2) Със сумата по чл. 1, ал. 1 да се увеличат показателите по чл. 16, ал. 3 от Закона за държавния бюджет на Република България за 2021 г.

Чл. 3. Министърът на образованието и науката да извърши съответните промени по бюджета на Министерството на образованието и науката за 2021 г. и да уведоми министъра на финансите.

Чл. 4. Министърът на финансите да извърши произтичащите от чл. 1 промени по централния бюджет за 2021 г.

Заклучителни разпоредби

§ 1. Постановлението се приема на основание чл. 109, ал. 3 от Закона за публичните финанси във връзка с Решение № 328 от 9 април 2021 г. за приемане на актуализирана Национална пътна карта за научна инфраструктура 2020 – 2027.

§ 2. Изпълнението на постановлението се възлага на министъра на образованието и науката.

§ 3. Постановлението влиза в сила от деня на обнародването му в „Държавен вестник“.

Министър-председател:
Стефан Янев

и.д. Главен секретар на Министерския съвет:
Красимир Божанов
5985

ПОСТАНОВЛЕНИЕ № 322 ОТ 7 ОКТОМВРИ 2021 Г.

за изменение и допълнение на Постановление № 151 на Министерския съвет от 2020 г. за определяне на условията и реда за изплащане на средства за запазване на заетостта на работници и служители след периода на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13 март 2020 г., и извънредната епидемична обстановка, обявена с Решение № 325 и удължена с Решение № 378 на Министерския съвет от 2020 г. (обн., ДВ, бр. 60 от 2020 г.; изм. и доп., бр. 89 и 110 от 2020 г. и бр. 2, 24 и 56 от 2021 г.)

МИНИСТЕРСКИЯТ СЪВЕТ ПО СТАНОВИ:

§ 1. В чл. 1 се правят следните изменения:
1. В ал. 2:

а) в т. 1 думите „април 2021 г.“ се заменят с „юли 2021 г.“;

б) в т. 2 думите „април 2021 г.“ се заменят с „юли 2021 г.“.

2. В ал. 3 думите „за април 2021 г.“ се заменят със „за юли 2021 г.“.

3. В ал. 4:

а) в основния текст думите „април 2021 г.“ се заменят с „юли 2021 г.“;

б) в т. 1 думите „за април“ се заменят със „за юли“;

в) в т. 2 думите „за април“ се заменят със „за юли“.

4. В ал. 6, т. 1 думите „преди 1 януари 2021 г.“ се заменят с „преди 1 май 2021 г.“.

5. В ал. 7 думите „от 1 юни до 31 юли 2021 г.“ се заменят с „от 1 август до 31 декември 2021 г.“.

§ 2. В чл. 2, ал. 1 думите „за април 2021 г.“ се заменят със „за юли 2021 г.“.

§ 3. В чл. 3 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1, т. 2 накрая се поставя запетая и се добавя „в случай че са учредени преди 1 декември 2019 г.“.

2. В ал. 2:

а) в т. 1 думите „1 юни 2019 г.“ се заменят с „1 август 2019 г.“;

б) в т. 2 думите „1 юни 2019 г.“ се заменят с „1 август 2019 г.“.

3. В ал. 3:

а) в т. 1 думите „1 юни 2019 г.“ се заменят с „1 август 2019 г.“;

б) в т. 2 думите „1 юни 2019 г.“ се заменят с „1 август 2019 г.“.

Преходни и заключителни разпоредби

§ 4. Средства по чл. 1 се изплащат след получаването на положително решение от Европейската комисия за съвместимостта на помощта с вътрешния пазар въз основа на чл. 107, параграф 3, буква „б“ от Договора за функционирането на Европейския съюз.

§ 5. Работодателите, които кандидатстват за изплащане на средства за август и септември 2021 г., подават заявление по чл. 5 в срок до 31 октомври 2021 г.

§ 6. Работодателите, които кандидатстват за изплащане на средства за ноември 2021 г., подават заявление по чл. 5 в срок до 10 декември 2021 г. в условията на действие на раздел 3.10 от Временната рамка за мерки за държавна помощ в подкрепа на икономиката в условията на сегашния епидемичен взрив от COVID-19 до 31 декември 2021 г.

§ 7. Работодателите могат да кандидатстват за изплащане на средства за декември 2021 г. след и в случай на удължаване на срока на действие на раздел 3.10 от Временната рамка за мерки за държавна помощ в подкрепа на икономиката в условията на сегашния епидемичен взрив от COVID-19 след 31 декември 2021 г.

§ 8. Постановлението се приема на основание § 5 от преходните и заключителните разпоредби на Закона за бюджета на държавното обществено осигуряване за 2021 г. (обн., ДВ, бр. 103 от 2020 г.; доп., бр. 107 от 2020 г.) и чл. 1, ал. 5, т. 9, буква „а“ от Закона за държавния бюджет на Република България за 2021 г. (обн., ДВ, бр. 104 от 2020 г.; изм. и доп., бр. 77 от 2021 г.).

§ 9. Постановлението влиза в сила от 1 август 2021 г.

Министър-председател:

Стефан Янев

и.д. Главен секретар на Министерския съвет:

Красимир Божанов

5986

ПОСТАНОВЛЕНИЕ № 323 ОТ 7 ОКТОМВРИ 2021 Г.

за одобряване на допълнителни разходи по бюджета на Министерството на външните работи за 2021 г. във връзка с изплащането на националната вноска за 2021 г. за изпълнението на мерки за помощ, финансирани чрез Европейския механизъм за подкрепа на мира

МИНИСТЕРСКИЯТ СЪВЕТ ПОСТАНОВИ:

Чл. 1. (1) Одобрява допълнителни разходи по бюджета на Министерството на външните работи за 2021 г. в размер на 2 581 696 лв. за извършване на плащане/плащания във връзка с изплащането на националната вноска за 2021 г. за изпълнението на мерки за помощ, финансирани чрез Европейския механизъм за подкрепа на мира.

(2) Средствата по ал. 1 да се осигурят за сметка на преструктуриране на разходи и/или трансфери по централния бюджет за 2021 г.

(3) Плащането да бъде извършено еднократно или под формата на вноски съобразно посоченото в поканата за извършване на плащане, отправена от администратора за мерките за помощ, финансирани чрез Европейския механизъм за подкрепа на мира.

Чл. 2. (1) Със сумата по чл. 1, ал. 1 да се увеличат разходите по „Политика в областта на активната двустранна и многостранна дипломация“, бюджетна програма „Принос за формиране на политики на ЕС и НАТО“ по бюджета на Министерството на външните работи за 2021 г.

(2) Със сумата по чл. 1, ал. 1 да се увеличат показателите по чл. 10, ал. 3 от Закона за държавния бюджет на Република България за 2021 г.

Чл. 3. Министърът на външните работи да извърши съответните промени по бюджета на Министерството на външните работи за 2021 г. на базата на фактически извършени разходи и да уведоми министъра на финансите.

Чл. 4. Министърът на финансите да извърши произтичащите от чл. 1 промени по централния бюджет за 2021 г.

Заключителни разпоредби

§ 1. Постановлението се приема на основание чл. 109, ал. 3 от Закона за публичните финанси.

§ 2. Изпълнението на постановлението се възлага на министъра на външните работи.

§ 3. Постановлението влиза в сила от деня на обнародването му в „Държавен вестник“.

Министър-председател:

Стефан Янев

и.д. Главен секретар на Министерския съвет:
Красимир Божанов

5987

ПОСТАНОВЛЕНИЕ № 324 ОТ 7 ОКТОМВРИ 2021 Г.

за изменение и допълнение на Наредбата за попечителските съвети на фондовете за допълнително задължително пенсионно осигуряване и за консултативните съвети на фондовете за допълнително доброволно пенсионно осигуряване, приета с **Постановление № 29 на Министерския съвет от 2005 г.** (ДВ, бр. 19 от 2005 г.)

МИНИСТЕРСКИЯТ СЪВЕТ ПОСТАНОВИ:

§ 1. Наименованието на наредбата се изменя така:

„Наредба за попечителските и консултативните съвети на фондовете за допълнително пенсионно осигуряване и фондовете за извършване на плащания“.

§ 2. В чл. 1 т. 1 се изменя така:

„1. правата и задълженията на попечителските съвети на:

а) универсалните пенсионни фондове и фондовете за извършване на плащания;

б) професионалните пенсионни фондове.“

§ 3. В чл. 2 накрая се добавя „и във фондовете за извършване на плащания“.

§ 4. Член 3 се изменя така:

„Чл. 3. (1) За всеки универсален пенсионен фонд и за фондовете за извършване на плащания, създадени във връзка с осигуряването в него, се учредява един попечителски съвет.

(2) За всеки професионален пенсионен фонд се учредява един попечителски съвет.

(3) За всеки фонд за допълнително доброволно пенсионно осигуряване се учредява един консултативен съвет.“

§ 5. В чл. 4 се правят следните изменения:

1. В ал. 1 думата „попечителския“ се заменя с „всеки попечителски“.

2. В ал. 2, изречение първо думите „на фонда“ се заличават.

3. В ал. 3 думите „на попечителския“ се заменят с „на съответния попечителски“.

§ 6. В чл. 6 се правят следните изменения:

1. В ал. 1, т. 5 думите „за допълнително пенсионно осигуряване“ се заличават.

2. В ал. 2 думите „за допълнително пенсионно осигуряване“ се заменят с „или фондове“.

§ 7. В чл. 15 се правят следните изменения:

1. В ал. 1:

а) в т. 1 думите „на съответния фонд за допълнително пенсионно осигуряване“ се заменят с „в съответните фондове“;

б) в т. 2 думите „съответния фонд за допълнително пенсионно осигуряване“ се заменят със „съответните фондове“;

в) точка 3 се изменя така:

„3. обсъжда годишните финансови отчети на съответните фондове;“

г) в т. 4 думите „на съответния фонд за допълнително пенсионно осигуряване“ се заменят с „в съответните фондове“;

д) в т. 5 думите „на съответния фонд за допълнително пенсионно осигуряване“ се заменят с „в съответните фондове“;

е) в т. 6 думите „за допълнително пенсионно осигуряване“ се заменят с „или фондове“.

2. В ал. 2 думите „за допълнително пенсионно осигуряване“ се заменят с „или фондове“.

3. В ал. 3 думите „ал. 1“ се заменят с „ал. 1, т. 6“.

§ 8. В чл. 16 се правят следните изменения:

1. В ал. 1 думите „за допълнително пенсионно осигуряване“ се заменят с „или фондове“.

2. В ал. 2 думите „за допълнително пенсионно осигуряване“ се заменят с „или фондове“.

§ 9. В чл. 17 се правят следните изменения и допълнения:

1. Досегашният текст става ал. 1 и в нея, в т. 3 думите „в съответния фонд“ се заличават.

2. Създава се ал. 2:

„(2) Освен правата по ал. 1, попечителският съвет по чл. 3, ал. 1 има право да отправя до пенсионноосигурителното дружество и мотивирани предложения в писмена форма за изменения и допълнения в правилата на фондовете за извършване на плащания.“

§ 10. В чл. 19, ал. 1, т. 3 думите „на фонда за допълнително пенсионно осигуряване“ се заменят с „в съответните фондове“.

§ 11. В чл. 20, ал. 1 думите „Пенсионноосигурително дружество или негови служители, които извършат или допуснат извършване на нарушение на наредбата, се наказват“ се заменят с „Който извърши или допусне извършване на нарушение на наредбата, се наказва“.

§ 12. В § 3 от преходните и заключителните разпоредби думите „чл. 155, ал. 3“ се заменят с „чл. 155, ал. 4“.

Преходни и заключителни разпоредби

§ 13. Избраните до влизането в сила на тази наредба попечителски съвети на универсалните пенсионни фондове изпълняват функциите на попечителски съвети на универсалните пенсионни фондове и фондовете за извършване на плащания от 1 септември 2021 г. до изтичането на техните мандати.

§ 14. Попечителските съвети на универсалните пенсионни фондове и фондовете за извършване на плащания привеждат правилниците за дейността си в съответствие с изискванията на тази наредба в срок до 30 ноември 2021 г.

Министър-председател:
Стефан Янев

и.д. Главен секретар на Министерския съвет:
Красимир Божанов
5993

ПОСТАНОВЛЕНИЕ № 325 ОТ 8 ОКТОМВРИ 2021 Г.

за одобряване на допълнителни разходи по бюджета на Министерството на транспорта, информационните технологии и съобщенията за 2021 г. за нуждите на Изпълнителна агенция „Морска администрация“

МИНИСТЕРСКИЯТ СЪВЕТ
ПО СТАНОВИ:

Чл. 1. (1) Одобрява допълнителни разходи по бюджета на Министерството на транспорта, информационните технологии и съобщенията за 2021 г. за нуждите на Изпълнителна агенция „Морска администрация“ в размер до 3 000 000 лв. за финансиране на операция за снемане от засядане на кораб, намиращ се в териториалното море на Република България.

(2) Възлага на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Морска администрация“ да предприеме необходимите мерки, включително за подписване на договор за снемане от засядане на кораб, намиращ се в териториалното море на Република България, по правилата на BIMCO Wreckhire Agreement и при съобразяване на добрата морска практика и спазване на всички задължения, произтичащи за Република България от относимите към случая международни конвенции, по които е страна.

(3) Средствата по ал. 1 да се осигурят чрез реструктуриране на разходите и/или трансферите по централния бюджет за 2021 г.

(4) Със средства по ал. 1 да се увеличат разходите по „Политика в областта на транс-

порта“, бюджетна програма „Търсене и спасяване във водния и въздушния транспорт“, по бюджета на Министерството на транспорта, информационните технологии и съобщенията за 2021 г.

(5) Със сумата по чл. 1, ал. 1 да се увеличи показателите по чл. 24, ал. 3 от Закона за държавния бюджет на Република България за 2021 г.

Чл. 2. Одобрява доклада на министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията и на министъра на околната среда и водите.

Чл. 3. Министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията да извърши налагащите се от чл. 1 промени по бюджета на Министерството на транспорта, информационните технологии и съобщенията за 2021 г. и да уведоми министъра на финансите.

Чл. 4. Министърът на финансите да извърши произтичащите от чл. 1 промени по централния бюджет за 2021 г.

Заключителни разпоредби

§ 1. Постановлението се приема на основание чл. 109, ал. 3 от Закона за публичните финанси.

§ 2. Изпълнението на постановлението се възлага на министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията.

§ 3. Постановлението влиза в сила от деня на обнародването му в „Държавен вестник“.

Министър-председател:
Стефан Янев

и.д. Главен секретар на Министерския съвет:
Красимир Божанов
6016

РЕШЕНИЕ № 701 ОТ 7 ОКТОМВРИ 2021 Г.

за обявяване на 12 октомври за ден на българската община и местното самоуправление в България

На основание чл. 154, ал. 3 от Кодекса на труда

МИНИСТЕРСКИЯТ СЪВЕТ
РЕШИ:

Обявява 12 октомври за ден на българската община и местното самоуправление в България.

Министър-председател:
Стефан Янев

и.д. Главен секретар на Министерския съвет:
Красимир Божанов
5988

МИНИСТЕРСТВА И ДРУГИ ВЕДОМСТВА

МИНИСТЕРСТВО НА ТУРИЗМА

МЕМОРАНДУМ

за разбирателство в областта на туризма между Министерството на туризма на Република България и Министерството на икономическото развитие и технологиите на Република Полша

(Одобен с Решение № 675 от 17 септември 2021 г. на Министерския съвет. В сила от датата на подписването – 24 септември 2021 г.)

Министерството на туризма на Република България и Министерството на икономическото развитие и технологиите на Република Полша, наричани по-нататък „Страните“;

Желаейки да засилят съществуващите приятелски отношения между Страните и да заздравят взаимното разбирателство,

С цел подобряване на сътрудничеството между двете Страни в областта на туризма въз основа на равенство и взаимна изгода,

За засилване и укрепване на сътрудничеството в областта на туризма между двете държави за взаимна изгода и в съответствие с националните закони и разпоредби, действащи в тях,

се споразумяха за следното:

Член I

Страните изразиха намерение да укрепят сътрудничеството в следните области:

а) Обмен на информация и статистика, свързани с туризма;

б) Да насърчат сътрудничеството между заинтересованите страни в туризма, хотелиери и туроператори;

в) Обмен на информация, свързана с развитието на програми за туризма, прилагани в двете държави.

Член II

Този Меморандум не представлява международен договор и не налага никакви обвързващи права или задължения на неговите участници.

Член III

1. Този Меморандум ще влезе в сила от датата на подписването му от двете Страни.

2. Меморандумът ще е валиден за период от 5 години, като след изтичането им той ще се подновява автоматично за следващ петгодишен период, освен ако някоя от Страните не изрази желание да го прекрати.

3. Всяка от страните може да прекрати този Меморандум, като уведоми другата в писмен вид за своето намерение. Прекратя-

ването ще бъде в сила 3 месеца след датата на получаване на писменото уведомление от другата Страна. Прекратяването няма да засегне текущи и продължаващи инициативи, докато те приключат, освен ако Страните не решат друго.

Подписан на 24 септември 2021 г. в гр. Познан, Полша, в два оригинални екземпляра, всеки от тях на български, полски и английски език, като всички текстове имат еднаква сила. При разлика между текстовете на различните езици предимство има текстът на английски език.

За Министерството на туризма на Република България:
Стела Балтова,
министър

За Министерството на икономическото развитие и технологиите на Република Полша:
Анджей Гут Мостови,
държавен секретар

5806

МИНИСТЕРСТВО НА ТРАНСПОРТА, ИНФОРМАЦИОННИТЕ ТЕХНОЛОГИИ И СЪОБЩЕНИЯТА

Изменения на Анекса към Протокола от 1997 г. за изменение на Международната конвенция за предотвратяване на замърсяването от кораби, 1973 г., както е изменена с Протокола от 1978 г.

(Ревизирана форма на допълнение към Международното свидетелство за предотвратяване замърсяване на въздуха IAPP)

(Приети с Резолюция МЕРС.194(61) на Комитета по опазване на морската среда на Международната морска организация на 1 октомври 2010 г. В сила за Република България от 1 февруари 2012 г.)

Комитетът по опазване на морската среда, Като припомня член 38, буква (а) от Конвенцията за Международната морска организация относно функциите на Комитета по опазване на морската среда (Комитет), предоставени му съгласно международните конвенции за предотвратяване и контрол на замърсяването на морската среда от кораби,

Като отбелязва член 16 от Международната конвенция за предотвратяване на замърсяването от кораби, 1973 г. (по-нататък наричана Конвенцията от 1973 г.), и член VI от Протокола от 1978 г., отнасящ се до Международната конвенция за предотвратяване на замърсяването от кораби, 1973 г. (по-нататък наричан „Протокола от 1978 г.“) и чл. 4 от Протокола от 1997 г. за изменение на Международната конвенция за предотвратяване на замърсяването от кораби, 1973, както е изменена с Протокола от 1978 г., отнасящ се

до нея (по-нататък наричан „Протокола от 1997 г.“), които заедно определят процедурата за изменение на Протокола от 1997 г. и възлагат на съответния орган на Организацията функцията за разглеждане и приемане на изменения на Конвенцията от 1973 г., изменена с протоколите от 1978 и 1997 г.,

Като отбелязва също, че с Протокола от 1997 г. Анекс VI „Правила за предотвратяване замърсяването на въздуха от кораби“ е добавен към Конвенцията от 1973 г. (по-нататък наричан „Анекс VI“),

Като отбелязва още, че ревизирият Анекс VI бе приет с Резолюция МЕРС.176(58) и влезе в сила на 1 юли 2010 г.,

Като взе предвид проекта на изменения на Анекс VI,

1. Приема в съответствие с член 16, параграф 2, буква (d) от Конвенцията от 1973 г. измененията на Анекс VI, текстът на които е изложен в приложението към тази резолюция.

2. Определя в съответствие с член 16, параграф 2, буква (f), подточка (iii) от Конвенцията от 1973 г., че измененията се считат за приети на 1 август 2011 г., освен ако преди тази дата не по-малко от 1/3 от договарящите се правителства по конвенцията или договарящите се правителства, чийто обединен търговски флот съставлява не по-малко от 50 % от бруто тонажа на световния търговски флот, са информирали Организацията за своите възражения срещу поправките.

3. Приканва договарящите се правителства да отбележат, че в съответствие с член 16, параграф 2, буква (g), подточка (ii) от Конвенцията от 1973 г. измененията влизат в сила на 1 февруари 2012 г. след приемането им в съответствие с параграф 2 по-горе.

4. Отправя искане към генералния секретар, в съответствие с член 16, параграф 2, буква (e) от Конвенцията от 1973 г., да предаде заверени копия от тази резолюция и текста на измененията, съдържащи се в приложението към нея, на всички договарящи се правителства по Конвенцията от 1973 г., както е изменена с протоколите от 1978 и 1997 г.

5. Освен това отправя искане към генералния секретар да изпрати копия от резолюцията и приложението към нея до членовете на Организацията, които не са договарящи се страни по Конвенцията от 1973 г., както е изменена с протоколите от 1978 и 1997 г.

ПРИЛОЖЕНИЕ

(Ревизирана форма на допълнение към Международното свидетелство за предотвратяване замърсяване на въздуха IAPP)

Алинея 2.3 от Формата на допълнение към Международното свидетелство за предотвратяване замърсяване на въздуха е изменена, както следва:

„2.3 Серни окиси (SO_x) и прахови частици (правило 14)

2.3.1 Когато корабът оперира извън Зоната за контрол на емисиите, определена в правило 14.3, корабът използва:

1. течно гориво със съдържание на сяра, което не надвишава приложимата гранична стойност, както е документирано с разписки за доставено гориво:

- 4.50 % м/м (не е приложимо на или след 1 януари 2012 г.); или

- 3.50 % м/м (не е приложимо на или след 1 януари 2020 г.); или

- 0.50 % м/м, и/или

2. еквивалентен метод, одобрен в съответствие с правило 4.1, както е посочено в 2.6, който е поне толкова ефективен по отношение на намаляването на емисиите от SO_x, колкото използването на течно гориво с гранична стойност на съдържание на сяра:

- 4.50 % м/м (не е приложимо на или след 1 януари 2012 г.); или

- 3.50 % м/м (не е приложимо на или след 1 януари 2020 г.); или

- 0.50 % м/м, и/или

2.3.2 Когато корабът оперира в Зоната за контрол на емисиите, определена в правило 14.3, корабът използва:

1. течно гориво със съдържание на сяра, което не надвишава приложимата гранична стойност, както е документирано с разписки за доставено гориво:

- 1.00 % м/м (не е приложимо на или след 1 януари 2015 г.); или

- 0.10 % м/м, и/или

2. еквивалентен метод, одобрен в съответствие с правило 4.1, както е посочено в 2.6, който е поне толкова ефективен по отношение на намаляването на емисиите от SO_x, колкото използването на течно гориво с гранична стойност на съдържание на сяра:

- 1.00 % м/м (не е приложимо на или след 1 януари 2015 г.); или

- 0.10 % м/м, и/или

5761

Изменения на Анекса към Протокола от 1997 г. за изменение на Международната конвенция за предотвратяване на замърсяването от кораби от 1973 г., както е изменена с Протокола от 1978 г.

(Изменения на Анекс VI към MARPOL)

(Електронни дневници и правила за конструктивния индекс за енергийна ефективност – EEDI на кораби с усилена обшивка за плаване в условия на лед)

(Приети с Резолюция МЕРС.316(74) на Комитета по опазване на морската среда на Международната морска организация на 17 май 2019 г. В сила за Република България от 1 октомври 2020 г.)

Комитетът по опазване на морската среда, Като припомня член 38, буква а) от Конвенцията за Международната морска организация относно функциите на Комитета за опазване на морската среда, възложени му от международните конвенции за предотвратяване и контрол на морското замърсяване от кораби,

Като припомня също член 16 от Международната конвенция за предотвратяване на замърсяването от кораби, 1973 г., изменена с протоколи от 1978 г. и 1997 г. (MARPOL), който определя процедурата за изменения и възлага на съответния орган на Организацията функцията да разглежда и приема изменения,

Като има предвид, предложените на своята седемдесет и четвърта сесия изменения на Анекс VI към MARPOL относно електронните дневници и правила за конструктивния индекс за енергийна ефективност на кораби с усилена обшивка за плаване в условия на лед, които бяха разпространени в съответствие с член 16, параграф 2, буква а) от MARPOL,

1. Приема, в съответствие с член 16, параграф 2, буква d) от MARPOL, изменения на Анекс VI към MARPOL, чийто текст е изложен в приложението към настоящата резолюция.

2. Определя, в съответствие с член 16, параграф 2, буква f), iii) от MARPOL, че измененията се считат за приети на 1 април 2020 г., освен ако преди тази дата не по-малко от една трета от страните или страни, чиито комбинирани търговски флоти, съставляват не по-малко от 50 % от brutния тонаж на световния търговски флот, са уведомили Организацията за възраженията си срещу измененията;

3. Приканва страните да отбележат, че в съответствие с член 16, параграф 2, буква g), ii) от MARPOL посочените изменения влизат в сила на 1 октомври 2020 г. след приемането им в съответствие с параграф 2 по-горе.

4. Отправя искане към генералния секретар, за целите на член 16, параграф 2, буква f) от MARPOL, да предаде заверени копия от настоящата резолюция и текста на измененията, съдържащи се в приложението, на всички страни по MARPOL.

5. Освен това отправя искане към генералния секретар да предаде копия от настоящата резолюция и приложението към нея на членовете на Организацията, които не са страни по MARPOL.

ПРИЛОЖЕНИЕ

(Изменения на Анекс VI към MARPOL)

(Електронни дневници и правила за конструктивния индекс за енергийна ефективност – EEDI на кораби с усилена обшивка за плаване в условия на лед)

Правило 2 – Определения

1 Параграф 42 се заменя със следното:
„42 *Полярен кодекс* означава Международния кодекс за корабите, опериращи в полярни води, състоящ се от въведение, части I-A и II-A и части I-B и II-B, приет с Резолюции MSC.385(94) и MEPC.264 (68), както може да бъде изменен, при условие че:

- 1 изменения на свързаните с околната среда разпоредби от въведението и глава 1 на част II-A от Полярния кодекс се приемат и влизат в сила в съответствие с разпоредбите на член 16 от Конвенцията относно процедурите за поправка на анекс;
- 2 изменения на част II-B от Полярния кодекс се приемат от Комитета по опазване на морската среда в съответствие с неговия правилник.“

2 Добавя се нов параграф 51, както следва:
„51 *Електронен дневник* означава устройство или система, одобрена от Администрацията, използвана за електронно записване на необходимите записи за разтоварване, прехвърляния и други операции, както се изисква съгласно настоящия Анекс, вместо хартиена книга.“

Правило 12 – Вещества, които нарушават озоновия слой

3 Във второто изречение на параграф 6 думите „електронна система за записване“ се заменят с „електронен дневник“.

4 В края на параграф 6 се добавя ново изречение, както следва:

„Електронната система за записване, посочена в правило 12.6, приета с Резолюция MEPC.176(58), се счита за електронен дневник, при условие че системата за електронно записване е одобрена от Администрацията на или преди първия преглед за подновяване на Международно свидетелство за предотвратяване замърсяването на въздуха, проведен на или след 1 октомври 2020 г., но не по-късно от 1 октомври 2025 г., като се вземат предвид насоките, разработени от Организацията*.“

Правило 13 – Азотни окиси (NO_x)

5 В параграф 5.3 след думите „се впишат в такъв дневник“ се добавят думите „или електронен дневник*“.

Правило 14 – Серни окиси (SO_x) и прахови частици

6 В последното изречение на параграф 6 след думите „се записва в дневник“ се вмъкват думите „или електронен дневник“.

Правило 19 – Приложение

7 В последното изречение на параграф 3 думите „товарни кораби ледоразбивачи“ се заменят с думите „кораби от категория А, както е определено в Полярния кодекс“.

Приложение I

Форма на Международно свидетелство за предотвратяване замърсяването на въздуха (IAPP)(Правило 8)

8 Във встъпителния параграф на Приложение I думите „от Резолюция MEPC.176(58) през 2008 г.“ се заличават.

Приложение VIII

Форма на Международно свидетелство за енергийна ефективност (ИЕЕ)

9 Във въвеждащия параграф думите „от Резолюция МЕРС.203(62)“ се заличават.

Приложение X

Форма на Декларация за съответствие – отчитане на разхода на течни горива

10 Във въвеждащия параграф думата между „замърсяването“ и „кораби“ в първото изречение се заменя с думата „от“.

* Вижте Насоките за използване на електронни дневници – МАРПОЛ, приети с Резолюция МЕРС.312(74).
5762

Изменения на Техническия кодекс за NO_x от 2008 г.

(Електронни дневници и изисквания за сертифициране на SCR системи)

(Приети с Резолюция МЕРС.317(74) на Комитета по опазване на морската среда на Международната морска организация на 17 май 2019 г. В сила за Република България от 1 октомври 2020 г.)

Комитетът по опазване на морската среда, Като припомня член 38, буква а) от Конвенцията за Международната морска организация относно функциите на Комитета по опазване на морската среда, възложени му от международните конвенции за предотвратяване и контрол на морското замърсяване от кораби,

Като припомня също член 16 от Международната конвенция за предотвратяване на замърсяването от кораби, 1973 г., изменена с протоколи от 1978 г. и 1997 г. (МАРПОЛ), който определя процедурата за изменение и възлага на съответния орган на Организацията функция за разглеждане и приемане на изменения,

Като припомня още Правило 13 на Анекс VI към МАРПОЛ, което направи Техническия кодекс за контрол на емисиите на азотни оксиди от морски дизелови двигатели („Техническият кодекс за NO_x от 2008 г.“) задължителен съгласно този анекс,

Като има предвид, подадените на своята седемдесет и четвърта сесия предложения за изменения на Техническия кодекс за NO_x от 2008 г., свързани с електронните дневници и изискванията за сертифициране на SCR системи, които бяха разпространени в съответствие с член 16, параграф 2, буква а) от МАРПОЛ,

1. Приема, в съответствие с член 16, параграф 2, буква d) от МАРПОЛ, измененията на Техническия кодекс за NO_x от 2008 г., както

е посочено в приложението към настоящата резолюция.

2. Определя, в съответствие с член 16, параграф 2, буква f), iii) от МАРПОЛ, че измененията се считат за приети на 1 април 2020 г., освен ако преди тази дата не по-малко от една трета от страните или страни, чиито комбинирани търговски флоти съставляват не по-малко от 50 % от брутния тонаж на световния търговски флот, са уведомили Организацията за възраженията си срещу измененията.

3. Приканва страните да отбележат, че в съответствие с член 16, параграф 2, буква g), ii) от МАРПОЛ, посочените изменения влизат в сила на 1 октомври 2020 г. след приемането им в съответствие с параграф 2 по-горе.

4. Отправя искане към генералния секретар, за целите на член 16, параграф 2, буква е) от МАРПОЛ, да предаде заверени копия от настоящата резолюция и текста на измененията, съдържащи се в приложението, на всички страни по МАРПОЛ.

5. Освен това отправя искане към генералния секретар да предаде копия от настоящата резолюция и приложението към нея на членовете на Организацията, които не са страни по МАРПОЛ.

ПРИЛОЖЕНИЕ

ИЗМЕНЕНИЯ КЪМ ТЕХНИЧЕСКИЯ КОДЕКС ЗА NO_x ОТ 2008 Г.

(Електронни дневници и изисквания за сертифициране на SCR системи)

Глава 1 – Общи положения

1.3 Определения

1 Добавя се нов параграф 1.3.20, както следва:

„1.3.20 *Електронен дневник* означава устройство или система, одобрена от Администрацията, използвана за електронно записване на записите, изисквани съгласно този кодекс, вместо хартиена книга.“

Глава 2 – Прегледи и освидетелстване

2.2 Процедури за предварително освидетелстване на двигател

2 Параграф 2.2.5.1 се заменя със следното:
„1 Когато устройство за намаляване на NO_x трябва да бъде включено в свидетелството EIAPP, то трябва да бъде признато като компонент на двигателя и неговото наличие да бъде записано в техническото досие на двигателя. Приложимата процедура за изпитване трябва да се извърши и комбинираният двигател/NO_x-редуциращото устройство трябва да бъде одобрено и предварително освидетелствано от Администрацията, като се

вземат предвид насоките, разработени от Организацията*. Въпреки това предварителното освидетелстване в съответствие с процедурата, която не включва тестването за комбинирания двигател/NOx-редуциращо устройство на изпитателен стенд, предвидено в Насоките, разработени от Организацията, е предмет на ограниченията, предвидени в параграф 2.2.4.2.“

Глава 6 – Процедури за доказване на съответствие с ограниченията за емисии на NOx на борда

6.2.2 Документация за метод за проверка на параметрите на двигателя

3 В параграф 6.2.2.7.1, след думата „дневник“ се вмъкват думите „или електронен дневник**“.

Приложение I

Форма на свидетелството EIAPP

4 Във въвеждащия параграф думите „с резолюция МЕРС.176(58) от 2008 г.“ се заличават.

* Вижте *Насоките от 2017 г., които разглеждат допълнителни аспекти на Техническия кодекс за NOx от 2008 г. по отношение на конкретни изисквания, свързани с морски дизелови двигатели, оборудвани със системи за селективно каталитично редуциране (SCR), приети с Резолюция МЕРС.291(71), изменена с Резолюция МЕРС.313(74).*

** Вижте Насоките за използване на електронни дневници – MARPOL, приети с резолюция МЕРС.312(74).
5763

Изменения на Техническия кодекс за NOx от 2008 г.

(Изпитване на газови двигатели и двигатели с два вида гориво)

(Приети с Резолюция МЕРС.272(69) на Комитета по опазване на морската среда на Международната морска организация на 22 април 2016 г. В сила за Република България от 1 септември 2017 г.)

Комитетът по опазване на морската среда,

Като припомня член 38, буква а) от Конвенцията за Международната морска организация относно функциите на Комитета по опазване на морската среда, възложени му от международните конвенции за предотвратяване и контрол на морското замърсяване от кораби,

Като отбелязва член 16 от Международната конвенция за предотвратяване на замърсяването от кораби от 1973 г., изменена с протоколи от 1978 г. и 1997 г. (MARPOL), който определя процедурата за изменение и предоставя на съответния орган на Организацията функцията да разглежда и приема изменения,

Като отбелязва още правило 13 от Анекс VI към MARPOL, което направи Техническия

кодекс за контрол на емисиите на азотни оксиди от морски дизелови двигатели (Технически кодекс за NOx от 2008 г.) задължителен съгласно приложението,

Като взе предвид, на своята шестдесет и девета сесия, проекто-изменения на Техническия кодекс за NOx от 2008 г., свързани с изпитването на газови двигатели и двигатели с два вида гориво,

1. Приема, в съответствие с член 16, параграф 2, буква d) от MARPOL, изменения на Техническия кодекс за NOx от 2008 г., както е посочено в приложението към настоящата резолюция.

2. Определя, в съответствие с член 16, параграф 2, буква f), iii) от MARPOL, че измененията се считат за приети на 1 март 2017 г., освен ако преди тази дата не по-малко от една трета от страните или страните, чиито комбинирани търговски флоти съставляват не по-малко от 50 % от брутния тонаж на световния търговски флот, са уведомили Организацията за своите възражения срещу измененията.

3. Приканва страните да отбележат, че в съответствие с член 16, параграф 2, буква g), ii) от MARPOL, посочените изменения влизат в сила на 1 септември 2017 г. след приемането им в съответствие с параграф 2 по-горе.

4. Съгласява се, че тези изменения се прилагат за всеки морски дизелов двигател с мощност над 130 kW, инсталиран или проектиран и предназначен за монтаж на кораб, предмет на Правило 13 от Анекс VI на MARPOL, на или след 1 септември 2017 г.

5. Отправя искане към генералния секретар, за целите на член 16, параграф 2, буква e) от MARPOL, да предаде заверени копия на настоящата резолюция и текста на измененията, съдържащи се в приложението, до всички страни по MARPOL.

6. Освен това отправя искане към генералния секретар да изпрати копия от настоящата резолюция и приложението към нея на членовете на Организацията, които не са страни по MARPOL.

ПРИЛОЖЕНИЕ

ИЗМЕНЕНИЯ НА ТЕХНИЧЕСКИЯ КОДЕКС ЗА NOx ОТ 2008 г.

(Изпитване на газови двигатели и двигатели с два вида гориво)

Съкращения, индекси и символи

1 В алинеи .1 и .2 и в заглавието на таблица 2 думата „морски“ се добавя преди думата „дизелов“.

2 В таблица 2 ред 4 се заменя със следното:

”	(H)FID (Нагрят) пламъчен йонизационен детектор	“
---	--	---

Глава 1 – Общи положения

3 В параграф 1.3.10 след първото изречение се добавя следното ново изречение:

„Освен това газов двигател, монтиран на кораб, построен на или след 1 март 2016 г., или допълнителен или неидентичен резервен двигател, зареден с газ, монтиран на или след тази дата, също се счита за морски дизелов двигател.“

Глава 4 – Одобрение за серийно произведени двигатели: концепции за семейство двигатели и групи двигатели

4 В параграф 4.3.8.2.6 след съществуващата точка „ – два вида гориво“ се добавя нова точка, както следва:

„ – газово гориво.“

5 След съществуващия параграф 4.3.8.2.10 се добавя нов параграф 4.3.8.2.11, както следва:

„11 методи на запалване:

- запалване чрез компресия
- запалване чрез пилотно инжектиране
- запалване чрез запалителна свещ или друго външно запалително устройство.“

6 В точка 4.4.6.2.5 след думите „впръскващата гърбица“ се добавят думите „или газов вентил“.

7 В първата и втората точка под точка 4.4.7.2.1 след думата „впръскване“ се добавят съответно думите „или запалване“.

8 В параграф 4.4.7.2.2, след съществуващата точка „ – горивна камера“ се добавя нова точка, както следва:

„ – спецификация на газовия вентил.“

Глава 5 – Процедури за измерване на емисии на NOx на изпитвателен стенд

9 В параграф 5.2.1.2 след думата „двигатели“ се добавят думите „на течно или с два вида гориво“.

10 Съществуващият параграф 5.2.1.3 се преномерираща като 5.2.1.3.1 и в номерирания параграф 5.2.1.3.1 след думата „двигатели“ се добавят думите „на течно или с два вида гориво“.

11 след номерирания параграф 5.2.1.3.1 се добавя нов параграф 5.2.1.3.2, както следва:

„5.2.1.3.2 За двигатели, които се изпитват само с газово гориво със или без охлаждане на всмукателния въздух, параметърът f_a се определя съгласно следното:

$$f_a = \left(\frac{p_a}{p_0}\right)^{1.2} \cdot \left(\frac{T_a}{298}\right)^{0.6} \quad (2a)$$

12 Във второто изречение на параграф 5.3.3 думите „помпата за впръскване на гориво“ се заменят с думата „двигател“.

13 В първото изречение на параграф 5.3.4 думите „с двойно гориво“ се заличават.

14 Във второто изречение на параграф 5.4.2 преди думата „дизелов“ се добавя думата „морски“.

15 Добавя се нов параграф 5.12.3.2.3, както следва:

„3 Изчислението трябва да бъде в съответствие с параграфи 5.12.3.1 до 5.12.3.2. Стойностите q_{mf} , W_{ALF} , W_{BET} , W_{DEL} , W_{EPS} се изчисляват в съответствие със следната таблица:

Коефициенти във формулата (6) (7) (8)	=	Формула за коефициентите
q_{mf}	=	$q_{mf_G} + q_{mf_L}$
W_{ALF}	=	$\frac{q_{mf_G} \times W_{ALF_G} + q_{mf_L} \times W_{ALF_L}}{q_{mf_G} + q_{mf_L}}$
W_{BET}	=	$\frac{q_{mf_G} \times W_{BET_G} + q_{mf_L} \times W_{BET_L}}{q_{mf_G} + q_{mf_L}}$
W_{DEL}	=	$\frac{q_{mf_G} \times W_{DEL_G} + q_{mf_L} \times W_{DEL_L}}{q_{mf_G} + q_{mf_L}}$
W_{EPS}	=	$\frac{q_{mf_G} \times W_{EPS_G} + q_{mf_L} \times W_{EPS_L}}{q_{mf_G} + q_{mf_L}}$

16 Параграф 5.12.3.3 се заменя със следното:

„5.12.3.3 За всмуквания въздух:

$$k_{wa} = 1 - k_{w2} \quad (15)$$

17 Параграф 5.12.4.1 се заменя със следното:

„5.12.4.1 Тъй като емисиите на NOx зависят от условията на околния въздух, концентрацията на NOx се коригира за температурата и влажността на околния въздух с коефициентите в съответствие с 5.12.4.5, 5.12.4.6 или 5.12.4.7, както е приложимо.“

18 В параграф 5.12.4.6 последното изречение се заменя със следното:

„Ако обаче $H_a \geq H_C$, тогава вместо H във формула (17) или (17a) се използва H_C .“

19 След съществуващия параграф 5.12.4.6 се добавя нов параграф 5.12.4.7, както следва:

„5.12.4.7 За двигатели, които ще се изпитват само с газово гориво:

$$k_{hd} = 0.6272 + 44.030 \times 10^{-3} \times H_a - 0.862 \times 10^{-3} \times H_a^2 \quad (17a),$$

където:

H_a е влажността на входящия въздух на входа на въздушния филтър в g вода на kg сух въздух.“

Глава 6 – Процедури за доказване на съответствие с ограниченията за емисии на NOx на борда

20 В първото изречение на параграф 6.2.1.2 преди думата „дизелов“ се добавя думата „морски“.

21 Точка 6.2.2.3.1 се заменя със следното: „1 време за впръскване или запалване“.

22 В алинея 6.2.2.3.14 думата „или“ се заличава.

23 В края на алинея 6.2.2.3.15 се добавя думата „или“.

24 Добавя се нова алинея 6.2.2.3.16, както следва:

„16 газов клапан.“

25 В третото изречение на параграф 6.3.1.4 думата „двойно“ се заменя с думата „газ“.

26 Бележката под линия към таблица 6 се заменя със следното:

„* Само за двигатели, които се изпитват с газово гориво.“

27 Параграф 6.3.4.1 се заменя със следното:
„6.3.4.1 Обикновено всички измервания на емисии с течно гориво се извършват с двигател, работещ на моторно дизелово гориво с ISO 8217:2005, DM. Като цяло всички измервания на емисиите с газово гориво се извършват при включен двигател с газово гориво, еквивалентно на ISO 8178-5:2008.“

28 В параграф 6.3.4.3 преди думата „двигател“ се добавят думите „или с гориво газ“.

Приложение III – Спецификации за анализатори, използвани при определяне на газообразните компоненти на емисиите на морски дизелови двигатели

29 Точка 1.2.12 се заменя със следното:

„12 O₂ – Анализатор на кислород

– парамагнитен детектор (PMD), циркони-ев диоксид (ZRDO) или електрохимичен сензор (ECS). ZRDO не се използва за двигатели с двойно гориво или с гориво газ.“

30 В края на параграф 3.3 се добавя ново изречение, както следва:

„По избор, за двигатели с газово гориво (без пилотно впръскване), анализаторът на въглеродороди може да бъде от тип незагрят пламъчен йонизационен детектор (FID).“

31 В края на параграф 3.5 се добавя ново изречение, както следва: „ZRDO не се използва за двигатели с двойно гориво или с гориво газ.“

Приложение IV – Калибриране на аналитичните и измервателни уреди

32 В параграф 2.2.4 думата „дозиране“ се заменя с думата „смесване“.

33 В точки 5.3, 5.4.2, 8, 8.1.1, 8.2.2 и 8.3.2.10 символът „FID“ се заменя съответно със символа „(H) FID“.

Приложение V – Доклад за проверка на базов двигател и данни от проверката

Раздел 1 – Доклад за проверка на базов двигател

34 Редове 10, 11 и 12 на лист 1/5 се заменят със следното:

Статично време за впръскване или запалване	deg CA BTDC	
Електронно управление на впръскването или запалването	Не:	Да:
Променлив контрол на впръскването или запалването	Не:	Да:

35 Редове 6 и 27 на лист 2/5 се заменят съответно, както следва:

Ред 6:

Тип гориво, което да се използва на борда	Дестилат/дестилат или тежко гориво/двойно гориво/газово гориво
---	--

Ред 27:

Време за впръскване или запалване (обхват)					
--	--	--	--	--	--

36 След ред 6 на лист 2/5 се вмъква нов ред, както следва:

Методи на запалване	Компресионно запалване/запалване чрез пилотно впръскване/запалване чрез свещ или друго външно запалително устройство
---------------------	--

37 Заглавието на таблицата „Характеристики на горивото“ под лист 3/5 се заменя със следното:

„Характеристики на течно гориво“.

38 След таблицата с характеристиките на горивото под лист 3/5 се добавя нова таблица, както следва:

„Характеристики на газовото гориво

Тип гориво:				
Свойства на горивото			Елементен анализ на горивото	
Метаново число	EN 16726: 2015		Въглерод	% m/m
По-ниска стойност на загряване		MJ/kg	Водород	% m/m
Точка на кипене		°C	Азот	% m/m
Плътност при точка на кипене		kg/m ³	Кислород	% m/m
Налягане при точка на кипене		bar (abs)	Сяра	% m/m
			Метан, CH ₄	mol%
			Етан, C ₂ H ₆	mol%
			Пропан, C ₃ H ₈	mol%
			Изобутан, i C ₄ H ₁₀	mol%
			Н-бутан, n C ₄ H ₁₀	mol%
			Пентан, C ₅ H ₁₂	mol%
			C ₆ +	mol%
			CO ₂	mol%

39 Ред 11 на лист 5/5 се заменя и се добавя бележка под линия, както следва:

”

Продължителност на приемане на резервоара за гориво газ ** mm/sec													
---	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

** Само за двигатели, които ще се тестват с газово гориво.“

Раздел 2 – Данни от изпитването на базов двигател, които трябва да бъдат включени в техническото досие

40 Във втората таблица, озаглавена понастоящем „Гориво за изпитване на базов тип двигател“, заглавието се заменя със:

„Тестово гориво на базов двигател“.

След горната таблица се вмъква следната таблица:

”

Тестово гориво на базов двигател		
ISO 8178-5:2008		
Въглерод	% m/m	
Водород	% m/m	
Сяра	% m/m	
Азот	% m/m	
Кислород	% m/m	
Метан, CH ₄	mol%	
Етан, C ₂ H ₆	mol%	
Пропан, C ₃ H ₈	mol%	
Изобутан, i C ₄ H ₁₀	mol%	
Н-бутан, n C ₄ H ₁₀	mol%	
Пентан, C ₅ H ₁₂	mol%	
C6+	mol%	
CO ₂	mol%	

“

Приложение VI – Изчисляване на масовия поток на отработените газове (метод за баланс на въглерода)

41 В параграф 2.5 думите „в случай на работа на газ с двигател с две горива“ се заличават.

Приложение VII – Контролен списък относно метода за проверка на параметрите на двигателя

42 Началото на параграф 1.1 се заменя със следното:

„1 параметър „време на впръскване и време на запалване“.“

43 В края на параграф 1.1.4 се добавя думата „и“.

44 Добавя се нов параграф 1.1.5, както следва:

„5 индикатор за време или светлинен индикатор за време.“

Приложение VIII – Прилагане на метода за директно измерване и наблюдение

45 В края на параграф 2.1.1.4 се добавя ново изречение, както следва:

„Като опция, за двигатели с газово гориво (без инжектиране с пилотно впръскване), анализаторът на въглеводороди може да бъде от тип незагрят пламъчен йонизационен детектор (FID).“

46 В края на параграф 2.1.1.5 се добавя ново изречение, както следва: „ZRDO не трябва да се използва за двигатели с двойно гориво или на гориво газ.“

5764

**ИЗПЪЛНИТЕЛНА АГЕНЦИЯ
ПО ГОРИТЕ
КЪМ МИНИСТЕРСТВОТО
НА ЗЕМЕДЕЛИЕТО, ХРАНИТЕ
И ГОРИТЕ**

**УСТРОЙСТВЕН ПРАВИЛНИК
на лесозащитните станции**

Г л а в а п ъ р в а
ОБЩИ ПОЛОЖЕНИЯ

Чл. 1. С правилника се определят структурата, функциите, задачите и организацията на дейност на лесозащитните станции (ЛЗС).

Чл. 2. (1) Лесозащитната станция е юридическо лице на бюджетна издръжка/третостепенен разпоредител с бюджет по бюджета на МЗХГ, специализирано териториално звено на Изпълнителната агенция по горите (ИАГ).

(2) Лесозащитната станция се създава и закрива със заповед на изпълнителния директор на ИАГ след съгласуване с министъра на земеделието, храните и горите.

(3) Седалището и районът на дейност на лесозащитните станции се определят със заповедта по ал. 2.

(4) Методическото ръководство на дейността на ЛЗС се осъществява от дирекция „Горско стопанство“ на ИАГ.

Чл. 3. (1) Лесозащитната станция подпомага изпълнителния директор на ИАГ при осъществяване на правомощията му в областта на защитата на горските територии от болести, вредители и други повреди, включително и използването на продукти за растителна защита (ПРЗ), като:

1. оказва методическо и практическо ръководство, консултира, дава предписания и извършва контрол по защита на горските територии от болести, вредители и други повреди в определения и обхват на дейност;

2. подпомага изпълнителния директор при осъществяване на правомощията му, осигурява технически дейността му и извършва дейности по административно обслужване на гражданите и юридическите лица.

(2) При осъществяване на своята дейност администрацията на ЛЗС се ръководи от принципите на законност, откритост, достъпност, ефективност, обективност, безпристрастност, отговорност, отчетност и координация в рамките на своята компетентност.

(3) Лесозащитната станция се представлява от директор или оправомощени от него длъжностни лица.

Чл. 4. Лесозащитната станция има собствен печат и емблема (лого), които може да възпроизвежда върху своята кореспонденция, печатни издания, транспортни средства и друго нейно имущество.

Г л а в а в т о р а

ФУНКЦИИ И ЗАДАЧИ

Чл. 5. Лесозащитната станция:

1. изготвя прогнозите за нападение от болести, вредители и други повреди и определя необходимостта от провеждане на лесозащитни мероприятия;

2. участва в Националната комисия по лесозащита (НКЛЗ);

3. след одобряване на годишната и/или краткосрочните прогнози изготвя и изпраща коригирано сведение на собствениците на горски територии за обектите, предвидени за борба, включително за вида и необходимите количества ПРЗ;

4. оказва методическо и практическо ръководство и консултира държавните предприятия по чл. 163 от ЗГ, общините, УОГС и другите собственици на горски територии по въпросите на растителната защита;

5. може да изпълнява дейности по защита в горски територии, възложени чрез договор от собствениците на горската територия;

6. извършва допълнително обследване и консултации по въведени в информационната система на ИАГ сигнални листове със заявена необходимост за това;

7. извършва контрол на проведените наблюдения и лесопатологични обследвания за повреди от биотичен и абиотичен характер;

8. извършва контролни проверки в не по-малко от 10% от обследваните площи в района на дейност на ЛЗС;

9. провежда лесопатологичен мониторинг в стационарни обекти, лабораторни изследвания и анализи, като:

а) определя стационарните обекти в района си на дейност и води досиета за тях;

б) води регистър на заложените фотоеклектори и лепливи пояси, определя очакваната степен на увреждане въз основа на събраната от тях информация;

в) извършва лабораторен анализ на постъпилите в станцията биологични проби и материали от извършените периодични и специални лесопатологични обследвания и наблюдения;

г) предписва залагане на феромонови уловки за проследяване числеността и установяване динамиката на летежа на насекомите вредители и анализира информацията от попълнените дневници;

10. дава предписания за провеждане на лесозащитни мероприятия в горските територии, които се регистрират в деловодната

система/автоматизираната информационна система на съответната ЛЗС;

11. може да участва в комисии, когато с промяната на вида на сечта се предвижда провеждане на санитарна сеч вследствие на биотични въздействия;

12. въвежда, проверява и актуализира данни в информационната система на ИАГ относно мероприятията, свързани със защитата на горските територии от болести, вредители и други повреди;

13. определя необходимостта и вида на прилаганите ПРЗ;

14. следи за правилното водене на приходно-разходната книга за движението на ПРЗ в складово помещение и извършва проверка на наличната документация по лесозащита;

15. съгласува технологични планове преди провеждане на предвиденото лесозащитно мероприятие;

16. проверява и издава удостоверения за здравословното състояние на посадъчния материал в горските разсадници, които се регистрират в съответната деловодна система/автоматизирана информационна система;

17. осъществява контрол на цялостната дейност при провеждане на въздушно пръскане, като:

а) определя площите за авиоборба след контролни проверки на терена съвместно с представители на предприятия по чл. 163 от ЗГ, общините, УОГС и другите собственици на горски територии;

б) извършва контролно лесопатологично обследване на терена преди провеждането на въздушното пръскане;

в) издава предписание за прилагане на ПРЗ чрез въздушно пръскане;

г) калибрира системите за разпръскване, контролира вида и дозата на препарата и изготвя протокол за прилагане на ПРЗ чрез въздушно пръскане;

д) отчита и създава протокол за ефекта от прилагането на ПРЗ чрез въздушно пръскане;

18. контролира изпълнението на предписаните и/или предвидените в прогнозите мероприятия за защита на горските територии, като:

а) изисква и контролира спазването на профилактичните и фитосанитарните мероприятия;

б) извършва методично ръководство при провеждане на макробиологична и интегрирана борба;

19. изготвя отчети за здравословното състояние на горските територии и проведените лесозащитни мероприятия;

20. провежда специализирани инструктажи и обучения, изготвя учебителни материали;

21. прави предложение до Националната комисия по лесозащита (НКЛЗ) за обявяване на каламитет или епифитотия;

22. организира, координира и контролира защитата на горите в случаите на обявен каламитет или епифитотия;

23. изготвя предложения до ИАГ за използване на разрешени за употреба ПРЗ в горските територии по реда на Закона за защита на растенията (ЗЗР);

24. участва в провеждането на национален мониторинг на карантинни вредители в горските екосистеми, като:

а) осъществява връзки със специализирани институции и организации у нас и в чужбина, както и със средствата за масова информация и органите на местното самоуправление;

б) участва в дейности, свързани с изпитването и прилагането в практиката на нови технологии и разработки в областта на лесозащитата;

25. кандидатства с проекти и програми за финансиране на извършваните от нея дейности пред регионални, национални и международни институции, като ги съгласува с ИАГ;

26. участва чрез свои представители в различни програми и проекти, засягащи лесозащитната дейност в страната;

27. осъществява връзки с учебни заведения, институти, БАБХ, Централната лаборатория по карантинна на растенията, районни инспекции по околната среда и водите (РИОСВ), паркови администрации, областни управи, общински администрации и кметства, средствата за масова информация в района, обществени и неправителствени екологични организации и др.;

28. осъществява връзки с международни организации по въпросите на лесозащитата, като ги съгласува с ИАГ;

29. извършва административно обслужване, административни услуги и вътрешни административни услуги по смисъла на Закона за администрацията;

30. участва в комисии на ИАГ и регионалните дирекции по горите (РДГ), както и при писмена покана за участие в комисии на други институции и организации при осъществяване на контрол в района на дейност на станцията;

31. извършва или участва в други дейности, възложени с нормативни и административни актове, както и дейности, възложени по силата на междуведомствени споразумения и договори или възложени от министъра на земеделието и храните или изпълнителния директор на ИАГ.

Г л а в а т р е т а

ПРАВОМОЩИЯ НА ДИРЕКТОРА НА ЛЕСОЗАЩИТНАТА СТАНЦИЯ

Чл. 6. (1) Лесозащитната станция се ръководи и представлява от директор. Той осъществява своите правомощия в района на дейност на станцията.

(2) Директор може да бъде лице с висше лесовъдско образование по смисъла на § 1, т. 32 от допълнителните разпоредби на Закона за горите, с образователно-квалификационна степен „магистър“, с трудов стаж по специалността не по-малко от 5 години, придобит след завършване на висшето образование.

(3) Директорът заема длъжността въз основа на конкурс по Кодекса на труда, обявен от изпълнителния директор на ИАГ.

(4) Трудовият договор с директора на ЛЗС се сключва, изменя и прекратява от изпълнителния директор на ИАГ.

(5) Директорът осъществява правомощията си пряко и чрез администрацията на ЛЗС.

(6) Правомощията на директора на ЛЗС се определят с длъжностна характеристика, утвърдена от изпълнителния директор на ИАГ.

Чл. 7. (1) При осъществяване на правомощията си директорът на ЛЗС се подпомага от заместник-директор.

(2) Заместник-директор може да бъде лице с висше лесовъдско образование по смисъла на § 1, т. 32 от допълнителните разпоредби на Закона за горите, с образователно-квалификационна степен „магистър“, с трудов стаж по специалността не по-малко от 3 години, придобит след завършване на висшето образование.

(3) Договорът със заместник-директора се сключва, изменя и прекратява от директора на ЛЗС след съгласуване с изпълнителния директор на ИАГ.

(4) Правомощията на заместник-директора се определят с длъжностна характеристика, утвърдена от директора на ЛЗС.

Чл. 8. (1) Директорът на ЛЗС:

1. организира, ръководи, контролира и отговаря за цялостната дейност на станцията;

2. разпорежда се с бюджетните средства на ЛЗС и носи отговорност за тяхното управление и законосъобразното им разходване;

3. издава актове за възникване, изменение и прекратяване на служебните и трудовите правоотношения със служителите в ЛЗС по утвърдени от изпълнителния директор на ИАГ структура и щатно разписание;

4. командирова в страната служителите на ЛЗС;

5. организира система за квалификация, преквалификация, усъвършенстване и развитие на кадрите в ЛЗС;

6. поддържа пряка връзка с ръководството на ИАГ и функционалните дирекции и отдели в ИАГ;

7. представлява ЛЗС и поддържа официални връзки и взаимоотношения с регионални и местни администрации, РДГ, регионалната инспекция по околната среда и водите (РИОСВ), научни и учебни заведения, неправителствени организации (НПО) и др.;

8. утвърждава вътрешни правила за работната заплата в ЛЗС;

9. назначава дисциплинарен съвет и налага дисциплинарни наказания на служителите на ЛЗС;

10. участва в експертни и специализирани съвети и форуми;

11. изготвя и представя за утвърждаване от изпълнителния директор на ИАГ до 31 януари годишен работен план на ЛЗС за съответната година;

12. представя на изпълнителния директор на ИАГ месечен и годишен отчет за дейността на станцията;

13. представя за утвърждаване от изпълнителния директор на ИАГ длъжностното разписание на ЛЗС;

14. управлява имуществото на ЛЗС;

15. прави предложение до изпълнителния директор на ИАГ за бракуване на дълготрайни материални активи, собственост на ЛЗС;

16. прави предложение до изпълнителния директор на ИАГ за отдаване под наем на движими и недвижими вещи, собственост на ЛЗС;

17. организира дейността по провеждането и възлагането на процедурите по Закона за обществените поръчки в рамките на своята компетентност;

18. сключва колективен трудов договор със синдикалните организации на служителите в станцията;

19. създава експертни работни групи за изготвяне на проекти или за предлагане на решения по конкретни въпроси;

20. при упражняване на своите правомощия издава индивидуални административни актове;

21. контролира изпълнението на Закона за горите, Наредба № 9 от 2019 г. за защита на горските територии от болести, вредители и други повреди и другите приложими нормативни актове, свързани със защитата на горските територии от болести, вредители и други повреди в териториалния обхват на дейност на съответното ЛЗС, и упражнява общ надзор и методическо ръководство в рамките на неговите правомощия върху дейността на всички органи и лица, на които са възложени задължения по същите, както и контрол по изпълнение на дейностите в горските територии, собственост на държавата, физически, юридически лица и общини, в района на дейност на ЛЗС;

22. утвърждава и контролира системата за финансово управление и контрол в ЛЗС;

23. изпълнява и други функции, свързани с дейността на ЛЗС, определени със закон, подзаконовите нормативни актове или акт на министъра на земеделието и храните или на изпълнителния директор на ИАГ.

(2) При отсъствие на директора на ЛЗС функциите му се изпълняват от заместник-директора или от длъжностно лице, определено със заповед.

(3) Директорът на ЛЗС може да делегира с писмена заповед на заместник-директора и други служители от станцията свои правомощия.

Г л а в а ч е т в ъ р т а

СТРУКТУРА И ОРГАНИЗАЦИЯ НА РАБОТАТА НА ЛЕСОЗАЩИТНАТА СТАНЦИЯ

Чл. 9. Структурата и числеността на ЛЗС се определят в длъжностно разписание, което се утвърждава от изпълнителния директор на Изпълнителната агенция по горите по предложение на директора на ЛЗС.

Чл. 10. (1) Дейността на ЛЗС се осъществява от държавни служители и служители по трудово правоотношение.

(2) Задълженията и отговорностите на служителите в ЛЗС се определят с длъжностни характеристики, утвърдени от директора на ЛЗС.

Чл. 11. (1) Работното време на администрацията е 8 часа дневно с променливи граници от 7,30 до 18,30 ч. с почивка 30 минути, която може да се ползва между 12 и 14 ч., с период на задължително присъствие от 10 до 16 ч.

(2) Работното време по ал. 1, редът за отчитането му, конкретната организация на работа и контролът по спазване на установеното работно време се уреждат с акт на директора на ЛЗС.

(3) За определени административни звена и/или длъжности в акта по ал. 2 директорът може да определи различно от посоченото в ал. 1 работно време.

Чл. 12. (1) Организацията на работата и други специфични правила и процедури, които засягат дейността на ЛЗС, се уреждат с акт на директора на ЛЗС.

(2) Вътрешните правила за организацията на административното обслужване в ЛЗС се утвърждават от директора на ЛЗС.

(3) Всички входящи и създадените в резултат на дейността на ЛЗС документи се регистрират в деловодната система/автоматизираната информационна система.

(4) Изходящите документи се съставят в толкова екземпляра, колкото са получателите, и един екземпляр за класиране в дело. Екземплярът, предназначен за съхранение, съдържа длъжността, двете имена и подписа на служителя, изготвил документа, и на ръководителя на съответната лесозащитна станция, като се посочва и датата на полагане на подписа. Всички екземпляри съдържат инициалите на служителя, изготвил документа, и на съответната лесозащитна станция.

Чл. 13. (1) Предложения, сигнали и запитвания относно организацията и дейността на ЛЗС се отправят до директора на съответната ЛЗС. Приемането им се извършва на гише, чрез пощенски оператор, по електронна поща и факс.

(2) Подадените предложения и сигнали се регистрират в АИС/съответната информационна система за управление на документооборота по ред, определен с акт на директора.

(3) Не се образува производство по анонимни предложения и сигнали, както и по сигнали, отнасящи се до нарушения, които са извършени преди повече от 2 години. За анонимни предложения и сигнали се считат тези, които не съдържат достатъчно данни за обратна връзка с подателя.

(4) Предложения за усъвършенстване на организацията и дейността на ЛЗС могат да се правят до нейния ръководител. Преписи от тези предложения могат да се изпращат и до изпълнителния директор на ИАГ.

(5) Сигнали за злоупотреби с власт и корупция, лошо управление на държавно имущество или за други незаконосъобразни или нецелесъобразни действия или бездействия на административни органи или длъжностни лица в ЛЗС, с които се засягат държавни или обществени интереси, права или законни интереси на други лица, могат да се подават до:

1. директора на ЛЗС, когато сигналът се отнася до служители на администрацията, която ръководи;

2. изпълнителния директор на ИАГ, когато сигналът се отнася до директора на ЛЗС.

(6) Сроковете за отговор на постъпилите предложения, сигнали и запитвания са определени в Административнопроцесуалния кодекс.

Чл. 14. В изпълнение на функциите и поставените конкретни задачи служителите от ЛЗС изготвят доклади, докладни записки, служебни бележки, писма, становища, справки, отчети, анализи, прогнози, планове, програми, позиции, информации, проекти на актове и други документи.

Чл. 15. (1) Документите, изпратени до ЛЗС, се завеждат в деловодната система/автоматизираната информационна система, като се отбелязва датата на получаването им.

(2) При завеждането на документите се извършва проверка за наличието на всички материали, посочени в тях, и се образува служебна преписка.

(3) Жалбите, сигналите и предложенията, постъпили в ЛЗС, се завеждат в регистър.

(4) След завеждането им сигналите и предложенията се предават на директора за резолюция според адресата или съдържанието им.

Чл. 16. (1) В лесозащитната станция се води регистър на договорите на хартиен и/или електронен носител.

(2) При вписване на договорите в регистъра върху тях се поставят последователни регистрационни номера.

(3) Екземпляр от вписания в регистъра договор ведно с предложенията, които са неразделна част от него, се съхранява като приложение към регистъра.

Чл. 17. (1) В лесозащитната станция се води на хартиен и/или електронен носител регистър за извършените проверки на дейността на станцията.

(2) Като приложения към регистъра се съхраняват:

1. документът, въз основа на който е извършена проверката;

2. документите, в които са отразени резултатите от извършената проверка.

Чл. 18. В деловодната система/автоматизираната информационна система на ЛЗС се регистрират издадените удостоверения за здравословното състояние на посадъчния материал в горските разсадници и предписанията за провеждане на лесозащитни мероприятия в горските територии.

Г л а в а п е т а

ФИНАНСИРАНЕ

Чл. 19. Лесозащитната станция се финансира от:

1. държавния бюджет чрез бюджета на ИАГ;

2. предоставени целеви средства от други финансиращи институции и организации по предварително съгласувани с ИАГ програми и проекти;

3. дарения.

Чл. 20. Лесозащитната станция формира приходи от:

1. извършване на технически услуги;

2. други дейности, разрешени от закона, свързани с функциите и задачите на станцията.

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 1. Устройственият правилник се приема на основание чл. 161 от Закона за горите.

§ 2. Изпълнението на този правилник се възлага на директорите на ЛЗС.

§ 3. Правилникът влиза в сила от деня на обнародването му в „Държавен вестник“.

Изпълнителен директор:

Александър Дунчев

5875

МИНИСТЕРСТВО НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ

Наредба за изменение и допълнение на Наредба № 8121з-1175 от 29 септември 2015 г. за условията и реда за осигуряване на държавните служители в Министерството на вътрешните работи на работно и униформено облекло, друго вещеве имущество и снаряжение и ежегодно парична сума за облекло на носещите униформа държавни служители (ДВ, бр. 78 от 2015 г.)

§ 1. В чл. 1 след думите „по чл. 142, ал. 1, т. 1“ се добавя „и ал. 3“, а думите „и по § 86 от преходните и заключителните разпоредби на Закона за изменение и допълнение на ЗМВР (ДВ, бр. 14 от 2015 г.)“ се заличават.

§ 2. В чл. 2 се създава ал. 3:

„(3) В случаите, когато стойността на артикул надвишава размера на сумата по ал. 1, се допуска еднократно за годината предоставяне на артикула, като разликата се приспада от лимита за следващата календарна година.“

§ 3. В чл. 19 се създава ал. 4:

„(4) Наследниците на държавен служител, изпълняващ служебните си задължения в униформено облекло, който е надвишил стойността на определения годишен лимит за получаване на лично вещеве имущество и чието служебно правоотношение е прекратено на основание чл. 226, ал. 1, т. 12 от ЗМВР, не възстановяват надвишената от лимита стойност.“

Министър:
Бойко Рашков

5887

КОМИСИЯ ЗА РЕГУЛИРАНЕ НА СЪОБЩЕНИЯТА

ПРАВИЛА

за използване на радиочестотен спектър
за производствени нужди след издаване на
разрешение

Чл. 1. Правилата определят условията за използване на радиочестотния спектър за производствени нужди след издаване на разрешение.

Чл. 2. (1) Разрешение за ползване на радиочестотен спектър за производствени нужди се издава на лице, произвеждащо радиосъоръжения в Република България.

(2) Използването на радиочестотен спектър за производствени нужди се разрешава в случаите, когато изпитанията на съоръженията стават в реални условия при определено местоположение (географски координати).

(3) Радиочестотният спектър може да се използва само при провеждане на тестове на радиосъоръжения, които се произвеждат от лицето.

Чл. 3. Комисията проучва техническата възможност за предоставяне на поискания ресурс, като в този процес може да изисква от лицето допълнителна информация, както и допълнителни технически измервания. Препоръчителният срок на продължителността на разрешението е до 2 години.

Чл. 4. В случай че е необходимо продължаване на използването на радиочестотния спектър за производствени нужди, лицето подава заявление за продължаване срока на разрешението. Комисията проучва техническата възможност за продължаване на срока на действие на разрешението и се произнася по искането в съответствие с разпоредбите на Закона за електронните съобщения.

Чл. 5. При използването на радиочестотния спектър се спазват приложимите за съответните радиосъоръжения стандарти, стандартизационни и международни документи, действащи в Република България.

Чл. 6. (1) Радиочестотният спектър се използва от радиосъоръжения с оценено и удостоверено съответствие по реда на Наредбата за съществените изисквания и оценяване съответствието на радиосъоръжения, Наредбата за съществените изисквания и оценяване на съответствието за електромагнитна съвместимост и Наредбата за съществените изисквания и оценяване на съответствието на електрически съоръжения, предназначени за използване в определени граници на напрежението.

(2) Когато използването на радиочестотния спектър е за тестване на радиосъоръжения,

които все още не са с оценено и удостоверено съответствие, тези съоръжения трябва да отговарят на съществените изисквания, определени в приложимите наредби по ал. 1.

(3) Радиочестотният спектър се използва по начин и предназначение така, че както при нормална работа, така и в условията на неизправност да са гарантирани здравето и безопасността на хората и на домашните животни и защита на вещите.

(4) Не се допускат:

1. изменение на заявените за изпитание технически параметри на радиосъоръженията;

2. електронни съобщения, които съдържат заблуждаващи знаци и/или сигнали за помощ, бедствие, авария, злополука или тревога.

Чл. 7. (1) При използването на радиочестотния спектър трябва да се спазват нормите и изискванията за защита на населението от вредното въздействие на електромагнитни полета в съответствие с Наредба № 9 от 1991 г. за пределно допустими нива на електромагнитни полета в населени територии и определяне на хигиенно-защитни зони около излъчващи обекти.

(2) Лицата трябва да предприемат мерки за намаляване до минимум на риска за населението от вредните електромагнитни полета и излъчвания, като разполагат радиосъоръженията на такива места, където населението ще бъде най-малко изложено на вредни излъчвания.

(3) В случай че електромагнитните излъчвания, вследствие експлоатацията на радиосъоръженията, превишат определените в съответните стандарти гранични стойности, лицата се задължават да ги приведат в съответствие възможно най-бързо или ако това е невъзможно, да спрат използването на засегнатите устройства.

(4) При възникване на проблем, свързан с електромагнитната съвместимост, лицата правят за своя сметка предписаните от Комисията за регулиране на съобщенията промени в местоположението и параметрите на радиосъоръженията.

(5) В случай че превишаването на граничните стойности на електромагнитните излъчвания е в резултат от работата на две или повече радиосъоръжения, разположени в непосредствена близост едно до друго, и при тяхната работа преди инсталирането на последното не се наблюдава превишаване на граничните стойности, то лицето, инсталирало най-късно устройството, трябва да осигури такива условия, при които не се превишават граничните стойности на електромагнитните излъчвания или да преустанови работата на устройствата.

Допълнителна разпоредба

§ 1. По смисъла на тези правила:

1. „Лице, използващо радиочестотен спектър за производствени нужди“ е лице, използващо ресурса при тестването на произвежданите от него радиосъоръжения.

2. „Радиочестотен спектър за производствени нужди“ е ресурсът, който се използва при тестване на радиосъоръжения в процеса на тяхното произвеждане.

Заключителни разпоредби

§ 2. Правилата се приемат на основание чл. 66а, ал. 3 от Закона за електронните съобщения.

§ 3. Правилата за условията и реда за издаване на разрешения за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс – радиочестотен спектър за производствени нужди, приети с Решение № 593 от 4 декември 2015 г. на Комисията за регулиране на съобщенията, се отменят.

§ 4. Правилата са приети с Решение № 329 от 16.09.2021 г. на Комисията за регулиране на съобщенията.

За председател:
Кристина Хитрова

5907

ПРАВИЛА

за взаимодействие със заинтересованите предприятия при осъществяване на заявяване, международно координиране и регистриране в международни организации по електронни съобщения на позиции на геостационарна орбита със съответния радиочестотен спектър и на радиочестотен спектър, използван от негеостационарна спътникова система, и за реда на заплащане на такси, определени с международен акт

Г л а в а п ъ р в а ОБЩИ ПОЛОЖЕНИЯ

Чл. 1. С тези правила се определят условията и редът за взаимодействие със заинтересованите предприятия при осъществяването на заявяване, международно координиране и регистриране в международни организации по електронни съобщения на позиции на геостационарна орбита със съответния радиочестотен спектър и на радиочестотен спектър, използван от негеостационарна спътникова система, и за реда на заплащане на такси, определени с международен акт.

Чл. 2. Процесът по международно координиране и регистриране се извършва в съответствие със сроковете и разпоредбите, определени в Радиорегламента (РР), Конституцията и Конвенцията на Международния съюз по далекосъобщения (МСД).

Чл. 3. (1) Международно координиране е процесът на получаване на съгласие от всички засегнати администрации, когато съгласно разпоредбите на РР на МСД се изисква такова съгласие.

(2) Международно регистриране е процесът на вписване на вече координирани позиции със съответния радиочестотен спектър, радиочестоти и радиочестотни ленти в Международния регистър на честотите на МСД.

Чл. 4. Международното координиране и регистриране се осъществява с активното участие на заинтересованите предприятия.

Чл. 5. (1) Таксите, които се дължат към МСД, се заплащат от заинтересованите предприятия в сроковете, определени от МСД.

(2) Ежегодното еднократно право на безплатна спътникова заявка се предоставя на ротационен принцип при желание от страна на повече от едно предприятие за подаване на заявка до МСД.

Г л а в а в т о р а

ЗАЯВЯВАНЕ, МЕЖДУНАРОДНО КООРДИНИРАНЕ И РЕГИСТРИРАНЕ НА ПОЗИЦИИ НА ГЕОСТАЦИОНАРНА ОРБИТА СЪС СЪОТВЕТНИЯ РАДИОЧЕСТОТЕН СПЕКТЪР И НА РАДИОЧЕСТОТЕН СПЕКТЪР, ИЗПОЛЗВАН ОТ НЕГЕОСТАЦИОНАРНА СПЪТНИКОВА СИСТЕМА

Чл. 6. (1) Предприятие, което желае:

1. да му бъде предоставена позиция на геостационарна орбита със съответния радиочестотен спектър, която към датата на подаване на искането не е определена за Република България в международни споразумения, или

2. да му бъде предоставен радиочестотен спектър, използван от негеостационарна спътникова система, или

3. да му бъде предоставен допълнителен радиочестотен спектър,

подава искане до Комисията за регулиране на съобщенията, наричана по-нататък „Комисията“.

(2) Към искането се прилагат:

1. план за реализация на спътниковата система в съответствие с приложението към настоящите Правила;

2. декларация, че се поема заплащането на всички необходими такси, свързани с процеса по международно координиране и регистриране;

3. декларация, че е запознато с нормативните документи на МСД и има готовност да спазва правилата и сроковете, заложи в тях;

4. декларация, че поема разходите по процеса на координиране на заявките на ниво оператор-оператор.

Чл. 7. Комисията разглежда плана за реализация на системата в 30-дневен срок от постъпването му.

Чл. 8. В случай че искането и документите към него са редовни, Комисията уведомява предприятието за необходимостта да подаде заявка за предварителна публикация или за координация.

Чл. 9. Изготвянето на заявките за подаване в МСД е задължение на предприятието. Предприятието предоставя на Комисията заявките си в електронен формат съгласно изискванията на МСД.

Чл. 10. (1) Попълнената от предприятието заявка за предварителна публикация или за координиране се валидира от Комисията съгласно изискванията на МСД.

(2) В случай че заявката не може да бъде валидирана, предприятието се уведомява за необходимостта от коригиране на базата данни и предоставянето ѝ в Комисията в 30-дневен срок от получаване на уведомлението. Ако заявителят не коригира базата данни в посочения срок, процедурата се прекратява.

(3) Комисията подава валидираната електронна заявка съгласно изискванията на МСД в 30-дневен срок от датата на нейното постъпване или от подаването на коригираните параметри по нея.

(4) В случай че при публикуване на заявката от МСД се установи, че има вероятност да бъде смутена работата на заявена българска спътникова система на друго предприятие, предприятията се уведомяват за това с оглед постигане на съгласие между тях.

Чл. 11. Предприятието се задължава за всяка промяна в плана за реализация на системата, предоставен съгласно чл. 6, ал. 2, т. 1 на настоящите Правила, да уведоми Комисията в 14-дневен срок от настъпване на промяната.

Чл. 12. Поне една земна станция за управление и контрол на спътниковата система/мрежа се разполага на територията на Република България.

Чл. 13. След стартиране на процедурата по координация предприятието е длъжно ежегодно, в срок до 30 май, да предоставя на Комисията годишен доклад до въвеждането на системата в експлоатация. Докладът съдържа подробно описание на извършените дейности по заявката през изминалия период, както и изпълнението на съответните етапи от представения съгласно чл. 6, ал. 2, т. 1 план за реализация на системата.

Чл. 14. (1) Предприятията имат право да провеждат преговори на ниво оператор-оператор.

(2) При постигнати споразумения, свързани с процеса по ал. 1, предприятието уведомява Комисията.

Чл. 15. (1) Предприятието предоставя на Комисията заявка в съответствие с Резолюция 49 от РР. Заявката се изготвя от предприятието и се предоставя в Комисията в електронен формат съгласно изискванията на МСД.

(2) Попълнената от предприятието заявка се валидира от Комисията съгласно изискванията на МСД.

(3) В случай че заявката не може да бъде валидирана, предприятието се уведомява за необходимостта от коригиране на базата данни и предоставянето ѝ в Комисията в 30-дневен срок от получаване на уведомлението. Ако заявителят не коригира базата данни в посочения срок, процедурата се прекратява.

(4) Комисията подава валидираната електронна заявка в 30-дневен срок от датата на нейното постъпване или от подаването на коригирани параметри по нея.

Чл. 16. (1) Предприятието предоставя на Комисията заявка за регистриране на координирания ограничен ресурс в Главния международен регистър на радиочестотите на МСД. Заявката се изготвя от предприятието и се предоставя в електронен формат съгласно изискванията на МСД.

(2) Заявката за регистриране се валидира в Комисията.

(3) В случай че заявката не може да бъде валидирана, предприятието се уведомява за необходимостта от коригиране на базата данни и предоставянето ѝ в Комисията в 30-дневен срок от получаване на уведомлението. Ако заявителят не коригира базата данни в посочения срок, процедурата се прекратява.

(4) Комисията подава валидираната електронна заявка за регистрация съгласно изискванията на МСД в 30-дневен срок от датата на нейното постъпване или от подаването на коригирани параметри по нея.

Чл. 17. В случай че предприятието заяви отказ от подадена към МСД заявка, Комисията анулира заявката. Предприятието заплаща таксите, определени от МСД, в случай, че има такива.

Чл. 18. Комисията информира министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията за дейностите по заявяването и международно координиране и регистриране в международни организации по електронни съобщения на позиции на геостационарната орбита със съответния радиочестотен спектър и на радиочестотния спектър, използван от негеостационарна спътникова система.

Г л а в а т р е т а

ВЗАИМОДЕЙСТВИЕ МЕЖДУ ЗАИНТЕРЕСОВАНИТЕ СТРАНИ ПРИ ПУБЛИКУВАНЕ НА ДВУСЕДМИЧНИЯ ЦИРКУЛЯР НА БЮРОТО ПО РАДИОСЪОБЩЕНИЯ (БЮРОТО) КЪМ СЕКТОРА ПО РАДИОКОМУНИКАЦИИ (ITU-R) НА МСД ЗА МЕЖДУНАРОДНАТА ИНФОРМАЦИЯ ЗА ЧЕСТОТИТЕ BR IFIC (BR INTERNATIONAL FREQUENCY INFORMATION CIRCULAR)

Чл. 19. Министерството на транспорта, информационните технологии и електронните съобщения (министерството) предоставя

двуседмичните циркуляри BR IFIC на Комисията и на заинтересованите предприятия в едновременно срок от тяхното получаване.

Чл. 20. При международна координация по условията на чл. 9 от РР на МСД:

а) в двумесечен срок от публикуването на съответния BR IFIC на ITU-R предприятието може да изпраща становище до Комисията по публикуваните спътникови системи;

б) до изтичане на регламентирания четири-месечен срок от публикуване на съответния BR IFIC Комисията предоставя коментари и изпраща възражения съгласно разпоредбите на Процедурните правила и РР на МСД;

в) за предоставените коментари и изпратените възражения по буква „б“ Комисията информира заинтересованото предприятие.

Чл. 21. При международна координация по условията на Приложение 30/30А от РР на МСД:

а) в двумесечен срок от публикуването на съответния BR IFIC на ITU-R предприятието може да изпраща становище до Комисията по публикуваните спътникови системи;

б) до изтичане на регламентирания четири-месечен срок от публикуване на съответния BR IFIC Комисията изпраща възражения съгласно разпоредбите на Процедурните правила и РР на МСД;

в) за изпратените възражения по буква „б“ Комисията информира заинтересованото предприятие.

Чл. 22. При международна координация по условията на Приложение 30Б от РР на МСД:

а) в двумесечен срок от публикуването на съответния BR IFIC на ITU-R предприятието може да изпраща становище до КРС по публикуваните спътникови системи;

б) до изтичане на регламентирания четири-месечен срок от публикуване на съответния BR IFIC Комисията изпраща възражения съгласно разпоредбите на Процедурните правила и РР на МСД;

в) за изпратените възражения по буква „б“ Комисията информира заинтересованото предприятие.

Чл. 23. При международна координация по условията на чл. 23.13 от РР на МСД:

а) в двумесечен срок от публикуването на съответния BR IFIC на ITU-R предприятието може да изпраща становище до Комисията с копие до министерството по публикуваните спътникови системи;

б) министерството предоставя становище на Комисията в двуседмичен срок след получаване на становището по буква „а“;

в) до изтичане на регламентирания четири-месечен срок от публикуване на съответния

BR IFIC Комисията изпраща възражения съгласно разпоредбите на Процедурните правила и РР на МСД;

г) за изпратените възражения по буква „в“ Комисията информира заинтересованото предприятие и министерството.

Чл. 24. Кореспонденция от чужди администрации по условията на разпоредбите от РР на МСД:

а) за постъпила (в Комисията, министерството или предприятието) кореспонденция, касаеща процесите по заявяване, координиране и регистриране на български спътникови системи, получателят уведомява останалите страни;

б) предприятието предоставя своята позиция на Комисията;

в) в случай на изпращане на отговор до съответната администрация Комисията информира предприятието за изходящата кореспонденция.

Чл. 25. При постъпване на искане от чужда администрация, по чл. 6.6 от Приложение 30Б на РР на МСД, за включване територията на Република България в зоната на обслужване на чужда спътникова система:

а) получателят на искането (КРС, МТИТС или предприятие) уведомява останалите страни за полученото искане;

б) в едномесечен срок предприятията и министерството предоставят на Комисията своите становища по постъпилото искане;

в) Комисията информира министерството и предприятието за изходящата кореспонденция със съответната администрация и Бюрото към ITU-R.

Чл. 26. При постъпване на становище от предприятие, касаещо процесите по заявяване, координиране и регистриране, Комисията запазва правото си на регулаторна преценка относно искането на предприятието.

Чл. 27. Изпращането на становище от страна на предприятие не е задължително и при липса на такова Комисията изготвя коментари и възражения по публикуваните спътникови системи въз основа на собствените си анализи и преценки, съобразявайки се с разпоредбите на РР на МСД.

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 1. Правилата се приемат на основание чл. 127, ал. 2 във връзка с чл. 32, ал. 1, т. 5 от Закона за електронните съобщения.

§ 2. Правилата са приети с Решение № 333 от 23.09.2021 г. на Комисията за регулиране на съобщенията.

Председател:
Иван Димитров

НЕОФИЦИАЛЕН РАЗДЕЛ**ДЪРЖАВНИ ВЕДОМСТВА,
УЧРЕЖДЕНИЯ, ОБЩИНИ
И СЪДИЛИЩА****МИНИСТЕРСТВО
НА ФИНАНСИТЕ****ЗАПОВЕД № ЗМФ-864
от 30 септември 2021 г.**

за изменение на Заповед № ЗМФ-780 от 14.09.2021 г. за утвърждаване на нов образец на бандерол „DUTY FREE“ за бутилирани алкохолни напитки с код по КН 2208 и с алкохолно съдържание, равно и превишаващо 15 % vol, предназначени за търговските обекти, лицензирани за безмитна търговия (ДВ, бр. 79 от 2021 г.)

Нареждам:

1. В т. 3 думите „1 януари 2022 г.“ се заменят с „1 април 2022 г.“.

2. В т. 4 думите „31 декември 2022 г.“ се заменят с „31 март 2023 г.“.

3. В т. 5 думите „1 януари 2022 г.“ се заменят с „1 април 2022 г.“.

Заповедта да се обнародва в „Държавен вестник“.

Министър:
В. Белчев

5935

**ЗАПОВЕД № ЗМФ-865
от 30 септември 2021 г.**

за изменение на Заповед № ЗМФ-781 от 14.09.2021 г. за утвърждаване на нов образец на бандерол за бутилирани алкохолни напитки с код по КН 2208 и с алкохолно съдържание, равно и превишаващо 15 % vol, предназначени за реализация на вътрешния пазар (ДВ, бр. 79 от 2021 г.)

Нареждам:

1. В т. 3 думите „1 януари 2022 г.“ се заменят с „1 април 2022 г.“.

2. В т. 4 думите „31 декември 2022 г.“ се заменят с „31 март 2023 г.“.

3. В т. 5 думите „1 януари 2022 г.“ се заменят с „1 април 2022 г.“.

Заповедта да се обнародва в „Държавен вестник“.

Министър:
В. Белчев

5936

**КОМИСИЯ ЗА ЗАЩИТА
НА ПОТРЕБИТЕЛИТЕ КЪМ
МИНИСТЕРСТВОТО НА ИКОНОМИКАТА****ЗАПОВЕД № 320
от 16 юни 2021 г.**

На основание чл. 8, ал. 1 и ал. 2, т. 9 от Устройствения правилник на Комисията за защита на потребителите към министъра на икономиката и на нейната администрация и решение на комисията по т. 21 съгласно протокол № 12

от 3.06.2021 г. във връзка с чл. 92, ал. 1, 2 и 5 и чл. 87 и чл. 88, ал. 1, т. 2 от Закона за защита на потребителите, Наредбата за условията и реда за изтегляне от пазара, изземване от потребителите и унищожаване на опасни стоки и за реда за обезщетяване на потребителите в случаите на изземване на опасни стоки във връзка с чл. 99 от Закона за защита на потребителите, чл. 73 от Административнопроцесуалния кодекс нареждам:

1. Забранявам вноса, износа, възмездното или безвъзмездното пускане на пазара на бебешко легло, марка „Cangaroo“, модел „Shared love“, арт. номер Р-9, с функция за фиксиране към леглото на родителите, като стока, представляваща сериозен риск и опасност за здравето на потребителите.

2. Вносителите и дистрибуторите да организират незабавното и ефективно изтегляне от пазара и изземването от потребителите на описаната в заповедта стока по реда, условията и в сроковете, визирани в Наредбата за условията и реда за изтегляне от пазара, изземване от потребителите и унищожаване на опасни стоки и за реда за обезщетяване на потребителите в случаите на изземване на опасни стоки, и да отправят предупреждения към потребителите за рисковете, които стоката съдържа.

Мотиви:

Съгласно Протокол № 20.53896 от 14.01.2021 г., издаден от лаборатория HSG (UL)6, Италия, детското легло не съответства на стандарт EN 1130:2019 „Детски мебели. Детски креватчета и люлки. Изисквания за безопасност и методи за изпитване“ по следните показатели:

– Клауза 8.4.2 „Колелца и колела“

Колелцата, прикрепени към продукта, не се заключват. Колелцата се стопират от земята и те могат да се използват само за преместване на детското креватче за транспортиране.

– Клауза 8.4.3 „Заключваща система за сгъване или регулируеми крака и степенки“

Заключващата система, използвана за регулируеми крака, не отговаря на изискванията на стандарта поради следното: системата се изключва с едно действие; работната сила за освобождаване на заключващия механизъм е по-малка от 50 N и системата не изисква инструмент.

– Клауза 8.10.1 „Опасности поради падащата страна“

Разстоянието от най-високата повърхност на матрака и горната част на „падащата“ страна е по-малко от 120 мм, изисквано от стандарта (115 ± 3) мм).

– Клауза 8.10.2 „Опасности от разединяване на бебешките кошари за поставяне до легло“

Продуктът, по време на прилагане на натоварване, се отделя на повече от 25 мм, когато товарът се прилага в следното положение:

Максимално разделение в центъра: (62 ± 3) мм;

Максимално разделение в десния ъгъл: (80 ± 3) мм;

Максимално разделение в десния ъгъл: (75 ± 3) мм;

Продуктът, след прилагане на натоварване, се отделя на повече от 25 мм, когато товарът се прилага в следното положение:

Максимално разделение в центъра: (88 ± 3) мм;

Максимално разделение в десния ъгъл: (136 ± 3) мм;

Максимално разделение в десния ъгъл: (114 ± 3) мм);

– Клауза 9 „Матрак“

Указанието за съответствие със стандарт EN 16890 не присъства в инструкциите за употреба и в информацията за покупката.

– Клауза 10.2 „Маркировка“

Маркировката не е видима по време на употреба. Следните изречения не присъстват на маркировката:

ПРЕДУПРЕЖДЕНИЕ – Спрете да използвате кошарата веднага щом детето може да седи без помощ, да се издърпва нагоре или да се изтласква на ръце и колене; наличното върху маркировката изречение е различно от изречението, изисквано от стандарта. Изречението, налично върху маркировката, е различно.

ПРЕДУПРЕЖДЕНИЕ – Не използвайте този продукт, преди първо да прочетете инструкциите; няма предупреждение. Няма изречение.

Справка къде да се намерят инструкциите за употреба, например чрез уебадрес, QR код или друго подходящо приложение. Няма изречение. Ясен чертеж, показващ правилното позициониране на бебешката кошара за поставяне до легло на възрастен, и предупреждение, за да се гарантира, че няма пролука между кошарата и леглото на възрастния. Изречението не присъства; присъства само чертежът.

Цялото предупредително известие с минимален размер на главни букви от 2,5 мм, предшествано от думата „ОПАСНОСТ!“, казвайки, че бебешката кошара за поставяне до легло, когато не е прикрепена към легло на възрастен, трябва да има поставени всичките ѝ страни на мястото им и/или в тяхното най-високо положение.

ПРИМЕР „ОПАСНОСТ!“ – Винаги повдигайте напълно падащата страна, когато не е прикрепено към легло на възрастен“.

Съгласно Протокол от изпитване № CL21-01531.001/DC21-02532 от 6.05.2021 г. от лаборатория SGS – Франция, стоката не съответства по следните показатели:

– Клауза 8.10.1 „Опасност поради падаща страна“;

– Клауза 8.10.2 „Опасност от разединяване на бебешките кошари за поставяне до легло“.

Предвид установените несъответствия стоката съдържа сериозен риск от нараняване на бебета и малки деца.

На основание чл. 60, ал. 1 от Административнопроцесуалния кодекс допускам предварително изпълнение на заповедта с цел да не се допусне предлагането на стоки на пазара в несъответствие с изискванията за безопасност, което несъответствие би могло да доведе до риск от нараняване на бебета и малки деца.

Разпореждането, с което се допуска предварителното изпълнение, може да се обжалва чрез КЗП пред съда в тридневен срок от съобщаването му независимо дали настоящата заповед е оспорена.

Разходите по складиране, транспорт, изтегляне от пазара, изземването от потребителите и тяхното обезщетяване са за сметка на вносителите и дистрибуторите.

Заповедта може да се обжалва чрез председателя на Комисията за защита на потребителите в 14-дневен срок от съобщаването ѝ по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

Председател:
Д. Маргаритов

5939

ОБЩИНА ВЕЛИКО ТЪРНОВО

РЕШЕНИЕ № 696 от 30 септември 2021 г.

На основание чл. 3, ал. 3, т. 2, чл. 4, ал. 4, чл. 31, ал. 1 и чл. 32, ал. 3, т. 1 от ЗПСК, чл. 21, ал. 1, т. 8 от ЗМСМА, чл. 45, ал. 7 от ЗДДС, чл. 5 и 6 от Наредбата за търговете и конкурсите и свое Решение № 650 от 29.07.2021 г. (ДВ, бр. 65 от 2021 г.) Великотърновският общински съвет:

1. Приема анализ на правното състояние и начална цена в размер 309 170 лв., в която не е включена стойността на дължимия ДДС, за продажба на общински нежилищен имот, със стопанско предназначение, представляващ: „поземлен имот с идентификатор 10447.26.159 по КKKP на гр. Велико Търново, с административен адрес: гр. Велико Търново, местност Сухи чеир, заедно с построени в него сгради“ – собственост на Община Велико Търново. Сделката се облага с ДДС.

2. Определя начин за продажба на посочения в т. 1 обект чрез публичен търг с явно наддаване при стъпка на наддаване в размер 30 000 лв.

3. Търгът да се проведе при следните условия: дата на търга – на 21-вия ден след датата на обнародване на решението в „Държавен вестник“, като в случай че 21-вият ден съвпада с неработен ден, търгът ще се проведе в първия следващ работен ден; начало на търга – 14 ч.; място на търга – стая № 419 в сградата на Община Велико Търново.

4. Утвърждава тръжна документация и договор за продажба за обекта. Определя цена за продажба на комплект тръжна документация в размер 300 лв. (с ДДС). Цената на тръжната документация се заплаща по сметка № BG 95 SOMB 9130 3124 7614 00 на Общинската агенция за приватизация (ОбАП) при „Общинска банка“ – АД – клон Велико Търново, ВИС код SOMB BGSF. Тръжната документация се получава след представяне в ОбАП на документ за извършено плащане – стая № 419 в сградата на Община Велико Търново, всеки работен ден и до 10 ч. на деня, предхождащ датата на търга.

5. За допускане до участие в търга кандидатите да внесат депозит в размер 92 751 лв. Депозитът се внася по сметка № BG59 SOMB 9130 3324 7614 01 на ОбАП при „Общинска банка“ – АД – клон Велико Търново, ВИС код SOMB BGSF – до 16 ч. на деня, предхождащ датата на търга.

6. Заплащането на договорената цена и сключването на договор за продажба да се извърши в 30-дневен срок от датата на заповедта за определяне на купувач. Дължимата сума заедно с начисления ДДС и представляваща разлика между договорената цена и внесения депозит да се заплати в български левове по сметка № BG 95 SOMB 9130 3124 7614 00 на ОбАП при „Общинска банка“ – АД – клон Велико Търново, ВИС код SOMB BGSF. Непарични платежни средства не се приемат.

За обекта се допуска и разсрочено плащане при следните условия: начална вноска – не по-малка от 30 на сто от достигнатата на търга продажна цена (без ДДС), срок за издължаване на остатъка от продажната цена – до 24 месеца считано от датата на сключване на договора, на равни вноски, всяка от които е дължима през не повече от шест месеца считано от предходната вноска по разсроченото плащане. Стойността на дължимия данък върху добавената стойност съгласно чл. 25, ал. 2 от ЗДДС е дължима при сключване на договора.

7. Срок за оглед на обекта – всеки работен ден и до 12 ч. на деня, предхождащ датата на търга, като в случай че този ден съвпада с неработен ден, срокът изтича в последния работен ден, предхождащ датата на търга.

8. Документи за участие в търга се подават в стая № 419 в сградата на Община Велико Търново – всеки работен ден и до 17 ч. на деня, предхождащ датата на търга, като в случай че този ден съвпада с неработен ден, срокът изтича в последния работен ден, предхождащ датата на търга.

9. Възлага на ОБАП да организира приватизационната сделка за обекта по установения от закона ред и взетите решения от ВТОБС.

10. При неявяване на купувачи повторен търг да се проведе 14 дни след датата на търга при същите условия, като в случай че така определения ден съвпада с неработен ден, търгът ще се проведе в първия следващ работен ден.

11. В случай на неявяване на купувачи и за обявения повторен търг да се проведат последващи поредни търгове на 28-ия ден след обявената дата за съответния повторен търг при условията на настоящото решение, като в случай че така определения ден съвпада с неработен ден, търгът се провежда в първия следващ работен ден.

Председател:
В. Спирidonov

5929

РЕШЕНИЕ № 697
от 30 септември 2021 г.

На основание чл. 3, ал. 3, т. 2, чл. 4, ал. 4, чл. 31, ал. 1 и чл. 32, ал. 3, т. 1 от ЗПСК, чл. 21, ал. 1, т. 8 от ЗМСМА, чл. 45, ал. 3 от ЗДДС, чл. 5 и 6 от Наредбата за търговете и конкурсите и свое Решение № 649 от 29.07.2021 г. (ДВ, бр. 65 от 2021 г.) Великотърновският общински съвет:

1. Приема анализ на правното състояние и начална цена в размер 83 300 лв., в която не е включена стойността на дължимия ДДС, за продажба на общински нежилищен имот, със стопанско предназначение, представляващ: „самостоятелен обект в сграда (детска млечна кухня) с идентификатор 10447.510.123.3.8 по КККР на гр. Велико Търново, на трети етаж в сграда № 3, разположена в ПИ с идентификатор 10447.510.123 и с административен адрес: ул. Димитър Найденов № 4, вх. А, ет. 3, гр. Велико Търново, заедно с 6,81 % идеални части от общите части на сградата и съответстващите на застроената площ идеални части от право на строеж върху ПИ с идентификатор 10447.510.123“ – собственост на Община Велико Търново.

2. Определя начин за продажба на посочения в т. 1 обект чрез публичен търг с явно наддаване при стъпка на наддаване в размер 8000 лв.

3. Търгът да се проведе при следните условия: дата на търга – на 21-вия ден след датата на обнародване на решението в „Държавен вестник“, като в случай че 21-вият ден съвпада с неработен ден, търгът ще се проведе в първия следващ работен ден; начало на търга – 14,30 ч.; място на търга – стая № 419 в сградата на Община Велико Търново.

4. Утвърждава тръжна документация и договор за продажба за обекта. Определя цена за продажба на комплект тръжна документация в размер 300 лв. (с ДДС). Цената на тръжната документация се заплаща по сметка № BG 95 SOMB 9130 3124 7614 00 на Общинската агенция за приватизация (ОБАП) при „Общинска банка“ – АД – клон Велико Търново, ВИС код SOMB BGSF. Тръжната документация се получава след представяне в ОБАП на документ за извършено плащане – стая № 419 в сградата на Община Велико Търново всеки работен ден и до 10 ч. на деня, предхождащ датата на търга.

5. За допускане до участие в търга кандидатите да внесат депозит в размер 24 990 лв. Депозитът се внася по сметка № BG 59 SOMB 9130 3324 7614 01 на ОБАП при „Общинска банка“ – АД – клон Велико Търново, ВИС код SOMB BGSF – до 16 ч. на деня, предхождащ датата на търга.

6. Заплащането на договорената цена и сключването на договор за продажба да се извърши в 30-дневен срок от датата на заповедта за определяне на купувач. Дължимата сума заедно с начисления ДДС и представляваща разлика между договорената цена и внесения депозит да се заплати в български левове по сметка № BG95 SOMB 9130 3124 7614 00 на ОБАП при „Общинска банка“ – АД – клон Велико Търново, ВИС код SOMB BGSF. Непарични платежни средства не се приемат.

За обекта се допуска и разсрочено плащане при следните условия: начална вноска – не по-малка от 30 на сто от достигнатата на търга продажна цена (без ДДС), срок за издължаване на остатъка от продажната цена – до 24 месеца считано от датата на сключване на договора, на равни вноски, всяка от които е дължима през не повече от шест месеца считано от предходната вноска по разсроченото плащане.

7. Срок за оглед на обекта – всеки работен ден и до 12 ч. на деня, предхождащ датата на търга, като в случай че този ден съвпада с неработен ден, срокът изтича в последния работен ден, предхождащ датата на търга.

8. Документи за участие в търга се подават в стая № 419 в сградата на Община Велико Търново – всеки работен ден и до 17 ч. на деня, предхождащ датата на търга, като в случай че този ден съвпада с неработен ден, срокът изтича в последния работен ден, предхождащ датата на търга.

9. Възлага на ОБАП да организира приватизационната сделка за обекта по установения от закона ред и взетите решения от ВТОБС.

10. При неявяване на купувачи повторен търг да се проведе 14 дни след датата на търга при същите условия, като в случай че така определения ден съвпада с неработен ден, търгът ще се проведе в първия следващ работен ден.

11. В случай на неявяване на купувачи и за обявения повторен търг да се проведат последва-

щи поредни търгове на 28-ия ден след обявената дата за съответния повторен търг при условията на настоящото решение, като в случай че така определеният ден съвпада с неработен ден, търгът се провежда в първия следващ работен ден.

Председател:
В. Спирidonov

5930

ОБЩИНА ДОБРИЧ

РЕШЕНИЕ № 25-16 от 21 септември 2021 г.

На основание чл. 21, ал. 1, т. 11 от ЗМСМА и чл. 127, ал. 6 във връзка с чл. 134, ал. 1, т. 1 и чл. 103, ал. 4 от ЗУТ Общинският съвет – гр. Добрич, реши:

1. Одобрява частично изменение (ЧИ) на общ устройствен план на община (ОУПО) Добрич с обхват ПИ 72624.615.9059 по КККР на гр. Добрич, отреден за УПИ ХХVII – „за озеленяване, спорт и детска площадка“ в кв. 572 на ж.к. Русия 2, гр. Добрич, за промяна от територия „Озеленени терени за широко обществено ползване“ в зона „Оо – устройствена зона за общественообслужващи дейности“, с устройствени параметри: Пл. застр. ≤ 20 %, Кинт. ≤ 0,2 и Пл. озел. ≥ 40 % и начин на застрояване – свободно.

2. Възлага на кмета на община Добрич да извърши последващите съгласно закона действия.

Председател:
Н. Радичков

5942

ОБЩИНА СУВОРОВО

РЕШЕНИЕ № 29-475 от 30 септември 2021 г.

На основание чл. 21, ал. 1, т. 11 от ЗМСМА, чл. 127, ал. 1, 2, 3, 6 и 9 във връзка с чл. 134, ал. 1, т. 1 от ЗУТ Общинският съвет – Суворово, реши:

1. Одобрява проект за частично изменение на общ устройствен план на община Суворово за следните поземлени имоти с идентификатори 02662.6.19, 02662.6.106, 02662.6.107, 02662.6.108 и 02662.6.109 по кадастралната карта на с. Баново, община Суворово, с показатели на устройствена зона: „Пп“ – „предимно производствена устройствена зона“ със следните нормативни показатели:

Плътност на застрояване (П застр.) – от 40 до 80 %;

Интензивност на застрояване (К инт.) – от 1,0 до 2,5;

Озеленена площ (П озел.) – от 20 до 40 %, като 1/3 от площта да бъде осигурена с дървесна растителност. Начинът на застрояване – „свободно и/или свързано“.

2. Решението да се обнародва в „Държавен вестник“ и да се публикува на интернет страницата на Община Суворово в 7-дневен срок от приemanето му.

Решението подлежи на обжалване по реда на чл. 215, ал. 1 от ЗУТ в 14-дневен срок от обнародването му в „Държавен вестник“.

Председател:
Ж. Петров

5944

54. – Министърът на енергетиката на основание постъпило заявление за проучване на подземни богатства във връзка с чл. 39, ал. 1, т. 3 от Закона за подземните богатства и § 88 от преходните и заключителните разпоредби на Закона за изменение и допълнение на ЗПБ (ДВ, бр. 79 от 8 септември 2020 г.) открива производство по предоставяне на разрешение за проучване на подземни богатства по чл. 2, ал. 1, т. 6 от Закона за подземните богатства – скалнооблицовъчни материали, в площ „Кети“, разположена в землищата на с. Габаре и с. Драшан, община Бяла Слатина, област Враца, описана със следните гранични точки в Координатна система БГС 2005, зона 35:

№	X (m)	Y (m)
1.	4798488	248412
2.	4798436	249551
3.	4798286	249544
4.	4798290	249684
5.	4798007	249752
6.	4797918	249728
7.	4798000	249451
8.	4798131	249227
9.	4797962	249199
10.	4797451	249626
11.	4795965	249278
12.	4796010	248299

5943

54. – Министърът на регионалното развитие и благоустройството на основание чл. 149, ал. 1 от Закона за устройство на територията (ЗУТ) съобщава, че е издал на Държавно предприятие „Национална компания „Железопътна инфраструктура“ Разрешение за строеж № РС-67 от 28.09.2021 г. за обект: „Изграждане на перони от двете страни на железопътната линия при спирка Товарна гара Русе“ с местонахождение в зоната на отчуждение на железопътната инфраструктура в имотите с предоставени права на управление на ДП „НКЖИ“ – публична държавна собственост, с трайно предназначение на територията „урбанизирана“ и начин на трайно ползване „за линии на релсов транспорт“ и в границите на територията, отредена за жп инфраструктура съгласно действащите ПУП. Разрешението за строеж подлежи на обжалване на основание чл. 215, ал. 1 и 4 от ЗУТ от заинтересуваните лица пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от обнародване на обявлението в „Държавен вестник“ чрез Министерството на регионалното развитие и благоустройството.

5938

69. – Министърът на регионалното развитие и благоустройството на основание чл. 149, ал. 1 от Закона за устройство на територията (ЗУТ) съобщава, че е издал Разрешение за строеж № РС-68 от 30.09.2021 г. за обект: „Изграждане на питеен водопровод и електроснабдяване на производствен склад за гипсокартон в с. Радецки, община Нова Загора, област Сливен, от Завода за гипсокартон, разположен в с. Ковачево, община

Раднево, област Стара Загора“, местонахождение ПИ 61340.35.159 в землището на с. Радецки, община Нова Загора, и ПИ 37507.200.147 в землището на с. Ковачево, община Раднево, област Стара Загора. На основание чл. 215, ал. 1 и 4 от ЗУТ разрешението за строеж подлежи на обжалване от заинтересуваните лица пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от обнародване на обявлението в „Държавен вестник“ чрез Министерството на регионалното развитие и благоустройството.

5948

566. – Университетът по библиотекознание и информационни технологии – София, обявява следните конкурси за заемане на академична длъжност главен асистент: в област на висшето образование 2. Хуманитарни науки: по професионално направление 2.2. История и археология (Археологически проучвания в Югоизточна България) за нуждите на катедра „Култура, историческо наследство и туризъм“ – един, със срок 2 месеца; по професионално направление 2.2. История и археология (История на архивите. Индустриално наследство на България) за нуждите на катедра „Библиотечен мениджмънт и архивистика“ – един, със срок 2 месеца; в област на висшето образование 3. Социални, стопански и правни науки: по професионално направление 3.5. Обществени комуникации и информационни науки (Интелектуалноправни аспекти и етични норми в медийната индустрия. Взаимодействия: библиотека – медии – общество) за нуждите на катедра „Библиотечен мениджмънт и архивистика“ – един, със срок 2 месеца; по професионално направление 3.5. Обществени комуникации и информационни науки (Комуникационен модел „библиотека – читател“ в цифрова информационна среда: комерсиални и некомерсиални потребителски аспекти) за нуждите на катедра „Библиотекознание и библиография“ при УниБИТ – един, със срок 2 месеца; по професионално направление 3.5. Обществени комуникации и информационни науки (Методика и управление на информацията на културно-историческото наследство и медийната интерпретация в интернет среда) за нуждите на катедра „Обществени комуникации“ – един, със срок 2 месеца; в област на висшето образование 9. Сигурност и отбрана: по професионално направление 9.1. Национална сигурност („Граждански контрол върху сектора за сигурност“ и „Национална система за защита на класифицираната информация“) за нуждите на катедра „Национална сигурност“ – един, със срок 2 месеца; по професионално направление 9.1. Национална сигурност („Дипломация и сигурност“ и „Защита на културно-историческото наследство зад граница“) за нуждите на катедра „Национална сигурност“ – един, със срок 2 месеца от обнародването в „Държавен вестник“. Документите се подават на адрес: София, бул. Цариградско шосе № 119, стая 111, тел. за справки: +359 878 220 451; www.unibit.bg/research/faculty-development/contests. 5919

2. – Икономическият университет – Варна, на основание чл. 3, ал. 1 от Закона за развитието на академичния състав в Република България обявява следните конкурси за заемане на академични длъжности: *професор* в област на висшето образование 4. Природни науки, математика

и информатика, професионално направление 4.6. Информатика и компютърни науки, научна специалност „Информатика“ – един, за нуждите на катедра „Информатика“ към Икономическия университет – Варна; *доцент* в област на висшето образование 4. Природни науки, математика и информатика, професионално направление 4.6. Информатика и компютърни науки, научна специалност „Информатика“ – един, за нуждите на катедра „Информатика“ към Икономическия университет – Варна; *главен асистент* в област на висшето образование 3. Социални, стопански и правни науки, професионално направление 3.8. Икономика, научна специалност „Статистика и демография“ – един, за нуждите на катедра „Статистика и приложна математика“ към Икономическия университет – Варна, всички със срок 2 месеца от обнародването в „Държавен вестник“. За информация и документи – отдел НИДД, стая 503, тел.: 052/830-813, nidd@ue-varna.bg. 5918

22. – Националният военен университет „Васил Левски“ – гр. Велико Търново, обявява конкурс за заемане на академична длъжност доцент от област на висше образование 5. Технически науки, професионално направление 5.3. Комуникационна и компютърна техника, по научна специалност „Автоматизирани системи за обработка на информация и управление“ за нуждите на първично звено катедра „Компютърни системи и технологии“ в приемащо структурно звено факултет „Артилерия, ПВО и КИС“ при НВУ „Васил Левски“ – едно място за военнослужещ. Условието по конкурса, изискванията към кандидатите и необходимите документи за кандидатстване са обявени със Заповед на министъра на отбраната № ОХ-852 от 21.09.2021 г. и на сайта на университета, линк: <https://https://www.nvu.bg/bg/node/748>. Срок за подаване на документи – 2 месеца от обнародване на обявата в „Държавен вестник“. Документи се подават в регистратура за некласифицирана информация на университета във Велико Търново. Тел. за контакт: 062/618822; Siemens: 62364. 5940

671. – Техническият университет – Габрово, на основание Решение на МС № 437 от 2.06.2021 г. и решение на Академичния съвет от 28.09.2021 г. обявява конкурс за прием на докторанти по държавна поръчка, редовна и задочна форма на обучение, за учебната 2021/2022 г. по следните докторски програми: *редовна форма на обучение*: професионално направление 5.1. Машинно инженерство, докторски програми: „Рязане на материалите и режещи инструменти“ – един брой; „Хидравлични и пневматични задвижващи системи“ – два броя; „Технология на текстилните материали“ – един брой; „Теория на механизмите, машините и автоматичните линии“ – един брой; „Машини и съоръжения за леката промишленост“ – един брой; „Технология на машиностроенето“ – един брой; „Точно уредостроене“ – два броя; професионално направление 5.2. Електротехника, електроника и автоматика, докторски програми: „Електромеханика“ – един брой; „Електроснабдяване и електрообзавеждане“ – един брой; „Светлинна техника и източници на светлина“ – един брой; „Елементи и устройства на автоматиката и изчислителната техника“ – два броя; професионално направление

5.3. Комуникационна и компютърна техника, докторски програми: „Комуникационни мрежи и системи“ – два броя; „Компютърни системи, комплекси и мрежи“ – един брой; „Автоматизация на инженерния труд и системи за автоматизирано проектиране“ – един брой; „Автоматизирани системи за обработка на информация и управление“ – един брой; професионално направление 5.6. Материали и материалознание, докторска програма „Материалознание и технология на машиностроителните материали“ – един брой; *задочна форма на обучение*: професионално направление 5.2. Електротехника, електроника и автоматика, докторски програми: „Електромеханика“ – един брой; „Електроснабдяване и електрообзавеждане“ – един брой; „Светлинна техника и източници на светлина“ – един брой; професионално направление 5.3. Комуникационна и компютърна техника, докторски програми: „Компютърни системи, комплекси и мрежи“ – един брой; „Автоматизация на инженерния труд и системи за автоматизирано проектиране“ – един брой; „Автоматизирани системи за обработка на информация и управление“ – един брой. Необходими документи: заявление, автобиография, диплома за придобита образователно-квалификационна степен „магистър“ и приложението към нея. Срок за подаване на документи: 2 месеца от обнародването в „Държавен вестник“. За справки: Технически университет – Габрово, ул. Хаджи Димитър № 4, „Научно развитие“, тел. 066/827-238.

5952

3. – Висшето училище по сигурност и икономика – Пловдив, обявява конкурс за заемане на академична длъжност доцент в област на висшето образование 9. Сигурност и отбрана, професионално направление 9.1. Национална сигурност (Финансовата система и защитата на националната сигурност) – един, със срок 3 месеца от обнародването в „Държавен вестник“. Документите се подават във висшето училище на адрес: Пловдив, бул. Кукленско шосе № 13, тел. 032/622 522.

5890

59. – „Аджибадем Сити Клиник УМБАЛ Токуда“ – ЕАД, София, с решение на Научния съвет (протокол № 38 от 9.09.2021 г.) обявява конкурс за един доцент в област на висше образование 7. Здравеопазване и спорт, професионално направление 7.1. Медицина, научна специалност „Гастроентерология“, за нуждите на Клиниката по гастроентерология, Отделение по интервенционална гастроентерология, със срок 2 месеца от обнародването в „Държавен вестник“. Заявления и документи – в деловодството на болницата, София, бул. Н. Вапцаров № 51Б, за справки – тел.: 02/403 4228, 02/403 4221.

5910

10. – Столичната община на основание чл. 128, ал. 1 от ЗУТ съобщава, че са изработени проект на ПУП – ПУР и ИПУР на Софийския околовръстен път в обхват от ул. Лазурна и ул. Киевска до АМ „Люлин“ (понастоящем АМ „Струма“) от км 52+760 до км 58+602, ИПР на засегнати части от контактни квартали, райони „Витоша“, „Овча купел“, „Красна поляна“ и „Люлин“ на територията на Столичната община и план-схеми по чл. 108 от ЗУТ по части „Водоснабдяване“, „Канализа-

ция“, „Електроснабдяване“, „Газоснабдяване“, „Телекомуникация“ и план-схема за вертикално планиране. Проектите са изложени за запознаване в районите „Витоша“, „Овча купел“, „Красна поляна“ и „Люлин“. На основание чл. 128, ал. 5 от ЗУТ в едномесечен срок от обнародването в „Държавен вестник“ заинтересуваните лица могат да направят писмени възражения, предложения и искания по проекта до общината чрез районните администрации в районите „Витоша“, „Овча купел“, „Красна поляна“ и „Люлин“.

5920

16. – Столичната община на основание чл. 129, ал. 1 от ЗУТ съобщава, че с Решение № 544 по протокол № 37 от 9.09.2021 г. на СОС е одобрен проект за подробен устройствен план: проект за изменение на плана за регулация на м. С. Панчарево, кв. 31, район „Панчарево“: изменение на плана за улична регулация на улица между о.т. 91 и о.т. 92 и откриване на задънена улица от о.т. 91а (нова) до о.т. 91б (нова); изменение границите на УПИ П-159 за съвместяване на регулационните линии с имотните граници на поземлен имот с идентификатор 55419.6706.832 и създаване на нови УПИ П-832 – „за ЖС“, и УПИ ХХII-832 – „за ЖС“, с отреждане за имота по одобрените КККР и наложеното от това изменение на границите на контактни УПИ I-158 и УПИ XVI-158. Решението и одобреният проект на подробен устройствен план са публикувани на интернет страницата на Столичната община – Направление „Архитектура и градоустройство“ (sofia-agk.com), и са изложени за запознаване в Район „Панчарево“. Решението може да бъде обжалвано по реда на чл. 215, ал. 4 от ЗУТ пред Административния съд – София-град, в 30-дневен срок от съобщаването. Жалбите се подават в Район „Панчарево“ и се изпращат в Административния съд – София-град, от отдел „Правно-нормативно обслужване“ на Направление „Архитектура и градоустройство“ на Столичната община.

5958

37. – Столичната община на основание чл. 128, ал. 1 от ЗУТ съобщава, че са изработени проект за подробен устройствен план (ПУП) – план за регулация (ПР) на м. Дружба 2, кв. 9, по реда на чл. 16 от ЗУТ, район „Искър“, в обхват: от север – улица от о.т. 24а до о.т. 43а (нова); от изток – ул. Обиколна, западна и южна граница на УПИ XXVI-1165, 1500, южна граница на УПИ XXV-1267, западни граници на УПИ XXXII-1256 и на УПИ XXXI-1116, всички от кв. 9; от юг – локалното платно на бул. Цариградско шосе, улица от о.т. 199а до о.т. 119г, източна и северозападна граница на УПИ VIII-908, кв. 9б; от запад – бул. Копенхаген; доклад за определяне на пазарна стойност на имотите в обхвата на проекта; протокол № ЕС-ПО-11 от 16.07.2021 г. за приемане на пазарни оценки на поземлените имоти в проекта за ПР и план-схеми по чл. 108 от ЗУТ. Проектът е изложен в Район „Искър“. На основание чл. 128, ал. 5 от ЗУТ в едномесечен срок от датата на обнародването в „Държавен вестник“ заинтересуваните лица могат да направят писмени възражения, предложения и искания по проекта до общината чрез Район „Искър“.

5921

20. – Община Бургас на основание чл. 128, ал. 1 от ЗУТ съобщава на заинтересованите собственици по смисъла на чл. 131 от ЗУТ, че е изработен проект за подробен устройствен план – парцеларен план (ПУП – ПП) за пътна връзка за транспортен достъп на ПИ с идентификатори 72151.17.37 и 72151.17.36 по КК на с. Твърдица, община Бургас, в устройствена зона 1/Смф съгласно ТУП на с. Твърдица, община Бургас. На основание чл. 128, ал. 5 от ЗУТ заинтересованите лица могат да направят писмени възражения, предложения и искания по проекта до общинската администрация в едномесечен срок от обнародването на съобщението в „Държавен вестник“. 5922

21. – Община Бургас на основание чл. 128, ал. 1 от ЗУТ съобщава на заинтересованите собственици по смисъла на чл. 131 от ЗУТ, че е изработен проект за подробен устройствен план – план за улична регулация (ПУП – ПУР) за утвърждаване на трасе на нова обслужваща улица в устройствена зона 10/Смф съгласно ОУП на гр. Бургас, бивш масив 20 в местност Под село, землище кв. Лозово, гр. Бургас. На основание чл. 128, ал. 5 от ЗУТ заинтересованите лица могат да направят писмени възражения, предложения и искания по проекта до общинската администрация в едномесечен срок от обнародването на съобщението в „Държавен вестник“. 5923

29. – Областният управител на област Добрич на основание чл. 149, ал. 1 от ЗУТ във връзка с чл. 62, ал. 2 от АПК съобщава, че е издал Заповед № РкД-20-171 от 1.10.2021 г. за поправка на очевидна фактическа грешка в Разрешение за строеж № 04 от 8.05.2012 г. (ДВ, бр. 39 от 2012 г.) на обект: „Два броя ветрогенератора с височина на кулата до 80 м и диаметър на витлото до 66 м в ПИ 17275.3.76 в землището на с. Горун, община Шабла, и кабелна линия 20 kV от тях до ГРУ в ПИ 57861.10.59 в землището на с. Поруцик Чунчево, община Каварна“, с възложител „АИС“ – ЕООД, със седалище и адрес на управление гр. Варна, област Варна, община Варна, район Приморски, ж.к. Бриз, ул. 111 № 6, ЕИК: 103311406, представявано от Христо Добрев Христов, като на страници първа от разрешението за строеж, раздел „Местоположение“, текстът „ПИ № 57861.11.702“ да се чете „ПИ № 57861.10.702“. 5932

11. – Община Долни Дъбник на основание чл. 129, ал. 1 от ЗУТ съобщава на заинтересованите собственици на поземлен имот с идентификатор 22407.601.6082 по КККР на гр. Долни Дъбник, че с Решение № 287 от протокол № 26 от 30.09.2021 г. е одобрен проект на подробен устройствен план – парцеларен план на елементите на техническата инфраструктура за трасе и сервитут на подземна кабелна линия 20 kV до поземлен имот с идентификатор 22407.601.6082 по КККР на гр. Долни Дъбник, община Долни Дъбник, област Плевен. Проектът се намира в стая № 19 на общината и може да бъде прегледан в дните от понеделник до петък от 9 до 11 ч. Решението подлежи на обжалване съгласно чл. 215, ал. 1 и 4 от ЗУТ в 30-дневен срок от обнародването в „Държавен вестник“. 5941

87. – Община Кресна на основание чл. 128, ал. 1 от ЗУТ съобщава, че е изработен проект за подробен устройствен план (ПУП) – парцеларен план (ПП) за трасе на „Електропровод 20 kV от електропровод 20 kV „Перун“ до фотоволтаична електроцентрала в ПИ с идентификатор 14492.6.62, местност Ормана по КККР на гр. Кресна, област Благоевград“ с трасе и сервитут, засягащи имоти с идентификатори: 14492.6.218 (полски път – публична общинска собственост), 14492.6.269 (полски път – публична общинска собственост), 14492.6.28 (нива – частна собственост), 14492.6.29 (нива – частна собственост), 14492.6.30 (нива – частна собственост), 14492.6.31 (нива – частна собственост), 14492.6.63 (нива – частна собственост), 14492.6.33 (нива – частна собственост), 14492.6.34 (нива – частна собственост и общинска собственост), 14492.6.35 (нива – частна собственост), 14492.6.36 (овощна градина – частна собственост), 14492.6.37 (нива – частна собственост), 14492.6.38 (нива – частна собственост), 14492.6.39 (нива – частна собственост) и 14492.6.40 (нива – частна собственост). На основание чл. 128, ал. 5 от ЗУТ в едномесечен срок от обнародването в „Държавен вестник“ заинтересованите лица могат да направят писмени възражения, предложения и искания по проекта до общинската администрация – гр. Кресна. Проектът се намира в стая № 109 (отдел „ТСУ“) в сградата на Община Кресна. 5933

6. – Община гр. Нова Загора, област Сливен, на основание чл. 128, ал. 1 от ЗУТ съобщава, че е изработен проект за ПУП – парцеларен план за елементи на техническата инфраструктура извън границите на урбанизираните територии за обект: „Трасе на кабел средно напрежение за присъединяване на фотоволтаична централа в ПИ с идентификатор 51809.90.65 по КККР на гр. Нова Загора, област Сливен“, с който се засягат ПИ 51809.91.10; 51809.91.11 и 51809.91.103 по КККР на гр. Нова Загора, област Сливен. Проектът е изложен за разглеждане в отдел „КРВП“ на общината. На основание чл. 128, ал. 5 от ЗУТ заинтересованите лица могат да направят писмени възражения, предложения и искания до общинската администрация в едномесечен срок от обнародването в „Държавен вестник“. 5951

10. – Община гр. Нови пазар, област Шумен, на основание чл. 128, ал. 1 от ЗУТ съобщава на заинтересованите лица, че е изработен проект за ПУП (подробен устройствен план) – СПС (специализирана план-схема) за трасе на техническата инфраструктура – ел. провод до ПИ 52009.501.1418 в урбанизираната територия на гр. Нови пазар, собственост на „Селект“ – ЕООД, гр. София, и ПУП – ПП (парцеларен план) за частта от трасето, попадаща извън регулацията на гр. Нови пазар. Трасето на ел. проводата преминава през имоти, както следва: ПИ 52009.57.233 – „За селскостопански, горски, ведомствен път“, земеделска територия, публична общинска собственост, ПИ 52009.68.356 – „Друг вид поземлен имот без определено стопанско предназначение“, земеделска територия, собственост на „Керамик техно сервис“ – ООД, ПИ 52009.69.229 – „За селскостопански, горски, ведомствен път“, земеделска територия, публична общинска собственост, ПИ

52009.68.209 – „За селскостопански, горски, ведомствен път“, земеделска територия, публична общинска собственост, ПИ 52009.338.230 – „За селскостопански, горски, ведомствен път“, урбанизирана територия, публична общинска собственост, ПИ 52009.338.339 – „За селскостопански, горски, ведомствен път“, урбанизирана територия, публична общинска собственост, ПИ 52009.504.84 – „За друг обществен обект, комплекс“, урбанизирана територия, частна общинска собственост, ПИ 52009.504.83 – „За второстепенна улица“, урбанизирана територия, публична общинска собственост, ПИ 52009.504.179 – „За второстепенна улица“, урбанизирана територия, публична общинска собственост, ПИ 52009.338.339 – „За селскостопански, горски, ведомствен път“, урбанизирана територия, публична общинска собственост, ПИ 52009.501.487 – „За второстепенна улица“, урбанизирана територия, публична общинска собственост, ПИ 52009.501.486 – „Територия на транспорта – за местен път“, публична общинска собственост, ПИ 52009.501.485 – „За второстепенна улица“, урбанизирана територия, публична общинска собственост, ПИ 52009.501.223 – „За друг вид застрояване“, урбанизирана територия, частна общинска собственост, ПИ 52009.501.1 – „За второстепенна улица“, урбанизирана територия, публична общинска собственост, ПИ 52009.501.1418 – „За друг вид производствен, складов обект“, урбанизирана територия, собственост на „Селект“ – ЕООД. Проектът е изложен в стая № 101 в сградата на Община Нови пазар и може да бъде разгледан всеки присъствен ден. На основание чл. 128, ал. 5 от ЗУТ заинтересуваните лица могат да направят писмени възражения, искания и предложения по плана до кмета на община Нови пазар в едномесечен срок от обнародването на съобщението в „Държавен вестник“.

5927

11. – Община гр. Нови пазар, област Шумен, на основание чл. 128, ал. 1 от ЗУТ съобщава на заинтересуваните лица, че е изработен проект за ПУП (подробен устройствен план) – СПС (специализирана план-схема) за трасе на техническата инфраструктура – ел. провод до ПИ 52009.501.1419 в урбанизираната територия на гр. Нови пазар, собственост на „Интер солар енерджи“ – ЕООД, гр. София, и ПУП – ПП (парцеларен план) за частта от трасето, попадаща извън регулацията на гр. Нови пазар. Трасето на ел. провод преминава през имоти, както следва: ПИ 52009.57.233 – „За селскостопански, горски, ведомствен път“, земеделска територия, публична общинска собственост, ПИ 52009.68.356 – „Друг вид поземлен имот без определено стопанско предназначение“, земеделска територия, собственост на „Керамик техно сервиз“ – ООД, ПИ 52009.69.229 – „За селскостопански, горски, ведомствен път“, земеделска територия, публична общинска собственост, ПИ 52009.68.209 – „За селскостопански, горски, ведомствен път“, земеделска територия, публична общинска собственост, ПИ 52009.338.230 – „За селскостопански, горски, ведомствен път“, урбанизирана територия, публична общинска собственост, ПИ 52009.338.339 – „За селскостопански, горски, ведомствен път“, урбанизирана територия, публична общинска собственост, ПИ 52009.504.84 – „За друг обществен обект, комплекс“, урбанизирана

територия, частна общинска собственост, ПИ 52009.504.83 – „За второстепенна улица“, урбанизирана територия, публична общинска собственост, ПИ 52009.504.179 – „За второстепенна улица“, урбанизирана територия, публична общинска собственост, ПИ 52009.338.339 – „За селскостопански, горски, ведомствен път“, урбанизирана територия, публична общинска собственост, ПИ 52009.501.487 – „За второстепенна улица“, урбанизирана територия, публична общинска собственост, ПИ 52009.501.486 – „Територия на транспорта – за местен път“, публична общинска собственост, ПИ 52009.501.485 – „За второстепенна улица“, урбанизирана територия, публична общинска собственост, ПИ 52009.501.223 – „За друг вид застрояване“, урбанизирана територия, частна общинска собственост, ПИ 52009.501.1 – „За второстепенна улица“, урбанизирана територия, публична общинска собственост, ПИ 52009.501.1419 – „За друг вид производствен, складов обект“, урбанизирана територия, собственост на „Интер солар енерджи“ – ЕООД. Проектът е изложен в стая № 101 в сградата на Община Нови пазар и може да бъде разгледан всеки присъствен ден. На основание чл. 128, ал. 5 от ЗУТ заинтересуваните лица могат да направят писмени възражения, искания и предложения по плана до кмета на Община Нови пазар в едномесечен срок от обнародването на съобщението в „Държавен вестник“.

5928

9. – Община Приморско, дирекция „УТАС“, на основание чл. 129, ал. 1 от ЗУТ съобщава, че с Решение № 257 от 31.08.2021 г. на Общинския съвет – Приморско, е одобрен проект за ПУП – парцеларен план за трасе на гравитачна канализация, преминаващо през ПИ с идентификатори № 58356.4.813, № 58356.65.86, № 58356.65.87 и № 58356.65.6 по КККР на гр. Приморско. На основание чл. 215, ал. 4 от ЗУТ решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от обнародването в „Държавен вестник“ чрез Община Приморско до Административния съд – Бургас.

5925

10. – Община Приморско на основание чл. 129, ал. 1 от ЗУТ съобщава на заинтересуваните, че с Решение № 256 от 31.08.2021 г. е одобрен ПУП (ПЗ) за поземлени имоти с идентификатори 52129.145.8 и 52129.145.9 по КК на с. Ново Паничарево, м. Имирето, землището на с. Ново Паничарево, община Приморско, с цел изграждане на стопански постройки с функции, съвместими с предназначението на имотите, и съответните показатели на застрояване, както следва: за ПИ № 52129.145.8, който е с площ 20,994 кв.м, плътността на застрояване е 10 % от площта на имота – до 200 кв.м; за ПИ № 52129.145.9, който е с площ 17,996 кв.м, плътността на застрояване е 10 % от площта на имота – до 179 кв.м. Проектът се съхранява от дирекция „УТАС“ на Община Приморско и може да бъде предоставен за разглеждане по всяко време на работния ден. На основание чл. 128, ал. 5 от ЗУТ в едномесечен срок от обнародването в „Държавен вестник“ заинтересуваните лица могат да направят писмени възражения, предложения и искания по проекта до общинската администрация.

5926

30. – Община Ракиново на основание чл. 129, ал. 1 от ЗУТ уведомява заинтересованите лица, че с Решение № 280 от 8.09.2021 г. на Общинския съвет – Ракиново, е одобрен подробен устройствен план за промяна предназначението на земеделски имоти с идентификатори 38844.17.52, 38844.17.36, 38844.17.37, 38844.17.38, 38844.17.40, 38844.17.41 в местност Страната по КК на гр. Костандово, като се образува нов УПИ I – за гробищен парк, с площ 5406 кв.м, гр. Костандово, община Ракиново. Решението подлежи на обжалване по реда на чл. 215, ал. 4 от ЗУТ чрез Общинския съвет – Ракиново, пред Административния съд – Пазарджик, в 30-дневен срок от обнародването в „Държавен вестник“.

5931

40. – Община гр. Сандански, област Благоевград, на основание чл. 128, ал. 1 от ЗУТ съобщава на заинтересуваните, че е изготвен проект за подробен устройствен план (ПУП) – парцеларен план (ПП) за елементите на техническата инфраструктура извън границите на урбанизираните територии за „Транспортен достъп – пътна връзка с общински път ВЛГ 1240 – м. Ханово“ – гр. Сандански, община Сандански, област Благоевград. Трасето на транспортния достъп преминава през поземлени имоти с идентификатори 65334.159.159 – полски път на Община Сандански в м. Ханово; 65334.159.496 – полски път на Община Сандански в м. Ханово, по КККР на землището на гр. Сандански, и 65334.159.647 – пасище на Община Сандански в м. Ханово, по КККР на гр. Сандански. Проектът за ПУП – ПП е изложен в стая № 406, ет. 4 в сградата на Община Сандански и може да се разгледа от заинтересуваните всеки работен ден в определеното приемно време на Община Сандански. На основание чл. 128, ал. 5 от ЗУТ в едномесечен срок от обнародването в „Държавен вестник“ заинтересуваните лица могат да направят писмени възражения, предложения и искания по проекта до общинската администрация – Сандански.

5960

22. – Община с. Гърмен, област Благоевград, на основание чл. 129, ал. 1 от ЗУТ съобщава на заинтересованите, че с Решение № 515, протокол № 19 от 27.08.2021 г., е одобрен ПУП – ПП (подробен устройствен план – парцеларен план) на трасе на полски път в землището на с. Рибново, преминаващ през следните имоти:

имот с идентификатор 62640.44.2, местност Върбиците, землище с. Рибново, община Гърмен, област Благоевград – естествени ливади на н-ци на Ахмед Салихов Бабечки;

имот с идентификатор 62640.44.3, местност Върбиците, землище с. Рибново, община Гърмен, област Благоевград – естествени ливади на н-ци на Съби Александров Бабечки;

имот с идентификатор 62640.44.23, местност Върбиците, землище с. Рибново, община Гърмен, област Благоевград – естествени ливади на н-ци на Исуф Мехмедов Дзохрин;

имот с идентификатор 62640.44.546, местност Рибново, землище с. Рибново, община Гърмен, област Благоевград – полски път на Община Гърмен;

имот с идентификатор 62640.48.6, местност Золъво, землище с. Рибново, община Гърмен, област Благоевград – естествени ливади на н-ци на Емин Мустафов Инузов;

имот с идентификатор 62640.48.8, местност Золъво, землище с. Рибново, община Гърмен, област Благоевград – нива на н-ци на Ахмед Ахмедов Михрин;

имот с идентификатор 62640.48.9, местност Золъво, землище с. Рибново, община Гърмен, област Благоевград – естествени ливади на н-ци на Амиде Арифова Сиракова;

имот с идентификатор 62640.48.26, местност Селище, землище с. Рибново, община Гърмен, област Благоевград – нива на н-ци на Ибрахим Ахмедов Къдриев;

имот с идентификатор 62640.48.45, местност Чуклата, землище с. Рибново, община Гърмен, област Благоевград – естествени ливади на Община Гърмен;

имот с идентификатор 62640.48.49, местност Чуклата, землище с. Рибново, община Гърмен, област Благоевград – естествени ливади на Рафие Мустафова Микерозова;

имот с идентификатор 62640.48.58, местност Чуклата, землище с. Рибново, община Гърмен, област Благоевград – естествени ливади на Сабри Мустафов Киселов;

имот с идентификатор 62640.48.59, местност Чуклата, землище с. Рибново, община Гърмен, област Благоевград – естествени ливади на Сабри Мустафов Киселов;

имот с идентификатор 62640.48.62, местност Чуклата, землище с. Рибново, община Гърмен, област Благоевград – естествени ливади на Невсе Мустафова Улан;

имот с идентификатор 62640.48.63, местност Чуклата, землище с. Рибново, община Гърмен, област Благоевград – естествени ливади на н-ци на Община Гърмен;

имот с идентификатор 62640.48.64, местност Чуклата, землище с. Рибново, община Гърмен, област Благоевград – естествени ливади на Община Гърмен;

имот с идентификатор 62640.48.65, местност Чуклата, землище с. Рибново, община Гърмен, област Благоевград – естествени ливади на н-ци на Община Гърмен;

имот с идентификатор 62640.48.68, местност Синаново блато, землище с. Рибново, община Гърмен, област Благоевград – нива на н-ци на Община Гърмен;

имот с идентификатор 62640.48.436, местност Рибново, землище с. Рибново, община Гърмен, област Благоевград – полски пътища на Община Гърмен;

имот с идентификатор 62640.48.823, местност Рибново, землище с. Рибново, община Гърмен, област Благоевград – полски пътища – Община Гърмен;

имот с идентификатор 62640.49.9, местност Отвъд ливади, землище с. Рибново, община Гърмен, област Благоевград – нива на н-ци на Мустафа Люманов Люманков;

имот с идентификатор 62640.49.10, местност Золъво, землище с. Рибново, община Гърмен, област Благоевград – нива на н-ци на Рифат Алиев Сираков;

имот с идентификатор 62640.49.11, местност Отвѣд ливади, землище с. Рибново, община Гърмен, област Благоевград – нива на н-ци на Фикрие Мустафа Инуз;

имот с идентификатор 62640.49.15, местност Селища, землище с. Рибново, община Гърмен, област Благоевград – естествени ливади на Община Гърмен;

имот с идентификатор 62640.48.45, местност Чуклата, землище с. Рибново, община Гърмен, област Благоевград – естествени ливади на Община Гърмен;

имот с идентификатор 62640.49.1035, местност Чуклата, землище с. Рибново, община Гърмен, област Благоевград – нива на Община Гърмен;

имот с идентификатор 62640.50.12, местност Рудината, землище с. Рибново, община Гърмен, област Благоевград – нива на Джамийско настоятелство;

имот с идентификатор 62640.50.14, местност Язовира, землище с. Рибново, община Гърмен, област Благоевград – нива на Община Гърмен;

имот с идентификатор 62640.50.15, местност Язовира, землище с. Рибново, община Гърмен, област Благоевград – нива на Фикрие Садък Гурдал, Невсе Садъкова Чавдарова, Рафие Садъкова Джуркина, Ибчо Фета Кисел и Къдри Джемалов Чекалов;

имот с идентификатор 62640.50.50, местност Рудината, землище с. Рибново, община Гърмен, област Благоевград – нива на Община Гърмен;

имот с идентификатор 62640.50.51, местност Рудината, землище с. Рибново, община Гърмен, област Благоевград – нива на Община Гърмен;

имот с идентификатор 62640.50.546, местност Рибново, землище с. Рибново, община Гърмен, област Благоевград – полски пътища на Община Гърмен;

имот с идентификатор 62640.50.845, местност Рибново, землище с. Рибново, община Гърмен, област Благоевград – полски пътища на Община Гърмен.

На основание чл. 215, ал. 4 от ЗУТ решението подлежи на обжалване в 30-дневен срок от обнародването в „Държавен вестник“ чрез Община Гърмен до Административния съд – Благоевград. 5906

ПОКАНИ И СЪОБЩЕНИЯ

1. – Управителният съвет на сдружение „Асоциация на студентите по медицина в България – Софийски университет“ (АСМБ – СУ), София, на основание чл. 26 ЗЮЛНЦ и устава на сдружението свиква общо събрание на асоциацията на 22.11.2021 г. в 18 ч. в София, ул. Козяк № 1, аула на УБ „Лозенец“, при следния дневен ред:

1. промени в устава на АСМБ – СУ; 2. отчет за дейността на управителния и контролния съвет на АСМБ – СУ; 3. освобождаване от длъжност и отговорност членове на управителния и контролния съвет на АСМБ – СУ; 4. избиране на нов управителен съвет на АСМБ – СУ; 5. избиране на нов контролен съвет на АСМБ – СУ; 6. разни. Канят се всички членове на АСМБ – СУ, да участват в общото събрание. При липса на кворум на основание чл. 19.7 от устава и чл. 27 ЗЮЛНЦ събранието се отлага с половин час покъсно на същото място и при същия дневен ред и може да се проведе при 1/3 от броя на явилите се делегати.

5934

1. – Управителният съвет на сдружение „Асоциация за приятелство България – Куба“, София, на основание чл. 26, ал. 1 от ЗЮЛНЦ свиква редовно общо събрание на членовете на сдружението на 26.11.2021 г. в 16 ч. в София, район „Изгрев“, ул. Константин Щъркелов № 1, при следния дневен ред: 1. приемане на годишен отчет на управителния съвет за дейността на сдружението през 2020 г.; 2. приемане изпълнението на бюджета на сдружението за 2020 г.; 3. приемане на план за дейността и бюджет на сдружението през 2021 г.; 4. промяна в членовете на управителния съвет; 5. определяне длъжността и размера на членския внос; 6. промени в устава на сдружението; 7. организационни въпроси; 8. разни. На основание чл. 27 от ЗЮЛНЦ при липса на кворум общото събрание ще се проведе в 17 ч. същия ден, на същото място и при същия дневен ред независимо от броя на присъстващите членове.

5965

1. – Управителният съвет на сдружение „Българското училищно настоятелство“ – с. Живково, област Шумен, на основание чл. 26 от ЗЮЛНЦ свиква общо събрание на 30.11.2021 г. в 10 ч. в административната сграда на училището при следния дневен ред: 1. вземане на решение за прекратяване на сдружението, обявяване на сдружението в ликвидация; проект за решение: прекратява сдружение „Българското училищно настоятелство“ – с. Живково, и го обявява в ликвидация; 2. вземане на решение за избор и назначаване на ликвидатор и определяне срок за ликвидация; проект за решение: избира и назначава ликвидатор на сдружението и определя срок за ликвидацията; 3. вземане на решение за публикуването в ТР и РЮЛНЦ на покана до кредиторите на сдружението; проект за решение: възлага на ликвидатора на сдружението да публикува в ТР и РЮЛНЦ покана до кредиторите на сдружението.

5945

Адрес на редакцията: 1169 София, пл. Княз Александър I № 1, тел. 02 939-35-17
e-mail: DVest@parliament.bg, rumen@parliament.bg.

Електронна страница на „Държавен вестник“: <http://dv.parliament.bg>
IBAN номерът на банковата сметка на „Държавен вестник“ е:
BG10BNBG96613100170401, BIC на БНБ – BNBGBGSD

Печат: „Алианс Принт“ – ЕООД, София 1592, ул. Илия Бешков № 3

ДЪРЖАВЕН ВЕСТНИК

ISSN 0205 – 0900